

የአካሉ ገንቢዎች

**ቤተ ክርስቲያንን የሚያሳድጉ
የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች**

በዴቪድ ፔትስ

ትርጉም፡- እንዳለ ገብረመስቀል

አሳታሚ፡- ፔንቴኮስታል ቴዮሎጂካል ኮሌጅ

የአካል ገንቢዎች
አሳታሚ:- ፔትፔትስታል ቴዎሎጅካል ኮሌጅ
የመጀመሪያ እትም:- 2000 ዓ.ም

ይህ መጽሐፍ
“Body Builders” (by David Petts)
ከተሰኘው የእንግሊዝኛው ቅጅ
በደራሲው ፈቃድ ተተርጉሞ ታተመ
መብቱ በሕግ የተጠበቀ ነው።

መጽሐፉን ያለ አሳታሚው ፈቃድ በሙሉም ሆነ
በከፊል ማሳተም የተከለከለ ነው።

ማውጫ

ምልከታ (overview)	9
መግቢያ	13
መጽሐፍ ቅዱሳዊ መሠረትን ማኖር	13
ካሪዝማታ በጳውሎስ እይታ	14

ክፍል አንድ:- ክርስቶስ ለቤተ ክርስቲያን የሰጣቸው ስጦታዎች

ምዕራፍ አንድ	
ክርስቶስ ለቤተ ክርስቲያን የሰጣቸው ስጦታዎች	21
የኤፌሶን 4፡11 ስጦታዎች ጠባይ	24
የኤፌሶን 4፡11 ስጦታዎች ዐላማ	26
የእግዚአብሔር ሕዝብ ሁሉ አገልጋዮች ናቸውን?	28

ምዕራፍ ሁለት፣ ሐዋርያት	29
"የሐዋርያ" የቃሉ ትርጉም	29
ሐዋርያት በአዲስ ኪዳን	32
ኢየሱስ ልዩው ሐዋርያ	32
ኢየሱስ የሾማቸው ዐሥራ ሁለቱ	34
በኋለኛው ዘመን የተነሡ ሐዋርያት	37
የአሁኑ ዘመን ሐዋርያት	38
የኋለኞቹ ሐዋርያት ከዐሥራ ሁለቱ ጋር ሲነጻጸሩ	41
ጳውሎስ	42
በርናባስ	44
የጌታ ወንድም ያዕቆብ	46

ምዕራፍ ሦስት፣ ነቢያት	49
"ነቢይ" የቃሉ ትርጉም	49
የብሉይ ኪዳን ነቢያት	50
የአዲስ ኪዳን ነቢያት	52
የእግዚአብሔር ሕዝብ ሁሉ ነቢያት ናቸው	54
ትንቢት የመናገር ስጦታ	55
የነቢይ አገልግሎት	56
የአሁን ዘመን ነቢያት	58
አጋቦስ	58
በጳውሎስ መልእክቶች ውስጥ የተጠቀሱ ነቢያት	61
ምዕራፍ አራት፣ የወንጌል ሰባኪዎች	67
"ወንጌላዊ" የቃሉ ትርጉም	67
የወንጌል ስብከት በአዲስ ኪዳን	68
ሐዋርያት ወንጌልን ይሰብኩ ነበር	69
ወንጌላውያን ወንጌልን ይሰብኩ ነበር	69
አማኞች ሁሉ ወንጌልን ይሰብካሉ	70
ጢሞቴዎስ ወንጌላዊ ነበርን?	70
የአሁን ዘመን ወንጌላውያን	71
የወንጌል ሰባኪው መልእክት	72
የታዳሚ ማንነት	73
የጀማ ስብከተ ወንጌል	73
የነፍስ ወከፍ የወንጌል ምስክርነት	74
የመንፈስ ቅዱስ ዕገዛ	75
የመጀመሪያ ተግባራት ለአዳዲስ አማኞች	76
ተዘዋዋሪ አገልግሎት	78

ምዕራፍ ዐምስት፣ እረኞች	81
እረኛ መንጋን የሚጠብቅ ነው	82
እረኞች በአዲስ ኪዳን	83
ሽማግሌዎችና ኤጲስ ቆጶላት	85
የአዲስ ኪዳን የእረኞች ጥምረት	86
ስለብዙኀን አመራር የአዲስ ኪዳን ማስረጃዎች	87
የብዙኃን አመራር አስፈላጊ ለመሆኑ አላማች ምክንያቶች	87
የተለያዩ የኅላፊነት እርከኖች	89
የአገልግሎት ድርሻ	91
መንጋውን መጠበቅ	91
የእግዚአብሔርን ሕዝብ ማስተማር	93
የቤተ ክርስቲያንን ጉዳይ ማስተዳደርና መምራት	93
የብቃት መስፈርቶች	94
አጂጂም	94
የአሁን ዘመን እረኞች	95
ቃላት	95
የብዙኀን አመራር	96
የኅላፊነት እርከን	96
ብቃትና የአገልግሎት ድርሻ	97
አጂጂም	97
ምዕራፍ ስድስት፣ አስተማሪዎች	99
"አስተማሪ" የቃሉ ትርጉም	99
የማስተማር ጠቃሚነት	100

አስተማሪዎች በአዲስ ኪዳን	101
እረኞችና አስተማሪዎች፤ አንድ ወይስ ጥንድ ስጦታ?	102
የአስተማሪዎች የአገልግሎት ድርሻ በአዲስ ኪዳን	102
ተፈላጊ የብቃት መስፈርቶች	103
የአጽሎስ ምሳሌነት	104
ኢየሱስ ታላቁ መምህርና ምሳሌ	106
የአሁን ዘመን አስተማሪዎች	108

ክፍል ሁለት፤ በመንፈስ ቅዱስ የሚሰጡ ስጦታዎች

ምዕራፍ ሰባት፤ በመንፈስ ቅዱስ የሚሰጡ ስጦታዎች	114
እነዚህ ስጦታዎች ሁሉ ተአምራዊ ናቸውን?	114
የስጦታዎቹ ይዘት	115
ስጦታዎቹ የተዘረዘሩበት ዐውድ	116
የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት እነዚህን ስጦታዎች	
ለመቀበል ቅድመ ዝግጅት ነውን?	119
የመጽሐፍ ቅዱስ እይታ	120
የሐዋርያት ሥራ ተከታታይ ክንውኖች	120
በተግባር ላይ ማዋል	121
የመንፈሳዊ ስጦታዎች ዐበይት ዐላማዎች	122
ማነጽ	123
የወንጌል ሥርጭት	123
የመንፈሳዊ ስጦታዎች አከፋፈል	125
ምዕራፍ ሰዎንት፤ በልዩ ልሳኖች መናገርና በልሳኖች	
የተነገረውን መተርጉም	127
ልሳኖች	127
"በልሳኖች መናገር" ምንድን ነው?	127
በልሳኖች የመናገር ዐላማ ምንድን ነው?	132

በልሳኖች የተነገረውን መተርጉም	136
የስጦታው ምንነት	137
ስጦታውን ስለ መቀበል	140
ስጦታውን ስለ መጠቀም	142
አስደናቂ ምስክርነትና ማጽኛ	145
ምዕራፍ ዘጠኝ፤ ትንቢትን የመናገር ስጦታ	147
የስጦታው ጠባይ	148
ትንቢትን መናገርና የወደፊቱን ማመልከት	149
ትንቢትን መናገርና መገለጥ	150
ትንቢት መናገርና ስብከት	152
የስጦታው አስፈላጊነት	154
የስጦታው አጠቃቀም	156

ምዕራፍ ዐሥር፤ የመፈወስ ስጦታዎች (አ.መ.ት) *	161
ልዩ ልዩ የፈውስ ዐይነቶች	161
ፈዋሻችን እግዚአብሔር	163
የክርስቲያኖች ፈውስ ያዕቆብ 5	165
የመፈወስ ስጦታዎች	169
ለምን እንታመማለን?	174
አንዳንዶች ለምን እንደማይፈወሱ	177
የመጨረሻው ፈውስ	180

ምዕራፍ ዐሥራ አንድ፤ ተአምራትን ማድረግ	183
ተአምር ምንድን ነው?	183
ተአምራት ማድረግ የሚጠበቀው ከማን ነው?	185
ተአምራት ለምን ያስፈልጋሉ?	187
ተአምራት የሚፈጸሙት መቼ ነው?	191
የዘመኑ ተአምር	197

* አዲሱ መደበኛ ትርጉም።

ምዕራፍ ዐሥራ ሁለት፤ የእምነት ስጦታ	199
ልዩ ልዩ የእምነት ዐይነቶች	199
የተፈጥሮ እምነት	200
የመዳን እምነት	201
የእምነት ፍሬ	202
ሌሎች ስጦታዎችን የሚያሠራ እምነት	203
የእምነት ስጦታ	204
በእምነት መመላለስ	208
ክርስቲያኖች ሁሉ በእምነት መመላለስ ይጠበቅባቸዋል	209
ለክስቲያኖች ዘወትር እምነት ያስፈልጋቸዋል	210
በእምነት ሕይወት ማደግ	211
በእምነት መመላለስ ብዙ መከራ አለበት	215
ከቃሉ የሚገኝ እምነት	218
ምዕራፍ ዐሥራ ሦስት፤ መናፍስትን መለየት	222
ትክክለኛውን ትርጉም ማግኘት	222
የመንፈስን ዓለም መመልከት	223
የትንቢትን ምንጭ መመዘን	224
የክፉ መናፍስትን መገኘትና አመገኘት መለየት	225
የመናፍስት ዓለም ምንድን ነው?	225
መላእክት	227
አጋንንት	227
ክርስቲያንና የመናፍስት ዓለም	228
መንፈስን መመርመር	230
መናፍስትን መለየት	236

ምዕራፍ ዐሥራ አራት፤ ጥበብንና ዕውቀትን መናገር	
መሠረታዊ ልዩነት	239
ልዩ ልዩ ደረጃዎች	240
የተፈጥሮ ዕውቀትና ጥበብ	240
መንፈሳዊ ዕውቀትና ጥበብ	242
ተአምራዊ ዕውቀትና ጥበብ	243
የልዩ ልዩ አመለካከቶች ንጽጽር	244
አመለካከቶችን በዝርዝር መመርመር	245
ጠንካራና ደካማ ጎኖችን መመዘን	249
ወደ ድምዳሜ እንዴት መድረስ እንደሚቻል መግለጽ	252
ከሰማይ የተደረገ የስልክ ጥሪ?	257
ምዕራፍ ዐሥራ ዓምስት፤ መንፈሳዊ ስጦታችን መቀበል	
መንፈሳዊ ስጦታችን ማስተላለፍ ይቻላል?	261
ትክክለኛ አመለካከት	262
ትክክለኛ ተግባራት	266
ትክክለኛ ዐውድ	270
ተጨማሪ ማብራሪያ፤ ሌሎች ስጦታዎች	272
ሮሜ 12÷6-8	272
1ቆሮንቶስ 12÷28-30	280
1ቆሮንቶስ 13÷1-3	281
በአዲስ ኪዳን ውስጥ ያልተጠቀሱ ስጦታዎች ይኖራሉ?	283
ዋቢ መጽሐፍት	285

ምልክታ (Overview)

በአዲስ ኪዳን ውስጥ በርካታ የጸጋ ስጦታዎች ተዘርዝረዋል፤ ይሁን እንጂ ከተዘረዘሩት የጸጋ ስጦታዎች መካከል ሁለቱ ለየት ያሉ ናቸው። በኤፌሶን 4፥11 ላይ የተጠቀሱት ስጦታዎች ቅዱሳንን ለአገልግሎት ሥራ ለማዘጋጀት የክርስቶስ አካል እንዲገነባ ለቤተ ክርስቲያን የተሰጡ ሰዎች ሲሆኑ (ኤፌ 4፥12)፤ በ1ኛ ቆሮንቶስ 12፥8-10 ላይ የተዘረዘሩት ደግሞ ቤተ ክርስቲያንን ለማንጽ (1ቆሮ 14፥12) ለክርስቲያኖች የተሰጡ ተአምራዊ ምግባሮች ናቸው።

የዚህ መጽሐፍ ትኩረት በእነዚህ በሁለት የአዲስ ኪዳን ምግባሮች ውስጥ በተዘረዘሩት ስጦታዎች ላይ ሲሆን፤ በመጽሐፉ የመጨረሻ ክፍልም ተጨማሪ ስጦታዎችን በሀጭሩ አካትቶአል። ከእነዚህ ስጦታዎች ውስጥ አንዳንዶቹ በአሁኑ ዘመን አይሠሩም የሚል ትምህርተ ክስመት ቢኖርም፤ እኔ ግን በአዲስ ኪዳን የተጠቀሱት የጸጋ ስጦታዎች ሁሉ ለ21ኛው ክፍለ ዘመን ቤተ ክርስቲያን አስፈላጊ ናቸው ብዬ አምናለሁ። እንደ ቆሮንቶስ ቤተ ክርስቲያን ሁሉ የጌታችንን የኢየሱስ ክርስቶስን መገለጥ ስንጠባበቅ አንድ የጸጋ ስጦታ እንኳ አይጉድልብንም (1ቆሮ1፥7)።

በክፍል አንድ ውስጥ ክርስቶስ ለቤተ ክርስቲያን የሰጣቸው ስጦታዎች ይተነተናሉ (ኤፌ 4፥11)። ኢየሱስ የሾማቸው ዐሥራ ሁለቱ ሐዋርያት የተለየ ሥፍራና ተልእኮ ነበራቸው፤ ይሁን እንጂ በኋላ የተነሰሡት ሐዋርያት ማለትም ጳውሎስ፤ በርናባስና የጌታ ወንድም ያዕቆብ በአሁኑ ዘመን ለሚገኙ ሐዋርያት ምሳሌነትና አብነትነት አላቸው። ከበዓለ ገምሳ በኋላ የተነሡት የአዲስ ኪዳን ነቢያት ከብሉይ ኪዳን ነቢያት የተለየ የአገልግሎት ተልእኮና ድርሻ ነበራቸው፤ ይህም ሆኖ ኢጋባስ የተባለው ነቢይ በአሁኑ ዘመን ከሚገኙ ነቢያት ምን እንደሚጠበቅባቸው ትምህርት ሰጪ አገልግሎት ትቶልን ዐልፎአል። በአዲስ ኪዳን የተጠቀሰው ብቸኛ ወንጌላዊ ፊልጶስ ሲሆን፤ በሐዋርያት ሥራ 8 ላይ የተጠቀሰውን የዚህን ስው የአገልግሎት ክንውን በመረዳት የዘመኑ ወንጌላዊ ብዙ መማር ይችላል።

* ተአምራዊ በዚህ መጽሐፍ ውስጥ ይህ ቃል የእንግሊዝኛው supernatural ተቀራራቢ ፍች ተደርጎ ጥቅም ላይ ውሏል። የ supernatural ቀጥታ ትርጉም ለዕለተፈጥሮታዊ የሚለው የእማርኛ ቃል ቢሆንም ለብዙሀን እንባቢያን ግልጽ ይሆን ዘንድ ተአምራዊ የሚለው ፍች ተመርጧል።

የአረኞች አገልግሎት ለቤተ ክርስቲያን ሕይወት ሀዘል እንቅ ስቃይ ሁል ጊዜ ተፈላጊ አገልግሎት ነው። ሆኖም መጽሐፍ ቅዱስ ስለዚህ አገልግሎት የሚያስተምረውን ጠንቅቀው ሳያውቁ፣ ብዙ ክርስቲያኖች ስለ አገልግሎቱ ምንነት ወይም ምን መምለል እንዳለበት አበክረው ይናገራሉ።

ይህ መጽሐፍ አሁን ያለው የሽማግሌዎች የአገልግሎት ድርሻ የአዲስ ዚዳን የአረኞች ጥምረትን መነሻ ያደረገ እንደ ሆነ ያብራራል። የአስተማሪ አገልግሎት ከአረኞች አገልግሎት ጋር በጥምረት የሚታይና ራሱን የቻለ የአገልግሎት ስጦታ እንደ ሆነም እንረዳለን። አጽሎስ የጥሩ አስተማሪ ምሳሌ በመሆን የሚታወቅ ቢሆንም፣ በሌሎች ስጦታዎችና አገልግሎቶች ሁሉ ታላቁ መምህራችን ምሳሌያችን ኢየሱስ ነው።

በክፍል ሁለት ውስጥ በ1ቆሮ3ቶስ 12÷8-10 የተዘረዘሩት ስጦታዎች ይተነተናሉ። ዘጠኙም ስጦታዎች ቤተ ክርስቲያንን ለማሳደግ ለክርስቲያኖች በመንፈስ ቅዱስ የሚሰጡ ተአምራዊ መገለጦች መሆናቸውን አስረዳለሁ። ስጦታዎቹ የተተነተኑት ጳውሎስ ባስፈረው ቅደም ተከተል ሳይሆን አነጋጋሪ የሆኑትን ወደ ጓላ በማቁየት ነው። የመንፈስ ቅዱስ እንቅስቃሴ ከጀመረበት ከ20ኛው ክፍለ ዘመን መጀመሪያ አንጦቶ ጥበብን በመናገር ለጦታና ዕውቀትን በመናገር ለጦታ መካከል ያለውን ልዩነት አስመልክቶ የአመለካከት ልዩነት አለ። ጳውሎስ መናፍስትን መለየት ብሎ የገለጸውን ስጦታ በተመለከተም ሙሉ መረዳት ላይ ለመድረስ አዳጋች ነው። እነዚህን ስጦታዎች በተነ ተንሁባቸው ምዕራፎች ውስጥ በቅድሚያ የተለያዩ ምሁራንን አስተያየት ካነጻጸሩ በኋላ የግል አስተያየቴን በማከል ድምዳሜ ላይ ደርሻለሁ።

በቀሩት ስጦታዎች ዝርዝር ላይ ያለው የአመለካከት ልዩነት ሰፊ አይደለም። በልዩ ዐይነት ልሳን መናገር፣ በልሳኖች የተነገረውን መተርጎም ትንቢትን መናገር፣ ተአምራትን ማድረግና የመፈወስ ስጦታዎች ግልጽና ለመረዳትም ቀላል ናቸው። ጳውሎስ እምነት ብሎ የገለጸው ስጦታም በመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች ዐውድ ሲተረጎም፣ ተራሮችን የሚያፈልስ ተአምራዊ እምነት መሆኑን እንረዳለን።

የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎቹን ትንታኔ አስመልክቶ ሰፊ ትኩረት የሰጠሁት ለትርጓሜያቸው ሳይሆን ለስጦታዎቹ ዕቤትና አጠቃቀም ነው። አነጋጋሪ በሆኑት ስጦታዎች ላይ ከስጦታው ከራሱ ትንታኔ

ባሻገር ሰፋ ያሉ አርእስተ ጉዳዮችንም ያስሻለሁ። ለምሳሌ ያህል ስለ ፈውስ በተጻፈው ምዕራፍ ውስጥ ከመፈወስ ስጦታ ባሻገር ስለ ጠቅላላ የፈውስ አገልግሎት ዘርዝራለሁ። በመጨረሻም የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች በሥራ ላይ የዋለባቸውን ምሳሌዎች የግል ተመክሮዬንና በቅርብ የማውቃቸውን ሌሎች አገልጋዮች ተመክሮ ጭምር በማካተት ለአገልግሎት በማብራሪያነት እንዲያገለግሉ አቅርቤአለሁ። እነዚህን ምስ ክርክሮች በጽሑፌ ያካተትሁት የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች ዛሬም ሕያውና የሚሠሩ መሆናቸውን ለማረጋገጥ ዐስቤ ነው።

መግቢያ

መጽሐፍ ቅዱሳዊ መሠረትን ማኖር

እግዚአብሔር ሰጪ አምላክ እንደ ሆነ መጽሐፍ ቅዱስ ያስተምረናል። እግዚአብሔር ዓለሙን እንዲሁ እጅግ በጣም ስለ ወደደ አንድ ልጁን ሰጠ (ዮሐንስ 3፡16)። እምነታቸውን በኢየሱስ ክርስቶስ ላይ ያደረጉ ሁሉ የዘላለም ሕይወት ስጦታን ይቀበላሉ (ሮሜ 6፡23)። እግዚአብሔር ቅዱስ መንፈሱንም ይሰጣል (ሉቃስ 11፡13፤ ሐዋርያት ሥራ 2፡38)። እግዚአብሔር ይህን ሁሉ የሚያደርግልን ለዚህ የበቃንና የተገባን ሆነን አይደለም። ኢየሱስ ስለ እኛ ይሞት ዘንድ፣ የዘላለም ሕይወት እናገኝ ዘንድ፣ እንዲሁም ቅዱሱን መንፈስ እንቀበል ዘንድ የበቃንና የሚገባን ሰዎች አይደለንም። ከእግዚአብሔር የተቀበልነውን ሁሉ ያገኘው ከቸርነቱ ብዛት የተነሣ ነው። መጽሐፍ ቅዱስ ይህን ጸጋ ብሎ ይጠራዋል።

እግዚአብሔር በሕዝቡ ላይ አትረፍርፎ የሚያፈሳቸው ሌሎች ብዙ ስጦታዎች አሉ። አንዳንዶች ከእናታችን ማሕፀን ጀምሮ የሚሰጡን ተፈጥሮአዊ ችሎታዎች ሲሆኑ፣ ሌሎቹ ደግሞ ትንቢትን መናገርና ተአምራትን ማድረግ የመሳሰሉ ከመንፈስ ቅዱስ የሚሰጡ ልዕለ ተፈጥሮታዊ ስጦታዎች ናቸው። የቀሩት የስጦታ ዐይነቶችም ለቤተ ክርስቲያን እድገትና የእግዚአብሔርን ሕዝብ ለአገልግሎት ለማዘጋጀት የሚሰጡ እንደ ሐዋርያት፣ እንደ ነቢያት፣ እንደ ወንጌል ሰባኪዎች፣ እንደ እረኞችና አስተማሪዎች ያሉ ሰዎች ናቸው። ሁሉም የስጦታ ዐይነቶች እግዚአብሔር ለእኛ ካለው ፍቅርና ቸርነት የተነሣ የሚሰጡ የእርሱ የጸጋ ስጦታዎች ናቸው።

ከዚህ የተነሣ ሐዋርያው ጳውሎስ በመልእክቶቹ እነዚህን መንፈሳዊ ስጦታዎች የሚገልጽ ልዩ ቃል ተጠቅሞአል። ይህም ቃል ካሪዝማታ የሚለው የግሪክ ቃል ሲሆን ትርጓሜውም የጸጋ ስጦታዎች ማለት ነው። ካሪዝማቲክ የሚለው በስፋት ጥቅም ላይ የዋለው ቃልም

ምንጩ ይህ የግሪክ ቃል ነው። በዚህ መጽሐፍ ውስጥ ከእነዚህ ስጦታዎች ውስጥ ስለ አንዳንዶቹ ምንነት፣ አቀባበልና ጠቀሜታ እንተ-ነትናለን። በቅድሚያ ግን ካሪዝማታ የሚለውን ቃል ጳውሎስ በአዲስ ኪዳን ውስጥ እንዴት እንደ ተጠቀመበት በዝርዝር እንዳስሳለን። ከዚያ ቀጥለን በአዲስ ኪዳን የተዘረዘሩትን አብዛኛዎቹን ስጦታዎች እንተ-ነትንና በሚገባ እንድናጠናቸው የተሻለ የአጠናን ዘዴ መከተል እንዳለብን እንወስናለን።

ካሪዝማታ በጳውሎስ እይታ

አዲስ ኪዳን በተጻፈበት በግሪክ ቋንቋ ካሪስ ማለት ጸጋ ማለት ነው። ካሪዝማ ከእግዚአብሔር የሚገኝ አንድ የጸጋ ስጦታ ሲሆን፣ ነጠላ ቀጥሮን የሚያመለክት ቃል ነው። ካሪዝማታ ደግሞ በብዙ ቀጥሮ ስጦታዎች ማለት ነው። ጳውሎስ ይህን ቃል በዐምስት መንገዶች ተጠቅሞበታል። በዚህ መጽሐፍ የምናተኩረው ግን በመጨረሻውና ከጸጋ ስጦታዎች ጋር በተያያዘው ትርጉም ላይ ነው።

አንደኛው የጳውሎስ አጠቃቀም ከእግዚአብሔር የሚገኝ ማንኛውንም ስጦታ በአጠቃላይ የሚገልጽ ነው። ያለን ነገር ሁሉና የሆነው ሁሉ የእግዚአብሔር የጸጋ ሥራ ውጤት በመሆኑ ሁሉም የእግዚአብሔር ስጦታዎች ካሪዝማታ ናቸው። ጳውሎስ መጋባትና በድንግልና መጽናት ሁለቱም የእግዚአብሔር ስጦታ ናቸው በማለት ቃሉን የተጠቀመበት ከዚህ በመነሣት ነው (1ቆሮ 7÷7)። በተጨማሪም ጳውሎስ በቆሮንቶስ ምእመናን ጸሎት ከአደጋ መትረፉን ካሪዝማ ይለዋል (2ቆሮ 1÷10-11)።

ሁለተኛው የቃሉ አጠቃቀም በሮሜ 11÷29 ላይ የሚታየው ነው። ጳውሎስ እግዚአብሔር በእስራኤል ላይ ያለውን ዐላማ ሲገልጽ በጸጋው ስጦታና በመጥራቱ እንደማይጸጸት ተናግሮአል።

ሦስተኛው አጠቃቀም የዘላለም ሕይወት ስጦታና (ሮሜ 6÷23) ከዚህ ጋር ተቀራራቢ የሆነው የጽድቅ ስጦታ የእግዚአብሔር የቸርነት ካሪዝማ መሆናቸው በሮሜ 5÷15-16 የተጠቀሰበትን የሚያመለክት ነው።

አራተኛው የቃሉ አጠቃቀም በ2ጢሞቴዎስ 1÷6 ላይ የሚገኝ ሲሆን፣ ጳውሎስ እጆቹን በጫነበት ጊዜ ጢሞቴዎስ የተቀበለውን ስጦታ ይገልጻል። ይህኛው ካሪዝማ የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት ብለን የምንጠራው መንፈስ ቅዱስን ራሱን የመቀበል ልምምድ ሳይሆን አይቀርም (2ጢሞ 1÷7)። በአዲስ ኪዳን ውስጥ የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት በልሳኖች የመናገር ካሪዝማዊ ስጦታን ያስከትላል።

በመጨረሻም ካሪዝማ (ካሪዝማታ) የሚለው ቃል እግዚአብሔር ለክርስቲያኖች የሚሰጠውን ልዩ ልዩ ስጦታ (ተፈጥሮታዊና ልዕለተፈጥሮታዊ) የሚገልጽ ነው። በዚህ መጽሐፍ ውስጥ የምንማረውም ስለ እነዚህ ስጦታዎች ነው። በቀጣዩ ክፍል እነዚህ ልዩ ልዩ የጸጋ ስጦታዎች የሚገኙባቸውን የአዲስ ኪዳን ምንባቦችና የስጦታዎቹን ዝርዝር እንዳስሳለን።

የስጦታዎች ዝርዝር

ከዚህ በታች የሚገኘው ሠንጠረዥ የሚያሳየው በአዲስ ኪዳን የሚገኙትን ዐምስቱን አጠቃላይ የስጦታዎች ዝርዝር ነው። የስጦታዎቹ ዝርዝርና ስያሜ የተወሰደው ከ1954 ዓ.ም የአማርኛ ትርጉም ነው።

ከእነዚህ በተጨማሪ በሮሜ 1፡11፤ 1ቆሮንቶስ 1፡7፤ 7፡7 እና በ1ጢሞቴዎስ 4፡14 ላይ ስለ ስጦታዎች ዐጫጭር መግለጫዎች ተሰጥተዋል። በሠንጠረዡ ላይ የተዘረዘሩት ዐምስቱ ምንባቦች እንደሚከተለው ይጠቃለላሉ።

- በሁሉም ምንባቦች ውስጥ የሚገኘው የስጦታዎች ሀይነት የተለያየ ነው።

ሮሜ 12፡6-8	1ቆሮንቶስ 12፡8-10	
ትንቢት አገልግሎት ማስተማር መምከር መስጠት(የተቸገሩትን መርዳት) መግዛት (መምራት) መማር (ምሕረት ማድረግ)	ጥበብን መናገር ዕውቀትን መናገር እምነት የመፈወስ ስጦታዎች(አ.መ.ት) ተአምራትን ማድረግ ትንቢትን መናገር መናፍስትን መለየት በልዩ ሀይነት ልሳን መናገር በልሳኖች የተነገረውን መተርጎም	
1ቆሮንቶስ 12፡28-30	1ቆሮንቶስ 13፡1-3	ኢፌሶን 4፡11
ሐዋርያት ነቢያት አስተማሪዎች ተአምራትን ማድረግ የመፈወስ ስጦታዎች ርዳታ አገዛዝ (አመራር) ልዩ ልዩ ሀይነት ልሳኖች በልሳኖች፣የተነገረውን መተርጎም	በልሳን መናገር ትንቢት ዕውቀት እምነት ድኾችን መመገብ? በማዕታነት? (እነዚህ ሁለቱ በስጦታዎች ወገኑ አይመደቡም። በሚቀጥለው ገጽ ላይ የተሰጠውን ማብራሪያ ይመልከቱ።)	ሐዋርያት ነቢያት ወንጌል ሰባኪዎች እረኞች አስተማሪዎች

- አንዳንዶቹ ስጦታዎች ከአንድ በላይ በሆነ ምንባብ ውስጥ ተጠቅሰዋል።
- ከስጦታዎቹ ውስጥ አንዱ ዐይነት (ኤፌ. 4÷11) ሙሉ በሙሉ ሰዎች ስጦታ ሆነው የቀረቡበት ነው።
- አንዳንድ ስጦታዎች ተአምራዊ ናቸው (1ቆሮ 12÷8-10)
- አንዳንዶቹ ስጦታዎች ተፈጥሮታዊ ሳይሆኑ አይቀሩም (1ቆሮ 7÷7)።
- የስጦታዎቹ ዐይነት አኃዝ የት ጋ እንደሚያበቃ አልተገለጸም (ምሳሌ፡-1ቆሮ 13÷1-3)
- የጸጋ ስጦታዎች ስንት እንደ ሆኑ ለማወቅ አዳጋች ነው።

በአንድ በኩል ለአንድ ስጦታ በተለያዩ ምንባቦች የተለያዩ ስያሜዎች ተሰጥተዋል። ለምሳሌ፡- በሮሜ 12÷8 የተጠቀሰው በልግሰና መስጠትና በ1ቆሮንቶስ 12÷28 የተጠቀሰው ርዳታ ተቀራራቢ ስጦታዎች ይመስላሉ። በስጦታዎቹ መካከል መደራረብ ሊኖር ስለሚችልም ትክክለኛነትን ለመግለጽ ያስቸግራል። አንዳንዶቹ ተአምራዊ ስጦታ (መግለጥ) መሆናቸውም አነጋጋሪ ነው። ድኾችን መመገብና ሥጋን ለእሳት መቃጠል አሳልፎ መስጠት (ሰማዕትነት) ከምንባቡ ዐውድ አንጻር ከስጦታዎች አይመደቡም። ሰማዕትነት ከስጦታ ከተቈጠረ አንድ ሰው በሕይወት ዘመኑ የሚጠቀምበት አንድ ጊዜ ብቻ ሊሆን ነው።

እነዚህ አነጋጋሪ ጉዳዮች እንደ ተጠበቁ ሆነው ስለ ስጦታዎቹ የሚከተሉትን ግልጽ ነጥቦች እንረዳለን።

1. በኤፌሶን 4÷11 ላይ የሚገኘው የስጦታዎች ዝርዝር ከሌሎቹ ምንባቦች የተለየና ክርስቶስ ለቤተ ክርስቲያኑ የሰጣቸውን ሰዎች የሚመለከት ነው።
2. በ1ቆሮንቶስ 12÷8-10 ላይ የሚገኘውን የስጦታዎች ዝርዝር ልዩ የሚያደርገው ሁሉም ተአምራዊ መሆናቸው ነው። ስለ እነዚህ ስጦታዎች ጳውሎስ ሲገልጽ በሁለት የግሪክ ቃሎች ተጠቅሞአል። እነርሱም ካሪዝማታ (የጸጋ ስጦታዎች) እና ኒውማቲካ (መንፈሳዊ) የተሰኙት ቃሎች ናቸው። ሁሉም ስጦታዎች ካሪዝማታ ናቸው፤ የእግዚአብሔር የጸጋ ስጦታ ናቸውና። ሁሉም ስጦታዎች ግን

ኒውማቲካ አይደሉም። መጋባት ካሪዝማ ቢሆንም ኒውማቲካ ግን አይደለም።

3. የቀሩት ስጦታዎች የእነዚህ የሁለቱ የስጦታ ህይወቶች ስብጥር ናቸው።

በዚህ መጽሐፍ ውስጥ የምናተኩረው በተራ ቊጥር 1 እና 2 ላይ በሚገኙት የስጦታዎች ዝርዝሮች ላይ ነው። በክፍል አንድ የምናተኩረው በኤፌሶን 4÷11 ላይ በተዘረዘሩት ስጦታዎች ላይ ቢሆን፤ በክፍል ሁለት ደግሞ በ1ቆሮንቶስ 12÷8-10 በተዘረዘሩት ስጦታዎች ላይ ነው። በቀሩት ምንባቦች ውስጥ የሚገኙ ስጦታዎችን ጠባይና ጠቀሜታ በመጽሐፉ መጨረሻ በሚገኘው በተጨማሪ ማብራሪያው በፀጭሩ እናቀርባለን።

ክፍል አንድ

ክርስቶስ ለቤተ ክርስቲያን የሰጣቸው ስጦታዎች ኤፌሶን 4÷11

ምዕራፍ አንድ

ክርስቶስ ለቤተ ክርስቲያን የሰጣቸው ስጦታዎች

በመግቢያው ላይ እንደ ተገለጸው የዚህ መጽሐፍ የመጀመሪያው ክፍል በኤፌሶን 4÷11 የተዘረዘሩትን ስጦታዎች በመተንተን ላይ የሚያተኩር ነው። እነዚህን ስጦታዎች ከዚህ በኋላ የ4÷11 ስጦታዎች ብለን በዐጭሩ እንጠራቸዋለን። ጳውሎስ የጠቀሳቸው ስጦታዎች የሚከተሉት ናቸው፡-

- ሐዋርያት
- ነቢያት
- የወንጌል ሰባኪዎች
- እረኞች
- አስተማሪዎች

እነዚህ ስጦታዎች ክርስቶስ ለቤተ ክርስቲያን የሰጣቸው ስጦታዎች ተብለው ይታወቃሉ። እያንዳንዱን ስጦታ ከፋፍለን በመደልደል የምናብራራው ሲሆን በቅድሚያ ግን በኤፌሶን ምዕራፍ አራት ላይ ስጦታዎቹ የተጠቀሱበትን ሥነ ጽሑፋዊ ዐውድ እንዳስሳለን። በዚህ የመግቢያ ምዕራፍ የሚካተቱት ርእሶች የሚከተሉት ናቸው፡-

- በኤፌሶን 4÷1-6 ላይ የተገለጸው አጠቃላይ አስተምህሮ
- በኤፌሶን 4÷11 ላይ የተዘረዘሩት ስጦታዎች ጠባይ
- በኤፌሶን 4÷11 ላይ የተጠቀሱት ስጦታዎች የተሰጡበት ዐላማ
- የእግዚአብሔር ሕዝብ ሁሉም አገልጋዮች ናቸውን?

ኤፌሶን 4÷1-16

የኤፌሶን መልእክት አጠቃላይ ርእሰ ነገር ምን እንደ ሆነ ጳውሎስ በኤፌሶን 5÷32 ላይ ገልጾታል፡- እኔ ግን ይህን ስለ ክርስቶስና ስለ ቤተ ክርስቲያን እላለሁ፡፡ የምዕራፍ አራት ርእሰ በዐዲሱ መደበኛ ትርጉም ላይ እንደ ተጻፈው በክርስቶስ አካል ያለ አንድነት የሚል ነው፡፡

ጳውሎስ በተጠሩበት መጠራት እንደሚገባ አንዲመላለሱ አንባቢዎቹን በመምከር ምዕራፉን ይጀምራል (ቍ1)፡፡ ይህ እንደሚገባ መመላለስ ማለት ደግሞ በትሕትና፣ በየዋህነት፣ በትዕግሥትና በፍቅር እርስ በርስ ተቀባብሎ መኖር ማለት ነው (ቍ2)፡፡

በስላም ማሰራያ የመንፈስን አንድነት ለመጠበቅ ትጉ (ቍ3) የሚለው ቃል በአጥቢያ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ አንድነትን መጠበቅና ማስጠበቅ ምን ያህል አስፈላጊ እንደ ሆነ ይገልጻል፡፡ አንድነት በምኞት ብቻ አይመጣም፡፡

አንድነት ያስፈለገበት አንዱ ምክንያት የምእመናን ልዩ ልዩ ጠባይ እውነታ ነው፡፡ በመካከላችን ልዩነት ቢኖርም፣ የዚያኑ ያህል ደግሞ የሚያስተሳስሩን ብዙ ነገሮች አሉ፡፡ የኤፌሶን ቤተ ክርስቲያን ምእመናን ከአይሁድና ከአሕዛብ ወገን የመጡ ስብጥር ሲሆኑ አሁን ግን በክርስቶስ አንድ ሆነዋል (ኤፌሶን 2÷11-22)፡፡ ጳውሎስ የዚህን አንድነት ዝርዝር ሐሳብ በቍ4-6 ላይ ገልጾታል፡፡ በመጠራታችሁ በአንድ ተስፋ እንደ ተጠራችሁ አንድ አካልና አንድ መንፈስ አለ፡፡ አንድ ጌታ፣ አንድ ሃይማኖት፣ አንዲት ጥምቀት፣ ከሁሉ በላይ የሚሆን በሁሉም የሚሠራ በሁሉም የሚኖር አንድ አምላክ የሁሉም አባት አለ፡፡ በዚህ ምንባብ ውስጥ ሰባት ጊዜ ተደጋግሞ የተጠቀሰውን አንድ (አንዲት) የሚለውን ቃልና አራት ጊዜ ተደጋግሞ የተጠቀሰውን ሁሉ የሚለውን ቃል አንባቢው ልብ ይበል፡፡ እንደዚሁም ሥላሴን ገላጭ የሆኑትን መንፈስ፣ ጌታ እና አባት የሚሉትን ቃሎች ልብ ይሏል፡፡ እኛ ክርስቲያኖች ምንም ያህል ልዩ ልዩ ብንሆንም እንኳ በአንዱ ጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ ስም በእምነትና በጥምቀት የአካሉ ብልቶች ሆነናል፡፡ ከዚህም የተነሣ በአብ፣ በወልድና በመንፈስ ቅዱስ ስም እንድንገለግል የሆነውን እግዚአብሔርን እናመልካለን፤ እናገለግላለንም፡፡

እነዚህ የአንድነታችን መገለጫዎች እንደ ተጠበቁ ሆነው ክርስቲያኖች አንዳችን ከሌላው እንለያለን፡፡ ልዩ ልዩ መሆናችንም እንዲገለጽ የእግዚአብሔር ሐሳብ ነው፡፡ ጳውሎስ በቍጥር 7 ላይ ይህን ልዩነት እንዲህ ሲል ይገልጻል፡፡

... ነገር ግን እንደ ክርስቶስ ስጦታ መጠን ለእያንዳንዳችን ጸጋ ተሰጠን፡፡

በመካከላችን ያሉ ልዩነቶች የእግዚአብሔር ስጦታዎች ናቸው፡፡ ጳውሎስ በዚህ ስፍራ የሚናገረው ሁላችን ስለምንጋራው የመዳናችን ጸጋ ሳይሆን፣ በ ቍጥር 8 ላይ እንደ ተብራራው ክርስቶስ ስለ ሰጠን ልዩ ልዩ የአገልግሎት ጸጋ ነው (ቍ11-16)፡፡ የትኛውንም ጸጋ የተቀበልን ቢሆን ወይም እኛ ራሳችን የትኛውም የጸጋ ስጦታ ሆነን ብንገኝ፣ ይህ ጸጋ የክርስቶስ አካል የሆነችው ቤተ ክርስቲያን ታድግና ትታነጽ ዘንድ እግዚአብሔር ለቤተ ክርስቲያን የሰጠው ስጦታ ነው (ቍ12፣16)፡፡

በቤተ ክርስቲያን አንድነትና በጸጋ ስጦታዎች ልዩ ልዩ መሆን መካከል ያለውን ትስስር ጳውሎስ በ1ቆሮንቶስ 12 ላይ በዝርዝር የገለጸው በመሆኑ ይህን ርእሰ ጉዳይ በመጽሐፉ ሁለተኛ ክፍል ላይ እናብራራለን፡፡ ጳውሎስ ለቆሮንቶስና ለኤፌሶን አብያተ ክርስቲያናት ያስተላለፈውን ትምህርት ንጽጽር በሚከተለው ሠንጠረዥ በዐጭሩ እንመልከት፡-

	1ቆሮንቶስ	ኤፌሶን
የክርስቶስ አካል	12÷12-27	4÷4:12-16
ፍቅር	13÷1-13	4÷2:15:16
አንድነት	12÷13-27	4÷3:13
ስብጥር (ልዩ ልዩ)	12÷4-11	4÷7:11:16
ሥላሴ	12÷4-6	4÷4-6
ማነጽ	14÷1-5:12:26	4÷12:16

ሐዋርያው ጳውሎስ በአነዚህ ሁለት መልእክቶች ያስተላለፈው ትምህርት፡-

1) ቤተ ክርስቲያን የክርስቶስ አካል ናት፤ 2) የአካሉ ብልቶች የሆኑት ክርስቲያኖች ከልዩ ልዩ ወገን የመጡ ለብጥር ቢሆኑም እንኳ በፍቅር በአንድነት ሊተሳሰሩ ይገባል፤ 3) እያንዳንዱ ብልቶ ከእግዚአብሔር ከተሰጠው የጸጋ ስጦታ የተነሣ አንዱ ሌላውን በማነጻ ሁሉም በአንድነት ቤተ ክርስቲያንን ሊያሳድጉ ይገባል የሚል ነው። በሁለቱም መልእክቶች ውስጥ የተገለጠው ትምህርተ ሥላሴ በመለኮት ውስጥ ልዩነትና ፍጹም አንድነት እንዳለ የሚያሳይ መሆኑ፤ በቤተ ክርስቲያንም ውስጥ በጸጋ ልዩነት መካከል የመንፈስና የአካሉ አንድነት መኖሩን በሚገባ የሚያስረዳ ነው።

በመልእክቶቹ መካከል ያለው የአርእስት ትስስር እንዳለ ሆኖ በ4÷11 በተዘረዘሩት ስጦታዎችና በ1ቆሮንቶስ 12÷8-10 በተጠቀሱት ስጦታዎች መካከል ልዩነት ይታያል። ይህን ልዩነት በሚቀጥለው ክፍል የ4÷11 ስጦታዎችን ጠባይ ስንመረምር እናገኘዋለን።

የ4÷11 ስጦታዎች ጠባይ

በ4÷11 ስጦታዎች ጠባይ ላይ ለመነጋገር ያመቸን ዘንድ ከዚህ በታች ባለው ሠንጠረዥ የተካተተውን የ4÷11 ስጦታዎችና የ1ቆሮንቶስ 12÷8-10 ስጦታዎች ንጽጽር እንመልከት፡-

	1ቆሮ 12÷8-11	ሥፌሶን 4÷11-12
የሰጪው ማንነት	መንፈስ ቅዱስ ቀሩ 8፣9፣10፣11	ክርስቶስ ቀሩ 7፣11
የተቀባዩች ማንነት	ግለሰብ አማኞች ቀሩ 8፣9፣10፣11	ቤተ ክርስቲያን የክርስቶስ አካል ቀሩ12 እና16
የስጦታዎች ምንነት	ተአምራታዊ ችሎታዎች የመፈወስ ስጦታዎች ተአምራትን ማድረግ በልዩ ልዩ ልሳን መናገር...ወዘተ	አገልጋይ/ስዎች ሐዋርያት ነቢያት የወንጌል ሰባኪዎች... ወዘተ

በ1ቆሮንቶስ 12÷8-10 የተዘረዘሩት ስጦታዎች በመንፈስ ቅዱስ አማካይነት ለግለሰብ ክርስቲያኖች የሚሰጡ ተአምራዊ ችሎታዎች (ብቃቶች) ሲሆኑ፤ በ4÷11 የተጠቀሱት ደግሞ በክርስቶስ ለቤተ ክርስቲያን የተሰጡ አገልጋይ ሰዎች ናቸው። ስለሆነም በሁለቱ ምንባቦች ውስጥ የሚገኙት ስጦታዎች ጠባይና ዐይነት ለየራሱ ነው። በሁለቱ ምንባቦች መካከል ተቀራራቢ ስጦታ የሚታይ ሲሆን፤ ይኸውም በአንደኛው ትንቢትን መናገር፤ በሌላኛው ደግሞ ነቢያት በመጠቀሳቸው ተረጋግጦአል። የዚህን ዝርዝር በምዕራፍ ሦስት እንመለከተዋለን። ለሰጠው ስጦታዎች ሳስተምር ተማሪዎቹ የሚያቀርቡልኝ አንድ ፈታኝ ጥያቄ አለ፡- ጥያቄውም በኤፌሶን 4 ውስጥ ካረዝማታ የሚለው ቃል ባለመጠቀሱ የ 4÷11 ስጦታዎች ዝርዝር በጸጋ ስጦታዎች ውስጥ መካተት ለምን አስፈለገ? የሚል ነው። በ4÷11 ላይ የተዘረዘሩት እንደ ካረዝማታ መቁጠር አለባቸው ብዬ የማምነው በሚከተሉት ምክንያቶች ነው፡-

1. በመግቢያው ላይ እንደ ጠቀስሁት፤ የእግዚአብሔር ስጦታ ሁሉ የእርሱ የጸጋ ሥራ በመሆኑ 4÷11 ላይ የሚገኙት ስጦታዎችም እንደ ካረዝማታ ሊቁጠሩ ይችላሉ፤
2. በኤፌሶን 4 ላይ ካረዝማ የሚለው ቃል ባይገኝም ይኸው ቃል (ጸጋ) በተመሳሳይ ትርጉም ተጠቅሶአል (ቀሩ 7)። በመሆኑም በ4÷11 የተዘረዘሩት ስጦታዎች እንደ እግዚአብሔር የጸጋ ስጦታዎች ይቁጠራሉ፤
3. በሮሜ 12 እና በ1ቆሮንቶስ 12÷8-10 ላይ የሚገኙት ስጦታዎች ካረዝማታ ተብለው ተጠርተዋል። በስጦታዎቹ ዝርዝር ውስጥም ማስተማርና ትንቢትን መናገር ተካትተዋል። አስተማሪ የማስተማር የጸጋ ስጦታ እንዳለው ሁሉ ነቢይም ትንቢትን የመናገር ጸጋ አለው ማለት እንችላለን። ጳውሎስ ካረዝማ የሚለውን ቃል መጠነ ሰፊ ትርጉም ባዘለ መልኩ ደጋግሞ ስለሚጠቀምበት (ቀሩ 1 ን ልብ ይሷል)፤ ነቢይ ትንቢትን የመናገር የጸጋ ስጦታ አለው ብሎ ማለትና ነቢይ ለቤተ ክርስቲያን የተሰጠ የእግዚአብሔር ስጦታ ነው ብሎ መናገሩ እርስ በርስ አይጣረስም።

4. በጠቅላላው 12-14 እና በኤፌሶን 4 ላይ በሐዋርያው ጳውሎስ የተሰጡት ትምህርቶች ተመሳሳይና ተደጋጋሪ እስከ ሆኑ ድረስ ጳውሎስ የ4÷11 ስጦታዎችን እንደ ካሪዝማታ የማይቈጥርበት ምንም ምክንያት የለም። በየትኛውም መስፈርት ቢሆን እነዚህ ስጦታዎች ከእግዚአብሔር ዘንድ ለቤተ ክርስቲያን የተሰጡ በጎ ስጦታዎች ስለ ሆኑ በዚህ መጽሐፍ ውስጥ ተገቢው ስፍራ ተስጥቶአቸዋል።

የኤፌ 4÷11 ስጦታዎች ሁሉ ዝርዝር ጥናት ከ2 እስከ 6 ባሉት ምዕራፎች ውስጥ ይገኛል። እነዚህ ስጦታዎች ቅዱሳንን ለአገልግሎት ሥራ ለማዘጋጀት (ቍ 12) ወደ ስማይ ያረገው ክርስቶስ ለቤተ ክርስቲያኑ የሰጣቸው ሰዎች መሆናቸውን ልብ ማለት ይበቃል። ሆኖም፤ ይህ ጉዳይ የሚቀጥለው ክፍል የሚያተኩርበት ይሆናል።

የ4÷11 ስጦታዎች ዐላማ

የ4÷11 ስጦታዎችን ዐላማ ለመረዳት በቅድሚያ እግዚአብሔር ለቤተ ክርስቲያን ያለውን ዐላማ መገንዘብ ይጠቅማል። ይህ የእግዚአብሔር ሐሳብ በቍ 12-16 ላይ በሁለት ምሳሌያዊ አገላለጾች ቀርቦአል። እግዚአብሔር ቤተ ክርስቲያን እንድትታነጽ ይፈልጋል (ቍ 12:16)፤ እንድታደግም ይፈልጋል (ቍ 15)። የሁለቱም አገላለጾች መሠረታዊ ትርጉም አንድ ነው። ጳውሎስ ከዚህ ቀደም ብሎ ቤተ ክርስቲያንን በሕንጻ (2÷19-22) እንደዚሁም በአካል (1÷23÷4÷4:6) መስለውአታል።

ሁለቱን ምሳሌያዊ አገላለጾች በማጣመር ሐዋርያው ቤተ ክርስቲያን የክርስቶስ አካል እንደ ሆነች ለማሳየት ተጠቅሞባቸዋል። አካል ማደግና መጠንከር አለበት። ወደ ፍጹም ሙሉ ሰውነት መድረስም ይኖርበታል። ይህም ሁለት ነገሮችን ያካትታል፤ እነርሱ፦

- አስተምህሮታዊ መረዳት (ቍ 14) እና
- የአገልግሎት ግንኙነት (ቍ 16) ናቸው።

ይህን የእድገት ሂደት ጳውሎስ የክርስቶስ ሙሉ ወደሚሆን ወደ ሙሉ ልክ መድረስ (ቍ 13) እና ራስ ወደሚሆን ወደ ክርስቶስ ማደግ (ቍ 15) በሚል ገልጾታል። እግዚአብሔር ለቤተ ክርስቲያን ያለው ዐላማም ይህ ነው።

እንደ ጳውሎስ እምነት ወደዚህ ዕድገት የሚደረሰው እያንዳንዱ ክፍል በልክ ሲሠራ ነው (ቍ 16)። ቤተ ክርስቲያን እግዚአብሔር እንደሚፈልጋት ሆኖ መገኘት የምትችለው እያንዳንዱ አካል በክርስቶስ አካል ውስጥ የአገልግሎት ስፍራውን ሲያውቅና በፍቅር እርስ በርስ ተደጋግፎ ሲሠራ ነው።

የቤተ ክርስቲያን አጠቃላይ ዐላማ ወደ 4÷11 ስጦታዎች ዐላማ ይመራናል። ሐዋርያት፣ ነቢያት፣ የወንጌል ሰባኪዎች እረኞችና አስተማሪዎች ሁሉን አገልግሎት እነርሱ ብቻ እንዲያከናውኑ የተሾሙ ሰዎች አይደሉም። እነርሱ ቅዱሳንን ለአገልግሎት ሥራ ለማዘጋጀት (ቍ 12) እግዚአብሔር ለቤተ ክርስቲያኑ የሰጣቸው ሰዎች ናቸው። ምእመናን (አገልጋዮች) ሁሉን አገልግሎት ሲያከናውኑ ለረጅም ዘመናት ተቀማጭ ተገልጋዮችና ተመልካቾች ሆነዋል። ይህ ሁኔታ ሙሉ ለሙሉ የምእመናን ጉድለት አይደለም። ብዙ አገልጋዮች አገልግሎት የእነርሱ ንላፊነት ብቻ እንደ ሆነ ተቀብለው ኖረዋል። ይህ የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍል ግን ቅዱሳን ሁሉ ለእግዚአብሔር ሥራ መዘጋጀት እንዳለባቸውና ቅዱሳንን ለሥራ የማስታጠቁ ንላፊነትም የሐዋርያት፣ የነቢያት፣ የወንጌል ሰባኪዎች፣ የእረኞችና አስተማሪዎች እንደ ሆነ ያስተምረናል። ይህ ጉዳይ አንድ ጥያቄ እንድናነሳ ያላስበናል። የእግዚአብሔር ሕዝብ (ምእመናን) ሁሉ አገልጋዮች ናቸውን?

የእግዚአብሔር ሕዝብ ሁሉ አገልጋዮች ናቸውን?

ለዚህ ጥያቄ ዐዌሩ መልስ አዎን እና አይደለም የሚል ነው። በአንድ በኩል አገልጋይ ማለት ክርስቲያን ሠራተኛ ማለት በመሆኑ፤ እስካሁን በተረዳነው መሠረት ሁሉም የእግዚአብሔር ሰዎች የክርስቶስን አካል የመገንባት ኅላፊነት አለባቸው። ክርስቶስ ለእያንዳንዳችን ጸጋን ሰጥቶናል (ቍ 7)። በመሆኑም ሁላችንም አገልግሎት አለን።

በሌላ መልኩ ግን እያንዳንዱ ምእመን በኤፌሶን 4፥11 ስጦታዎች የተካነ አገልጋይ ነው ማለት ስሕተት ይሆናል። በ4፥11 እና በ1ቆሮንቶስ 12፥29 በግልጽ እንደ ተቀመጠው ሐዋርያት፣ ነቢያት...ወዘተ ሆነው የተጠሩ አንዳንዶች ብቻ ናቸው። ይሁን እንጂ የትንቢት አገልግሎትን በተመለከተ ሁላችን ነቢያት ለመሆን ባንጠራም በትንቢት የመናገር ስጦታን በብርቱ መፈለግ እንችላለን። ይህን አሳብ ቆይተን በዝርዝር እንመለከተ ዋለን። ምእመናን ሁሉ በ4፥11 ላይ የተዘረዘሩትን አገልጋይ ሰዎች ሆነው መገኘት ባይችሉም፣ በ1ቆሮንቶስ 12፥8-10 ላይ ከተዘረዘሩት ስጦታዎች ውስጥ አንድና ከዚያም በላይ መቀበል ግን ይችላሉ። በሚቀጥለው ምዕራፍ ከእነዚህ የአገልግሎት ስጦታዎች አንዱ ስለ ሆነው ስለ ሐዋርያ አገልግሎት እንማራለን።

ምዕራፍ ሁለት

ሐዋርያት

ቀደም ባለው ምዕራፍ በኤፌሶን 4፥11 ላይ ስለሚገኙት ዐምስት ስጦታዎች ታሪካዊና ሥነ ጽሑፋዊ ዐውድ ስንነጋገር ስጦታዎቹ ክርስቶስ ለቤተ ክርስቲያን የሰጣቸው እንደ ሆኑ ተመልክተናል። ከዚህ ቀጥሎ የምንነጋገረው በእያንዳንዱ ስጦታ ላይ ሲሆን በዚህ ምዕራፍ ስለ ሐዋርያት እንማራለን። ብዙ ክርስቲያኖች ሐዋርያትን በሚመለከት የሚረዱት ኢየሱስ ስለ ሾማቸው ዐሥራ ሁለት ሐዋርያት ብቻ በመሆኑ ከዚህ ውጭ ስላሉ ሐዋርያትን ለማወቅ ብዙ ግራ መጋባት አለ። ይሁን እንጂ ሐዋርያ የሚለው ቃል በአዲስ ኪዳን ሰፊ ትርጉም ስላለው፤ እነዚህ አገልጋዮች በዘመናችንም ሊነሡ እንደሚችሉ ማመንና መቀበል አለብን። ይህን ርእስ በሚከተሉት ንዑስ ርእሶች ከፋፍለን እናጠናዋለን፡-

- ሐዋርያ የሚለው ቃል ትርጉም
- ሐዋርያት በአዲስ ኪዳን
- ሐዋርያት በአሁን ዘመን

ሐዋርያ የቃሉ ትርጉም

አዲስ ኪዳን የተጻፈው በዘመኑ ዓለም ዐቀፍ ቋንቋ ለመሆን በበቃው በግሪክ ቋንቋ ነበር። ሐዋርያ የሚለው ቃል በግሪክ አፖስቶሎስ ነው። ቃሉ አፖስቲሎ ከሚለው ግሥ የተገኘ ሲሆን ትርጓሜውም አልካለሁ ማለት ነው። ስለዚህም አፖስቶሎስ ማለት የተላከ ሰው ወይም መልእክተኛ ማለት ነው። የግሪኩ ቃል ከአማርኛው ትርጉም ጋር እንደሚከተለው ይገለጻል፡-

ግሪክ

አማርኛ

አፖስቲሎ

እልካለሁ

አፖስቶሎስ

የተላከ ሰው፤ መልእክተኛ

በማርቆስ 3÷14 ላይ ይህ የግሪክ ቃል ተጠቅሶ የሚገኝ ሲሆን፤ ታሪኩም ኢየሱስ ዐሥራ ሁለቱን በመረጣቸውና በላካቸው ጊዜ የተፈጸመ ታሪክ ነው፡-

ከእርሱ ጋር እንዲኖሩና ለመስበክ እንዲልካቸው (አፖስቲሎ) ... ዐሥራ ሁለት አደረገ፡፡ ኢየሱስ ለሰብከት አስቀድሞ የላካቸው ዐሥራ ሁለቱ ደቀ መዛሙርት ሐዋርያት ተብለው ተጠርተዋል፤ ይሁን እንጂ አፖስቲሎ ወይም አፖስቶሎስ የሚለው ቃል በአዲስ ኪዳን በተጠቀሰ ቍጥር ያ ግለሰብ ሐዋርያ ነው ማለት አይደለም፡፡

ለምሳሌ፡- በማርቆስ 6÷27 ላይ ሄሮድስ ባለወግ ልኮ የመጥምቁ ዮሐንስ ራስ እንዲቈረጥ አድርጎአል፡፡ አፖስቲሎ የሚለው ቃል በዚህ ወቅት የተጠቀሰ ቢሆንም፤ ግድያውን የፈጸመው ግለሰብ ሐዋርያ አልነበረም፡፡ በማቴዎስ 27፤19 እንደዚሁ የኢሳጦስ ሚስት ያየችውን ሕልም ለባልዋ እንዲነግር ሰው በላከችና ጻድቅ በሆነው በኢየሱስ ላይ ምንም እንዳያደርግ ባስጠነቀቀችው ጊዜ ይህ የግሪክ ቃል ቢጠቀስም፤ መልእክተኛው ሐዋርያ ነበር ማለት አይደለም፡፡

ከእነዚህ ምሳሌዎች የምንረዳው አፖስቶሎስ የሚለው ቃል መሠረታዊ ትርጉሙ የተላከ ሰው ማለት ብቻ እንደ ሆነ ነው፡፡ በመሆኑም ቃሉ ከሚከተሉት ትርጓሜዎች ውስጥ ለየትኛውም ማገልገል ይችላል፡-

- መልእክተኛ
- ልኩክ
- ተወካይ
- አምባሳደር

በሁለቱ ጥቅሶች የቀረቡት ምሳሌዎች ማለትም የሄሮድስ መልእክተኛና የኢሳጦስ ሚስት መልእክተኛ ሐዋርያት እንዳልነበሩ

ግልጽ ነው፡፡ በአዲስ ኪዳን ትርጉማቸው ግልጽ ያልሆነ ሌሎች ምሳሌዎችም ይገኛሉ፡፡ ፊልጵስዩስ 2÷25 ላይ እፍሮዲጡ አፖስቶሎስ ተብሎ ተጠርቶአል፡፡ አገልጋዩ እንደ ጳውሎስና እንደ በርናባስ በጳለኛው ዘመን ከተነሡት ሐዋርያት አንዱ ሊሆን ቢችልም፤ ስለ አገልግሎቱ ብዙ የሚታወቅ ነገር ባለመጠቀሱ የፊልጵስዩስ ምዕራፍ ሁለትን ዐውድ በማገናዘብ አፖስቶሎስ የሚለው ቃል ትርጉም መልእክተኛ ወይም ተወካይ ማለት እንደ ሆነ እንገምታለን፡፡

አፖስቶሎስ የሚለው ቃል መልእክተኛ ወይም ተወካይ በሚለው ትርጉም የተጠቀሰበት ሌላው የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍል 2ቆሮንቶስ 8÷23 ነው፡፡ በቍጥር 19 ላይ ጳውሎስ ስለ ቲቶ ሲናገር ከእርሱ ጋር ስጦታ ለማድረስ በአብያተ ክርስቲያናት እንዴት እንደ ተመረጠ ይገልጻል፡፡ ጳውሎስ ቲቶን ከሌሎች ወንድሞች ጋር ወደ ቆሮንቶስ የላከው ሲሆን እነዚህም ወንድሞች በቍጥር 23 ላይ የአብያተ ክርስቲያናት መልእክተኞች ተብለው ተጠርተዋል፡፡ በዚህ ስፍራ የተጠቀሰው ቃል አፖስቶሎስ የሚለው ቢሆንም እነዚህ ወንድሞች እንደ ጳውሎስና እንደ በርናባስ ሐዋርያት ነበሩ ማለት ያዳግታል፡፡ አንድ የተወሰነ ተልዕኮን ለማስፈጸም ብቻ በአብያተ ክርስቲያናት ተመርጠው የተወከሉ መልእክተኞች ነበሩ ማለቱ ይቀላል፡፡

እነዚህን ምሳሌዎች መስጠት የፈለግኩት አፖስቲሎና አፖስቶሎስ የሚሉት ቃላት በተጠቀሱበት ስፍራ ሁሉ ትርጓሜያቸው ሐዋርያ ማለት እንዳልሆነ ለማሳሰብ ነው፡፡ እፍሮዲጡም ሆነ ከቲቶ ጋር የተጓዙት ወንድሞች ሐዋርያት ናቸው ብሎ መደምደም ያስቸግራል፡፡ ማድረግ የምንችለው ነገር ቢኖር የምንባባቸውን ዐውድ ማገናዘብና ጸሓፊው ሊያስተላልፍ የፈለገውን መልእክት መርምሮ መረዳት ነው፡፡

የቃሉን ትርጉምና አጠቃቀም አስመልክቶ ከላይ የተሰጡት ማሳሰቢያዎች እንዳሉ ሆነው አዲስ ኪዳን ሐዋርያት ለመሆናቸው አስረግጦ ስለሚነግረን አገልጋዮች በሚቀጥለው ክፍል እንመለከታለን፡፡

ሐዋርያት በአዲስ ኪዳን

ቀደም ብሎ በተሰጡት ምሳሌዎች ውስጥ ካካተተው ትርጉም በተጨማሪ ለፖስቶሎስ የሚለው ቃል በአዲስ ኪዳን በሦስት መንገዶች ተጠቅሶአል፡-

1. ቃሉ እግዚአብሔር ወደ ዓለም ለላከውና ልዩ መልእክተኛ ለሆነው ለኢየሱስ ተልእኮ ጥቅም ላይ ውሎአል (ዕብ 3÷1፤ ዮሐ 3÷17፤ ሉቃስ 4÷18)።
 2. በኢየሱስ ተሹመው ለተላኩትና ልዩ ተልእኮ ለነበራቸው ለዐሥራ ሁለቱ ስያሜ ተጠቅሶአል (ማቴ 10÷1፤ ማር 3÷14)።
 3. ከአሥራ ሁለቱ ቀጥሎ ለተነሡትና በመንፈስ ቅዱስ ለተላኩት የኋለኛው ዘመን ሐዋርያት ቃሉ ሰፋ ባለ ትርጉም ጥቅም ላይ ውሎአል (ሐሥ 13÷14)።
- እነዚህን ሦስቱን ነጥቦች አንድ በአንድ እንመልከት

ኢየሱስ ልዩው ሐዋርያ

ኢየሱስ ሐዋርያ ነው ብለን ብዙ ጊዜ አናስብም፤ ይሁን እንጂ በዕብራውያን 3÷1 ላይ የሃይማኖታችንን ሐዋርያና ሊቀ ካህናት ኢየሱስ ክርስቶስን እንድንመለከት ተነግሮናል። ሐዋርያ የሚለው ቃል በዚህ ክፍል ኢየሱስ በእግዚአብሔር የተላከ መሆኑን ያስረዳል። ዮሐንስ በወንጌሉ እግዚአብሔር ልጁን ወደ ዐለም እንደ ላከው ለማሳየት ለፖስቶሎስ የሚለውን ቃል 17 ጊዜ ጠቅሶታል (ዮሐ 3÷17)። እግዚአብሔር ልጁን የላከውም እኛን ከግጢአታችን እንዲያድነን ነው። ስለዚህም ነው ኢየሱስን ልዩ ሐዋርያ ብዬ የምጠራው። ለእኛ ግጢአት ለመሞት ወደ ዓለም መጣ። ማንም ሌላ ሐዋርያ ሊፈጽመው የማይችለውን ተልእኮ ለመፈጸም በመምጣቱ የኢየሱስ ተልእኮ ልዩ ነው። ለዐለም ሁሉ ግጢአት ሲል እንዲሞት እግዚአብሔር ኢየሱስን ላከው። ሌላ ማንም ሰው ይህን መፈጸም አይችልም ነበር። የኢየሱስ

ሐዋርያትም ወደ ዓለም የተላኩት ለዓለም ግጢአት ሲል መሞቱንና መነሣቱን ለማወጅ ነው።

በኢየሱስ ተልእኮና በሐዋርያቱ ተልእኮ መካከል ያለው ልዩነት እንዳለ ሆኖ፤ ኢየሱስ አብ እርሱን ወደ ዓለም እንደ ላከው ሁሉ እርሱም ሐዋርያቱን ወደ ዓለም ላካቸው። በዮሐ 17÷18 ላይ እንዲህ ተብሎ ተጽፎአል፡- ወደ ዓለም እንደ ላክኸኝ (አፖስቲሎ) እንዲሁ እኔ ወደ ዓለም ላክኸኛው (አፖስቲሎ)። ኢየሱስ በአባቱ የተላከ ሐዋርያ እንደ ሆነ ሁሉ ሐዋርያቱ ደግሞ በኢየሱስ የተላኩ ናቸው። በሉቃስ 4÷17-19 ላይ የሚገኘው ቃል የኢየሱስን ሐዋርያነት ያብራራልናል። ኢየሱስ ናዝሬት ከተማ ባለው ምክራብ ውስጥ ተገኝቶ የኢሳይያስን መጽሐፍ ጥቅል በመተርተር አነበበ። ያነበበው ክፍል ኢሳይያስ 61÷1-2 ሲሆን ይህም በሉቃስ 4÷17-19 ላይ እንዲህ ተብሎ ተጠቅሶአል፡-

የጌታ መንፈስ በእኔ ላይ ነው። ለድሾች ወንጌልን እሰብክ ዘንድ ቀብቶኛልና፤ ለታሰሩትም መፈታትን ለዕውሮችም ማየትን እሰብክ ዘንድ። የተጠቀትንም ነጻ አወጣ ዘንድ የተወደደችውንም የጌታን ዓመት እሰብክ ዘንድ ልኮኛል።

ልኮኛል የሚለው ቃል በግሪኩ ለፖስቶሎስ የሚለው ነው። ኢየሱስ በአባቱ የተላከበት ተልእኮ ከፊሉ በዚህ ምንባብ እንደሚከተለው ተዘርዝሮአል፡-

- ለድሾች ወንጌልን
- ለታሰሩት መፈታትን
- ለዕውሮች ማየትን
- ለተጠቀት ነጻነትን
- የተወደደችውን የጌታን ዓመት መስበክና ማወጅ ናቸው።

ኢየሱስ በእርሱ ላይ ካረፈበት ከመንፈስ ቅዱስ የተነሣ እነዚህን ተግባራት ማከናወን ችሎአል (ሐሥ 10÷38)። ቀጥሎ በምንማረው ክፍል በኢየሱስ የተሾሙት ሀሥራ ሁለቱ ሐዋርያት ከዚህ ጋር ተመሳሳይ ተልእኮ እንደ ነበራቸው እንረዳለን።

ኢየሱስ የሾማቸው ዐሥራ ሁለቱ

በማርቆስ 3፥13-15 እንዲህ የሚል እናነባለን፡-

ወደ ተራራም ወጣ፤ ራሱም የወደዳቸውን ወደ እርሱ ጠራ፡- ወደ እርሱም ሄዱ፡- ከእርሱም ጋር እንዲኖሩና ለመስበክ እንዲልካቸው፡- ድውዮችንም ሊፈውሱ አጋንንትንም ሊያወጡ ሥልጣን ይሆንላቸው ዘንድ ዐሥራ ሁለት አደረገ፡፡

ይህ ታሪክ በማቴዎስ 10 ላይ ተደግሞአል፡፡ ኢየሱስ ዐሥራ ሁለቱን ደቀ መዛሙርት ጠርቶ፡-

እንዲያወጡላቸው በርኩሳን መናፍቅላቸውን ላይ ደጃንና ሕማምንም ሁሉ እንዲፈውሱ ሥልጣን ሰጣቸው (ቍ1)፡፡ ከዚህ ቀጥሎ የዐሥራ ሁለቱ ሐዋርያት ስም የተዘረዘረ ሲሆን (ቍ2-4) ቀሪው የምዕራፉ ክፍል ደግሞ ኢየሱስ ያስተላለፈላቸውን መመሪያዎች ያካትታል፡፡ ይህ ምንባብ የመጀመሪያዎቹ ሐዋርያት ተልእኮ ከኢየሱስ ተልእኮ ጋር ተመሳሳይነት እንዳለው ያስገነዝባል፡፡ ይህም አሳብ በቅጥር 7-8 እንዲህ ተብሎ ተጠቃልሎአል፡-

ሄዳችሁም፡- «መንግሥተ ሰማያት ቀርባለች» ብላችሁ ስበኩ፡፡ ድውዮችን ፈውሱ፤ ሙታንንም አስነሡ፤ ሰምጻሞችንም አንጹ፤ አጋንንትን አውጡ፤ በክንፉ ተቀበላችሁ፤ በክንፉ ስጡ፡፡

ከዚህ በታች የሚገኘው ሠንጠረዥ የኢየሱስን ሐዋርያዊ አገልግሎትና (በሉቃ 4፥17-19 እንደ ተጻፈው) እርሱ ለዐሥራ ሁለቱ የሰጠውን የአገልግሎት ዐደራ (ማቴ 10፥1-8፤ ማር 3፥13-15) ያነጻጽራል፡፡

ኢየሱስ	ዐሥራ ሁለቱ
በእግዚአብሔር አብ ተላከ ሶበ 3፥1፤ ዮሐ 3፥17፤ ሉቃ 4፥17-19	በእግዚአብሔር ወልድ (ኢየሱስ) ተላከ ማቴ 10፥1-8፤ ማር 3፥13-15
ገይልን ከእግዚአብሔር ተቀበለ እስብከ ዘንድ ቀብቶኛል ሉቃ 4፥17-19 (ከሉቃ3፥21-22 ጋር አነጻ) እግዚአብሔር የናዝሬቱን ኢየሱስን ቀባው ሐሥ 10፥38	ገይልን ከኢየሱስ ተቀበሉ ኢየሱስ ሥልጣን ሰጣቸው (ማቴ 10፥1፤ ሉቃ 9፥1) ሥልጣን ይሆንላቸው ዘንድ ዐሥራ ሁለት አደረገ (ማር 3፥13-15)
የምሥራች ቃል ለመስበክ ተላከ ለድኾች ወንጌልን እስብከ ዘንድ... የተወደደችውን የጌታን ኅመት እስብከ ዘንድ (ሉቃ 4፥17-19)	የምሥራቹን ቃል ለመስበክ ተላኩ፡- «መንግሥተ ሰማያት ቀርባለች» ብላችሁ ስበኩ (ማቴ 10፥7፤ ከሉቃ 9፥2 ጋር አነጻ)
ነጻ ለማውጣት ተላከ ለታሰሩት መፈታትን ለዕውሮች ማየትን ለተጠቁት ነጻነትን ሉቃ 4፥17-19	ነጻ ለማውጣት ተላኩ ድውዮችን ፈወሉ ሙታንን አስነሡ ለምጻሞችን እነጹ አጋንንትን አወጡ ማቴ 10፥8 ከማር 3፥14-15 ጋር አነጻ

በሁለቱ አገልግሎት መካከል ያለው መመሳሰል ግልጽ ነው። ሐዋርያው የሚላከው በእግዚአብሔር ጎይል ተሞልቶ ሲሆን ተልእኮውም ወንጌልን መስበክና ነጻነትን መስጠት ነበር። በዚህ ሠንጠረዥ የተጠቃለለው የዐሥራ ሁለቱ አገልግሎት ከኢየሱስ ሞት፣ ትንሣኤና ዕርገት በፊት የተከናወነው ሲሆን፤ የእነርሱ የሐዋርያነት ጥሪና ተልእኮ ይበልጥ የተገለጠው ግን ከኢየሱስ ሞት፣ ትንሣኤና ዕርገት በኋላ ነው። የትንሣኤው ምስክር (ሐሥ 1፥22፤ 2፥32፤ 3፥15) መሆን ስለሚገባቸው ለዚህ ብቁ ሆኖ ለመገኘት በበዓለ ጎምሳ ቀን የመንፈስ ቅዱስን ጎይል መልበስ አስፈላጋቸው (ሐሥ 1፥1-8፤ 2፥1-4)

ኢየሱስ በምድር ባገለገለባቸው ዓመታትም ሐዋርያቱ ተአምራትን ያደርጉ ስለ ነበር፤ በበዓለ ጎምሳ ቀን ጎይል መቀበል ለምን አስፈላጋቸው? የሚል ጥያቄ ሊነሣ ይችላል። በማቴ 10 ላይ ደቀ መዛሙርቱ የተቀበሉት ሥልጣንና የሰጡት አገልግሎት ጌታ ኢየሱስ በአካል ከእነርሱ ጋር ስለ ነበረ፤ በእርሱ የሥልጣን ከለላ ሥር የተከናወነ ወቅታዊ ክንውን ነው። ኢየሱስ በአካል ካረገ በኋላ ግን በቀጣይነትና በዘላቂነት የሚኖራቸውን ጎይልና ሥልጣን በተመለከተ በዮሐንስ 14-16 ባስተማራቸውና ተስፋ በገባላቸው መሠረት በበዓለ ጎምሳ ቀን መንፈስ ቅዱስ በእነርሱ ላይ በወረደ ጊዜ ተፈጽሞአል።

የዐሥራ ሁለቱ ሐዋርያት ተጨማሪ ጎሳፊነት እንደ ነበረ ሆኖ፤ የሐዋርያት የአገልግሎት ድርሻ ዛሬም ተመሳሳይ ነው። መልእክቱ የእግዚአብሔር መንግሥት ወንጌል ሲሆን መገለጫውም ፈውስ፣ መፈታትና ነጻነት ነው። ኢየሱስ ለሰው ልጆች ሁሉ ጎጢአት ቤዛ ሆኖ በመሞትና ከሞት በመነሣት ጌታና ክርስቶስ መሆኑን በማረጋገጡ (ሐሥ 2፥36)፤ የተወደደቸው የጌታ ዓመት መምጣቷ ታውቆአል። ክርስቶስ ወደ ምድር መጥቶ በመገለጡ የታወጀቸው የእግዚአብሔር መንግሥት ዛሬም በመንፈስ ቅዱስ ጎይል በቤተ ክርስቲያን በኩል እየተገለጠች ነው።

ከኢየሱስ ዕርገት በኋላ ሐዋርያቱ መሄድ የነበረባቸው ወደ ጠፉት የእስራኤል በጎች ብቻ አልነበረም (ማቴ 10፥5-6)። የወንጌሉ ቃል ለሕዝቦች ሁሉ መለበክ ነበረበት (ማቴ 28፥19-20፤ ማር 16፥15)። ሐዋርያት ይህንን ተልእኮ እንዲት እንደ ተወጡት የምናነበው

በሐዋርያት ሥራ ውስጥ ነው። ኢየሱስ ሕያው መሆኑን በኢየሩሳሌም፤ በይሁዳና በሰማርያ፤ እንዲሁም አስከ ዓለም ዳርቻ ድረስ መሰከሩ (ሐሥ 1፥8)። ሐዋርያቱ ኢየሱስ ከሙታን ከተነሣ በኋላ በዐይናቸው የተመለከቱትን በቃል በመመስከር ብቻ ሳይሆን በስሙ ተአምራትን በማድረግ አሁንም ሕያው መሆኑን አረጋገጡ።

የዐሥራ ሁለቱን ሐዋርያት ሹመትና አገልግሎት ከተመለከትን ዘንድ በእነርሱ ዐይነት ጥሪ የተጠሩ፤ የእነርሱን ዐይነት አገልግሎት የሰጡና ስማቸው በሐዋርያት ሥራ ውስጥ የተመዘገበ ሌሎች ሐዋርያት እንዳሉ አንገነዘባለን። ቀጣዩ ክፍል የእነርሱን ጥሪና አገልግሎት የምንማርበት ይሆናል።

በኋለኛው ዘመን የተነሡ ሐዋርያት

ከመጀመሪያዎቹ ከዐሥራ ሁለቱ ሐዋርያት መካከል ያልነበረና በአዲስ ኪዳን ግን ሐዋርያነቱ የተረጋገጠ ዕውቅ ሰው ቢኖር ሐዋርያው ጳውሎስ ነው። አንዳንዶች ይሁዳ አስቆሮቱን እንዲተካው እግዚአብሔር ያዘጋጀው ሰው ጳውሎስ ነው ብለው ያምናሉ። ይሁን እንጂ በሐዋርያት ሥራ 1 ላይ እንደ ተገለጸው ይሁዳን የተካው ማትያስ ሲሆን የርሱም ሹመት ትክክል አለመሆኑንና ትክክለኛው ምትክ ጳውሎስ መሆኑን የሚጠቀም የአዲስ ኪዳን ማስረጃ የለም። ይህ አመለካከት የሐዋርያት ቍጥር በዐሥራ ሁለት የተገደበ ነው ከሚል የመጣ ሲሆን፤ በአዲስ ኪዳን የምንረዳው ከጳውሎስ በተጨማሪ ሌሎች ሐዋርያት መኖራቸውን ነው። በመሆኑም ጳውሎስን በዐሥራ ሁለቱ መካከል ለማስቈጠር ከመጣር ይልቅ ከሀሥራ ሁለቱ በኋላ ከተነሡት የኋለኛው ዘመን ሐዋርያት አንዱ ነው ብሎ መቀበል ይመረጣል። ጳውሎስ ለመጀመሪያ ጊዜ ሐዋርያ ተብሎ የተጠቀሰው ሐሥ 14፥14 ላይ ሲሆን፤ በዚህ ጥቅስ ውስጥ በርናባስም ሐዋርያ ተብሎ ተጠርቶአል። ጳውሎስ የጌታን ወንድም ያዕቆብን እንደ ጴጥሮስ ሁሉ ሐዋርያ ብሎ ሲጠራው እናነባለን (ገላ 1፥18-19)።

ከእነዚህ ስሞች በተጨማሪ አፍሮዲጡ (ፊል 2፥25)፤ እንዲራ ኒቆንና ዮልያን ይገኛሉ (ሮሜ 16፥7)። አፍሮዲጡን በተመለከተ

አፖስቶሎስ የሚለው ቃል መልእክተኛ ተብሎ እንጂ ሐዋርያ ተብሎ እንዳልተተረጎመና ይህም በምንባቡ ዐውድ ትክክለኛው ትርጉም እንደ ሆነ ቀደም ብለን ተመልክተናል። ዩልያንና አንዲራኒቆን ሐዋርያ መሆናቸው የተረጋገጠ አይደለም። የግሪኩ አዲስ ኪዳን አማራጭ ትርጉም «በሐዋርያት ዘንድ የታወቁ ናቸው» በሚል ያስሄዳል። በእኔ መረዳት ቀላሉና ግልጽ የሆነው ትርጉም በሐዋርያት መካከል የታወቁ ወይም የከበሩ የሚለው ነው (የአማርኛው ትርጉም በሐዋርያት መካከል ስመ ጥሩዎች ለሆኑ የሚለውን ልብ ይሏል)።

የእነዚህ ሰዎች ሐዋርያነት እነጋጋሪ በመሆኑና ከእነርሱ ይልቅ፣ የጳውሎስ፣ የበርናባስና የያዕቆብ የአገልግሎት ፍሬ ጉልቶ የሚታይ በመሆኑ፣ በእነዚህ ሦስት የጳላኛው ዘመን ሐዋርያት ላይ እናተኩራለን። ከሦስቱ መካከል ደግሞ ስፋ ያለ የጽሑፍ መረጃ ያለን በሐዋርያው ጳውሎስ አገልግሎት ላይ በመሆኑ፣ የእርሱን ሕይወትና ሥራ በበለጠ እንቃኛለን። አስፈላጊ ሆኖ በተገኘበት ቦታ የበርናባስና የያዕቆብን አገልግሎትም እናካትታለን።

ይህ አቀራረብ የሚረዳን በአሁን ዘመን ያለ ሐዋርያዊ አገልግሎት ሁሉ የግድ የጳውሎስን የአገልግሎት ሰልጣና ሥርዐት ብቻ መከተልና መምሰል እንደሌለበት ለማስተዋል ነው።

በአሁኑ ዘመን ለሚጀመሩ ሐዋርያዊ አገልግሎቶች መሠረት ያኖሩት እነዚህ ሐዋርያት በመሆናቸው፣ ከዘመኑ ሐዋርያት ምን መጠ በቅ እንዳለብን ያግዘን ዘንድ የእነዚህን የአዲስ ኪዳን ሐዋርያት ሕይወትና ሥራ ከቅዱስ መጽሐፍ እንመረምራለን። በቀጣዩ ክፍል የጳውሎስን፣ የበርናባስንና የያዕቆብን ሐዋርያዊ አገልግሎት እንማራለን።

የአሁን ዘመን ሐዋርያት

በአዲስ ኪዳን ተመዝግበው ስለምናገኛቸው ሐዋርያት አገልግሎት በጥቂቱ ከተመለከትን ዘንድ ቀጥሎ ስለ ዘመናችን ሐዋርያት እንማራለን። በቅድሚያ በአሁኑ ዘመን ሐዋርያት ለምን እንደሚያስፈልጉን አሳማኝ የሆነ ሐሳብ እንጠቀማለን። የአሁን ዘመን ሐዋርያት የአገልግሎት ገላፊነት ምን ሊሆን እንደሚገባ ለመረዳት የጳውሎስን፣ የበርናባስንና የያዕቆብን አገልግሎት እናጠናለን።

በአሁኑ ዘመን ሐዋርያት ለምን እንደሚያስፈልጉን

ቀደም ብለን እንደ ተመለከትነው የመጀመሪያዎቹ ሐዋርያት የተመረጡት የክርስቶስ ትንሣኤ ምስክሮች እንዲሆኑ ነው። ይህ አባባል እንደ ጥያቄ ያስነሣል። ሐዋርያ ለመሆን ከሙታን የተነሣውን ክርስቶስን ማየት ያስፈልጋል? እንደዚህ ከሆነ በአሁን ዘመን ስለሚነሡ ሐዋርያት እንዴት መነጋገር እንችላለን? የዚህ ጥያቄ መነሻ በሐዋርያት ሥራ 1፡21-22 ላይ ይሁዳን የሚተካው ሰው የትንሣኤው ምስክር መሆን እንዳለበት የሚያረጋግጠው ሐሳብ ነው። ከዚህ አባባል የተነሣ እንዳንድ ክርስቲያኖች በአሁን ዘመን የሐዋርያትን አገልግሎት እውቂታ ለመረዳት ይቸገራሉ። በዚህ ሐሳብ መሰናከል ግን ተገቢ አይደለም። የሚከተሉትን ትንታኔዎች ልብ ካልን መልሱ ቀላል ይሆናል፡-

በመጀመሪያ ደረጃ፡- ይሁዳን የሚተካው ሰው የሚጠበቅበት የክርስቶስ ትንሣኤ ምስክር መሆን ብቻ ሳይሆን፣ ከመጀመሪያው ጀምሮ ከ12ቱ ሐዋርያት ጋር የኖረ መሆንም ጭምር ነው። ጴጥሮስ እንዲህ ሲል ተናገረ፡-

ስለዚህ ከዮሐንስ ጥምቀት ጀምሮ ከእኛ ዘንድ እስካረገበት ቀን ድረስ፡- ጌታ ኢየሱስ በእኛ መካከል በገባበትና በወጣበት ዘመን ሁሉ ከእኛ ጋር አብረው ከነበሩት ሰዎች (ሐሥ 1፡21-22)።

ይህ መስፈርት ሐዋርያው ጳውሎስን ጭምር ውድቅ የሚያደርግ ይመስላል። እውነታው ግን ሐዋርያ መተካት ያስፈልገው፣ ለዚያ ውሱን ወቅትና የዐሥራ ሁለቱን ቀጥሮ ለመሙላት ነበር። በመሆኑም በጳላኞች ዓመታት ሌሎች ሐዋርያት እንደሚይነሡ መስፈርቱ ለማስረጃነት አያገለግልም።

በሁለተኛ ደረጃ፡- በማርቆስ 3፡13-15 እንደ ተመለከትነው ዐሥራ ሁለቱ ሐዋርያት ሆነው የተሾሙት ኢየሱስ ከመሞቱና ከሙታን ከመነሣቱ በፊት ነው። ስለሆነም የክርስቶስ ትንሣኤ የዐይን ምስክር ሳይሆን ሐዋርያ መሆን ይቻላል።

በሦስተኛ ደረጃ፡- ሐዋርያ ለመሆን የኢየሱስ ትንሣኤ የዐይን ምስክር መሆን ያስፈልጋል የሚለው ትምህርት የሐዋርያነትን አገልግሎት በመጀመሪያዎቹ የቤተ ክርስቲያን ዘመናት ብቻ ስለሚገኝ

ድብና በኤፌሶን 4÷11 ላይ የተጻፈውን በመፃረር በየዘመኑ የሐዋርያትን መነሣት አስፈላጊነት ከንቱ ስለሚያደርግ ጉጂ ትምህርት ነው። በአዲስ ኪዳን የሐዋርያት ስጦታ ስለ መቋረጡ ወይም ስለ መክሰሙ ማረጋገጫ የሚሆን አንድም ማስረጃ አይገኝም።

በመጨረሻም፡- አዲስ ኪዳን ከ12ቱ በተጨማሪ ሌሎች ሐዋርያትን በስም ስለሚጠቅስ በዐሥራ ሁለቱና በኋላ በተነሡት መካከል ያለውን ልዩነት በግልጽ መረዳቱ መፍትሔ ይሆናል። በዐሥራ ሁለቱ ሐዋርያት ቊጥር ውስጥ የመካተት ጉዳይ በሐዋርያት ሥራ 1÷21-22 በተዘረዘረው መስፈርት ይወሰናል። ጳውሎስን የመሳሰሉ ሌሎች ሐዋርያት ግን ከዐሥራ ሁለቱ መካከል ሊቈጠሩ አይችሉም፤ እንዲሆኑም አይጠበቅ ባቸውም። በ1ቆሮንቶስ 9÷1 ላይ ጳውሎስ የደማስቆ መንገድ ተመክሮውን ለሐዋርያነቱ ማስረጃ ስለ ተጠቀመ ከዐሥራ ሁለቱ መካከል ለመቈጠር ያደረገው ጥረት ተደርጎ መወሰድ የለበትም። ሐዋርያነቱን ላልተቀበሉ ሰዎች ጳውሎስ የስጠው የሙግት ምላሽ ነበር። ማትያስ ግን ምርጫው የተሳሳተ ለመሆኑ የአዲስ ኪዳን ማስረጃ ካለመኖሩም ባሻገር በበዓለ ጎምሳ ቀን ከጴጥሮስና ከዐሥራ አንዱ ጋር ቆሞ ወንጌልን በመስበክ ተመስክሮለታል (ሐሥ 2÷14)። ዐሥራ ሁለቱ ሐዋርያት በእግዚአብሔር መንግሥት ያላቸው ስፍራ በማቴዎስ 19÷28 እና በሉቃስ 22÷29-30 ላይ ተጠቅሶአል። አዲስ ኪዳን ከዐሥራ ሁለቱ በኋላ ስለ ተነሡ ሌሎች ተጨማሪ ሐዋርያት ማረጋገጫ ስለሚሰጠን፤ ዛሬም በተመሳሳይ መንገድ ሐዋርያት ሊነሡ እንደሚችሉ እናምናለን።

የአሁን ዘመን ሐዋርያት ጎላፊነት

በአሁኑ ዘመን የሐዋርያት አገልግሎት ተቀባይነትና አስፈላጊነት ያለው መሆኑን መጽሐፍ ቅዱሳዊና ምክንያታዊ በሆነ ማስረጃ አስደግፈን ከአረጋገጥን ዘንድ፤ ቀጥሎ ደግሞ የትኞቹ የአዲስ ኪዳን ሐዋርያት ለዚህ ዘመን ሐዋርያዊ አገልግሎት ምሳሌ እንደሚሆኑን እንጠቀማለን። አስቀድመን እንደ ገለጽነው የኢየሱስ ተልእኮ ልዩ ነው፤ የዐሥራ ሁለቱ ሐዋርያትም እንደዚሁ ልዩ ተልእኮ ያለበት አገልግሎት ነበር። በመሆኑም ለዚህ ዘመን ሐዋርያዊ አገልግሎት በምሳሌነት የምንጠቀመው ጳውሎስን፤ በርናባስንና የጌታን ወንድም ያዕቆብን ይሆናል። በቅድሚያ

ግን በዐሥራ ሁለቱ ሐዋርያትና በኋለኞቹ ሐዋርያት መካከል ያለውን ገጽጽ በዐጭሩ እንመልከት፡-

የኋለኞቹ ሐዋርያት ከዐሥራ ሁለቱ ጋር ሲነጻጸሩ

ቀደም ብለን እንደ ተመለከትነው ዐሥራ ሁለቱ ሐዋርያት ከበዓለ ጎምሳ በፊት የነበራቸው አገልግሎት ከበዓለ ጎምሳ በኋላ ከነበራቸው ጋር ተመሳሳይ ነበር። በቀድሞ መልእክታቸው ላይ የተጨመረው የክርስቶስ ለገጢአተኞች ሲል መሞትና ከሙታን መነሣት ነው። ይህ መልእክታቸው በአስደናቂ ተአምራት፤ እንደዚሁም በፈውስና በዐርነት ሥራዎች የተደገፈ ነበር።

በኋላ የተነሡት ጳውሎስና መስሎቹ ተመሳሳይ የአገልግሎት ፈለግ መከተላቸው አያስገርመንም። ከዐሥራ ሁለቱ መካከል ጉላ ብለው ይታዩ የነበሩት የጴጥሮስና የዮሐንስ አገልግሎት በሐዋርያት ሥራ በመጀመሪያዎቹ 12 ምዕራፎች ተዘርዝሮአል። ከሐዋርያት ሥራ ምዕራፍ 13 ጀምሮ ግን ያው መልእክት በዚያው ተመሳሳይ ገይል በኋለኞቹ ሐዋርያት በጳውሎስና በበርናባስ እንደ ታወጀ ተጽፎአል። ጳውሎስ በኋላ ላይ (2ቆሮ 12÷12) ምልክት፤ ድንቅ ነገርና ተአምራት የሐዋርያነት ምልክት እንደ ሆኑ ጠቅሶአል። እንደ ጴጥሮስ ሁሉ የጳውሎስም መልእክት ኢየሱስ ክርስቶስ ለገጢአታችን እንደ ሞተና እንደ ተነሣ የሚያበሥር ሲሆን፤ በሁለቱም እጅ በኢየሱስ ስም የተፈጸሙ ተአምራትም የመልእክታቸው ማጽኛ ነበሩ። ከዚህ የተነሣ ዛሬም ቢሆን የሐዋርያት አገልግሎት በተመሳሳይ ምልክትና ድንቅ ነገር መደገፍ አለበት። ምልክት፤ ድንቅ ነገርና ተአምራት በኢየሱስና በዐሥራ ሁለቱ ሐዋርያት አገልግሎት ብቻ የታዩ ሳይሆን፤ በኋላ በተነሡት ሐዋርያት አገልግሎትም የታዩ በመሆናቸው የአሁን ዘመን ሐዋርያትም ይህን መስል አገልግሎትና ማስረጃ ይጠበቅባቸዋል። ይህን የምንለው ግን አንዳንድ ጊዜ የተገልጋዩ ንብረተ ሰብ አለማመን የሐዋርያውን የአገልግሎት ምልክቶች ሊገድብ እንደሚችል ታሳቢ በማድረግ ነው (ማር 6÷5-6)።

ከላይ የዘረዘርነው ሐሳብ እንዳለ ሆኖ የሐዋርያት አገልግሎት ወንጌልን በመስበክና ምልክትን በማድረግ ብቻ የተወሰነ አይደለም። በሌላ ምዕራፍ በኋላ እንደምንመለከተው እነዚህን ተግባራት ማከናወን የወንጌል ሰባኪም ድርሻ ነው። ቀጥሎ በምናጠናው የጳውሎስ፣ የበርናባስና የያዕቆብ ሥራ የሐዋርያ ተግባር ወንጌልን ከመስበክና ተአምራትን ከማድረግ የበለጠ ሰፊ መሆኑን እንረዳለን።

ጳውሎስ

ስለ ሐዋርያው ጳውሎስ አገልግሎት በስፊው የተጻፈው በሐዋርያት ሥራ ውስጥ ሲሆን፣ በመልእክቶቹም የሐዋርያነትን ተግባር በተመለከተ ጳውሎስ ራሱ ብዙ ያስተምረናል። ከምልክቶችና ከድንቅ ነገሮች በተጨማሪ አገልግሎቱ አዳዲስ አብያተ ክርስቲያናትን መመሥረት፣ ለአብያተ ክርስቲያናት መሠረትን ማኖር፣ እነርሱን በሥልጣን ማስተዳደር፣ የገንዘብ ድጋፍን መቀበልና ለሥራው አገልጋዮችን ማሠልጠንን ያካትታል። የአብያተ ክርስቲያናትን ጉዳይ ለማከናወንና የሚያጋጥማቸውን ችግር ለማቃለል ከስፍራ ወደ ስፍራ መዘዋወር እንዱ የሐዋርያት ተግባር ነው።

ሐዋርያው ጳውሎስ ያከናወነው የአዳዲስ አብያተ ክርስቲያናት ምሥረታ አገልግሎት የተጠቀሰው በሐዋርያት ሥራ ውስጥ ነው (ሐሥ 13-14፣16-20)። በ1ቆሮንቶስ 9፡2 ላይ እንደ ተጻፈው በቆሮንቶስ ከተማ የቤተ ክርስቲያን መመሥረት ጳውሎስ ሐዋርያ ለመሆኑ ዐብይ ማስረጃ ነበር። በወንጌላዊና በሐዋርያ መካከል ያለው አንዱ ልዩነት ይህ ይመስላል። ሐዋርያ ሰዎችን ወደ ክርስቶስ ዘወር እንዲሉ ከማድረግ ያለፈ ሥራ ይሠራል። ያመኑትን በአጥቢያ ቤተ ክርስቲያን ያደራጃል፤ መሪዎችንም ይሾማል (ሐሥ 14፡21-23፣ 15፡41-16፡5)። የሐዋርያት አገልግሎት አንዱ ጠባይ ቤተ ክርስቲያንን እንዳቋቋሙ ወዲያውኑ ወደ ሌላ ቦታ የሚንቀሳቀሱ መሆናቸው ነው። ከዚህ የተለየ የአገልግሎት ጠባይ የነበረው ያዕቆብ ነው። እርሱ ተቀማጭነቱን በኢየሩሳሌም ያደረገ ሐዋርያ ነበር (ሐሥ 15፡14፣13፣ 21፡17፣ ገላ 1፡18-19)። በመሆኑም ቅዱሳንን ለአገልግሎት ማዘጋጀት ለሐዋርያት ተገቢና መደበኛ ሥራቸው ነው (ኤፌ 4፡12-13)።

ቤተ ክርስቲያንን ከመመሥረት ጋር ተያይዞ የሚታየው የሐዋርያት ሌላው አገልግሎት ለቤተ ክርስቲያን መሠረት ማኖር ነው። በኤፌሶን 2፡20 ላይ ቤተ ክርስቲያን በሐዋርያትና በነቢያት መሠረት ላይ እንደ ታነጸች ተጽፎአል። ይህን ሐሳብ በሁለት መልክ ማየት ያስፈልጋል። ሐዋርያት በመንፈስ ቅዱስ አማካይነት የተሟላውን የእግዚአብሔርን ቃል መገለጥ ስለ ተቀበሉ በዓለም ላይ ለምትገኝ የክርስቶስ ቤተ ክርስቲያን መሠረት አኑረዋል (ዮሐ 16፡21-15፣ ኤፌ 2፡20፣3፡5)። በሌላ በኩል ሐዋርያት የአጥቢያ ቤተ ክርስቲያን መሥራቾች ስለሆኑ በዚያን ዘመን መሠረት የማኖር አገልግሎት ሰጥተዋል፤ የአሁን ዘመን ሐዋርያትም ይህን ሁለተኛውን ገጽታ ማከናወን ይችላሉ (1ቆሮ 3፡10)።

ጳውሎስ አዲስ የመሠረታቸውን አብያተ ክርስቲያናት የማስተዳደር ሥልጣንም ነበረው። ይህ ሥልጣን አስገዳጅ አለቅነት ሳይሆን የሐዋርያነቱ ጸጋና ጠባይ ያጉናጸፈው ሞገስ ነው። ጳውሎስ ራሱን እንደ አባት ይቈጥር ነበር (1ቆሮ 4፡15፣ ገላ 4፡19፣ 1ቆሮ 9፡1)። እርሱ ባላቋቋማቸው አብያተ ክርስቲያናት ውስጥ ግን ይህን ሥልጣን አይጠቀምበትም ነበር (ሮሜ 15፡20፣ 2ቆሮ 10፡16)። ሁሉን አብያተ ክርስቲያናት የሚመለከት የጋራ ጉዳይ ሲፈጠር ግን ከእነበርናባስና ከሌሎች ጋር በመሆን ወደ ኢየሩሳሌም ተገብሏል። ይህም ጉዞ መገረዝን በሚመለከት አከራካሪ ርዕስ ላይ ለመመካከር የተደረገ ጉዞ ነበር (ሐሥ 15)።

ጳውሎስ ከአብያተ ክርስቲያናት የገንዘብ ድጋፍን መቀበል ለሐዋርያዊ አገልግሎቱ ተገቢ እንደ ሆነ ያምን ነበር። በ1ቆሮንቶስ 9፡1-18 እንደ ተመለከተው ጳውሎስና በርናባስ በገዛ እጃቸው እየሠሩ ማገልገል ምርጫቸው ቢሆንም፣ ከአብያተ ክርስቲያናት ቀለብ መቀበልና እንደነ ጴጥሮስ ሚስቶቻቸውን በአገልግሎት ለአጋርነት ይዞ መንቀሳቀስ ሐዋርያዊ መብታቸው እንደ ሆነ ተጽፎአል። በማቴዎስ 10፡10 ላይ የሚገኘውን መርሕ በመጥቀስ ጳውሎስ እንዲህ ይላል፡- እንዲሁ ደግሞ ወንጌልን የሚሰብኩ ከወንጌል ቀለብ እንዲቀበሉ ጌታ ደንግኝላል (ቍ 14)።

የሐዋርያን የአገልግሎት ድርሻ በተመለከተ ከጳውሎስ ሕይወትና ትምህርት የምንማረው እንዲህ ይጠቃለላል፡-

- በምልክት የተደገፈ ሰብከት
- አዳዲስ አብያተ ክርስቲያናትን መመሥረት
- ለአብያተ ክርስቲያናት መሠረት ማኖር
- አብያተ ክርስቲያናትን በሥልጣን ማስተዳደር
- ከአብያተ ክርስቲያናት ቀለብ መቀበል
- ክርስቲያን አገልጋዮችን ማሠልጠን
- በአብያተ ክርስቲያናት ስም በዐበይት ጉዳዮች ላይ ለመነጋገር መጓዝ።

ይህ የአገልግሎት ዝርዝር መመሪያ የአሁን ዘመን ሐዋርያትም በተግባር ላይ ሊያውሉት የሚገባ ነው። የበርሃናትና የያዕቆብን ድርሻ ከተመለከትን በኋላ የአገልግሎት ዝርዝሩ የተሟላ ይሆንልናል።

በርሃናት

በሐዋርያት ሥራ 4፥36 መሠረት በርሃናት ከቆጵሮስ የመጣና በወገኑም ሌዋዊ የነበረ ሰው ነው። ስሙ ዮሴፍ ሲሆን ሐዋርያት ግን በርሃናት ብለው ስያሙት (ትርጓሜውም የመጽናናት ልጅ ማለት ነው)። ስሙ እንደሚያመለክተው የእርሱ አገልግሎት ክርስቲያን ወገኖችን የማጽናናት አገልግሎት ነበረ። ስለ እርሱ በሐዋርያት ሥራ የተጻፈውን ግለታሪክ ብንመለከት የሐዋርያት የአገልግሎት ድርሻ ምን እንደ ሆነ ተጨማሪ ትምህርት እናገኛለን።

በመጀመሪያ ደረጃ የኢየሩሳሌም ሐዋርያት ጳውሎስን ከጅምሩ መቀበል በፊሩ ጊዜ ለሐዋርያት ያስተዋወቀው በርሃናት ነበር (ሐሥ 9፥26-27፤ ገላ 1፥18)።

ጥቂት ቂይቶ በርሃናት ከኢየሩሳሌም ቤተ ክርስቲያን ወደ አንጾኪያ ተላከ፤ በዚያም አዲስ አማኞችን በማሳደግና በመንከባከብ ውጤታማ አገልግሎት አሳየ (ሐሥ 11፥19-24)። በዚህ ጊዜ ጳውሎስ በትውልድ አገሩ በጦርሴስ ነበርና የአንጾኪያ ሥራ እየጨመረ በመምጣቱና አጋር አገልጋይ በማስፈለጉ፤ በርሃናት ፈልጎ አገኘውና ይዞት መጣ። በአንጾኪያ

አንድ ዓመት ዐብረው ካገለገሉ በኋላ በኢየሩሳሌም ለተከሠተው ረኃብ ርዳታ አስባስበው ይዘው ሄዱ (ሐሥ 11፥25-26፤ 27-30)። በአሕዛብ መካከል ያላቸው የሐዋርያት ጥሪ ዕውቅና ያገኘው በዚህ ጊዜ ሳይሆን አልቀረም (ገላ 2፥9)።

ወደ አንጾኪያ ከተመለሱ በኋላ፤ ከሌሎች መሪዎች ጋር ሲጸሙ፤ ሲጻልዩና ጌታን ሲያመልኩ ጳውሎስና በርሃናት ለተጠሩለት ሥራ መለየት እንዳለባቸው መንፈስ ቅዱስ በግልጽ ተናገራቸው (ሐሥ 13፥1-4)። ከዚህም በመነሣት በጲስድያ፤ በአንጾኪያ፤ በኢቆንዮን፤ በልስጥራንና በደርቤን አብያተ ክርስቲያናትን መሠረቱ (ሐሥ 13-14)። ከዚያም ወደ መጀመሪያ ቤተ ክርስቲያናቸው ተመለሱ።

ኋላም በርሃናት ግዝረትን በተመለከተ ከጳውሎስ ጋር ሆኖ በኢየሩሳሌም ጉባኤ በመገኘት ተሳተፈ።

ከዚህ ዐጭር የበርሃናት የአገልግሎት ታሪክ ሐዋርያዊ የአገልግሎት ድርሻው ከጳውሎስ አገልግሎት ጋር ተመሳሳይ እንደ ነበረ እንረዳለን። እንደ ጳውሎስ ሁሉ አብያተ ክርስቲያናትን በማቋቋም አገልገለ፤ እንደዚሁም ከአብያተ ክርስቲያናት ቀለብ መቀበል ተገቢ ሆኖ ሳለ እየሠራ ለማገልገል መረጠ (1ቆሮ 9፥6)። ጳውሎስ በኋላ ላይ በጢሞቴዎስ ውስጥ የነበረውን ጸጋ ተመልክቶ ዐብሮት በአገልግሎት ይሳተፍ ዘንድ እንዲሳተፍ እንዳበረታታው ሁሉ፤ የጳውሎስን ጸጋ ተመልክቶ ለአገልግሎት ያበረታታውና ያሳተፈው፤ በአንጾኪያም እንዲገኝ ያደረገው በርሃናት ነበር። በኢየሩሳሌም በተዘጋጀው ጉባኤ ላይ ከሌሎች መሪዎች ጋር በመሆን ስለ ግዝረት ለመነጋገርም ከጳውሎስ ጋር ዐብሮ ተጓዘ።

የበርሃናት የሐዋርያት አገልግሎት ድርሻ በተመለከተ ከጳውሎስ የተለየ ዝርዝር ሁኔታ የለንም። ስለ በርሃናት መጠቀስ ያለበት አንድ ጉዳይ ቢኖር እርሱ አዳዲስ አብያተ ክርስቲያናት መመሥረት ብቻ ሳይሆን፤ በአንጾኪያ በጅምር ላይ የነበረን የቤተ ክርስቲያን ሥራ ተረክቦ መቀጠሉ ነው። የአንጾኪያ ቤተ ክርስቲያን በሐዋርያት የትመሠረተች ሳትሆን በስደት የተበተኑ ክርስቲያኖች ስለ ኢየሱስ ወንጌልን በመመስከራቸው የተጀመረች ቤተ ክርስቲያን ነበረች (ሐሥ 11፥19-

21)። በርናባስ መሠረት አኑሮአል (1ቆሮ 3፡10)፤ ነገር ግን የቤተ ክርስቲያኒቱን ሥራ አልጀመረም። ይህም የሚያሳየው የሐዋርያት አገልግሎት ቤተ ክርስቲያን መመሥረት ብቻ እንዳልሆነ ነው። አገልግሎታቸው የተመሠረተች ቤተ ክርስቲያን ካለች አመራር መስጠትንም ያካትታል። ይህ ሐሳብ በቀጥታ የጌታ ወንድም የሆነውን የያዕቆብን አገልግሎት እንድናጠና ያነሣል።

የጌታ ወንድም ያዕቆብ

በሌ ያዕቆብ ያለን ዕውቀት ውሱን ነው። ከጌታ ወንድሞች አንዱ ነው (ማቴ 13፡55)። ኢየሱስ ከሙታን ከተነሣ በኋላ ሕያው ሆኖ በግሉ እስከ ተገለጠለት ድረስ በጌታ እንዳላመነ ተጽፎአል (ማር 3፡21፤ ዮሐ 7፡5፤ 1ቆሮ 15፡7)።

ከጊዜ በኋላ በኢየሩሳሌም ቤተ ክርስቲያን ዐምድ ሆኖ እናገኘዋለን (ገላ 2፡9)። በዚያም በኢየሩሳሌም ጉባኤ መካከል ከአሕዛብ ወገን ስለ መጡት ክርስቲያኖች ግዝረት ጉዳይ በተደረገው ውይይት ላይ ጠቃሚ አስተዋዕኦ አድርጎአል (ሐሥ 15፡19-23)። የሐዋርያት ሥራ 12፡17 እና 21፡18 እንደሚጠቀሙት፤ ያዕቆብ የኢየሩሳሌም ቤተ ክርስቲያን ተቀዳሚ መሪ ነበር። በገላትያ 1፡19 ላይ ጳውሎስ ሐዋርያ ብሎ ይጠራል።

ያዕቆብ ሐዋርያ ተብሎ ቢጠራም አዳዲስ አብያተ ክርስቲያናትን ስለ ማቋቋሙ ማስረጃ የለንም። የኢየሩሳሌምን ቤተ ክርስቲያን ያቋቋመው ወይም በዚያ መሠረት ያኖረው እርሱ አይደለም። ቤተ ክርስቲያንዋ ከበዓለ ጎምላ ቀን ጀምሮ ህልውናዋ የታየ ሲሆን፤ ስትመራ የነበረውም በዐሥራ ሁለቱ ሐዋርያት ነው (ሐሥ 1፡13-26፤ 2፡14-42)። ያዕቆብ ወደ ኋላ ላይ በመሪ ሽማግሌዎች መካከል ብቅ ያለ መሪ ነው (ሐሥ 15፡6-13፤ 21፡18)። ሐዋርያ ቤተ ክርስቲያን መሥራች ነው የሚለውን ለማረጋገጥ ሲባል፤ ያዕቆብ ቤተ ክርስቲያን ሳይመሠርት አይቀርም ማለት ስሕተት ይሆናል። ለዚህ ከመጽሐፍ ቅዱስም ሆነ ከቤተ ክርስቲያን ታሪክ ማስረጃ የለንም። አገረ ገዢ ፊስጦስ ከሞተ በኋላ የሥልጣን ክፍተት በተፈጠረበት ዘመን በሊቀ ካህናቱ አናንስ

ውሳኔ ያዕቆብ በድንጋይ ተወግሮ በሰማዕትነት እንደ ሞተ ታሪክ ይናገራል፤ ይህ የተፈጸመበት ጊዜም 61 ዓ.ም አካባቢ ነው።

አዳዲስ አብያተ ክርስቲያናትን ማቋቋሙ ያልተመስከረለት አንድ የአዲስ ኪዳን ሐዋርያ ቢኖር ያዕቆብ ነው። የአሁን ዘመን ሐዋርያት የአገልግሎት ድርሻና ዝርዝር ምን እንደ ሆነ ስናጠቃልል ይህን ፍሬ ነገር ልብ ማለት ይገባል።

መደምደሚያ

በዚህ ምዕራፍ እንደ ተረዳነው ሐዋርያ የሚለው ቃል አፖስቶሎስ ከሚለው የግሪክ ቃል የተገኘ ሲሆን፤ ትርጓሜውም የተላከ ሰው ማለት ነው። ይህ ቃል በሥራ ላይ የዋለው ከአባቱ ዘንድ ለተላከው ለኢየሱስ፤ በኢየሱስ ለተላኩት ለዐሥራ ሁለቱ ሐዋርያትና በኋላም በመንፈስ ቅዱስ ለተላኩት ሌሎች የአዲስ ኪዳን ሐዋርያት ነው።

በኋላም የተነሡት ሐዋርያት ማለትም ጳውሎስ፤ በርናባስና የጌታ ወንድም ያዕቆብ ከፍ ከፍ ያለውና በአባቱ ቀኝ ያለው ኢየሱስ አሁንም ሐዋርያትን ለቤተ ክርስቲያን በመስጠት ላይ ለመሆኑ መጽሐፍ ቅዱሳዊ ማስረጃ ከመሆናቸውም ባሻገር በዚህ ዘመን ለሚነሡ ሐዋርያት በተግባራቸው አብነትና ምሳሌ ናቸው። (ኤፌ 4፡11)።

በሐዋርያት መካከል ያለውን የአገልግሎት መመሳሰልና ልዩነት ስናጠቃልል፤ አንድ በርግጠኝነት የምንደርስበት ድምዳሜ ቢኖር፤ ሐዋርያ ማለት አንድን ተልእኮ ለመፈጸም በእግዚአብሔር የተላከ አገልጋይ መሆኑን ነው። በየትኛውም ዘመን የሚነሡ ሐዋርያት የሐዋርያነት ስጦታቸው የሚገለጡባቸው መንገዶች የሚከተሉት ናቸው፡-

- በምልክት የተደገፈ ሰብከት
- አዳዲስ አብያተ ክርስቲያናት መመሥረት
- ለአጥቢያ አብያተ ክርስቲያናት መሠረት ማኖር

- አብያተ ክርስቲያናትን በሥልጣን ማስተዳደር
- ሌሎችን ለአገልግሎት ማሠልጠን።

ከእነዚህ በተጨማሪ ሐዋርያት በአብያተ ክርስቲያናት ስም ጉዳያቸውን ለማስፈጸም ስለሚዘዋወሩና በጅምር ያሉ አብያተ ክርስቲያናትንም በገላፊነት ስለሚያደራጁ፤ ይህን ገላፊነታቸውን ለመወጣት እንዲያግዛቸው ከአብያተ ክርስቲያናት ቀለብ ሊሰጣቸው ይገባል።

የሐዋርያት አገልግሎት በጥቅሉ ይህ ነው። ሆኖም ከላይ ከተዘረዘሩት የአገልግሎት ድርሻዎች አንዱን የተወጣ ሁሉ ሐዋርያ ነው ማለት አይደለም፤ በዚያው መጠን ሐዋርያ ማለት የግድ እነዚህን ሁሉ የሚፈጽም ብቻ ነው ማለትም አይደለም። በእኔ መረዳት በተዘረዘሩት የአገልግሎቶች ክልል ውስጥ ድርሻውን የሚወጣ እርሱ ሐዋርያ ነው። ቁምነገሩ ግን ሰውየው የሚጠራበት ስያሜ ሳይሆን፤ ለአገልግሎቱ የሚሰጠው ዕውቅናና ለጸጋ ስጦታው የሚደረገው ድጋፍ ነው።

ምዕራፍ ሦስት

ነቢያት

ሐዋርያት በአሁኗ ዘመን ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ምን ያህል አስፈላጊ እንደ ሆኑ ባለፈው ምዕራፍ ተመልክተናል። በዚህ ምዕራፍ ስለ ነቢያት አገልግሎት እንማራለን። ጳውሎስ በኤፌሶን 4፥11፤ በ1ቆሮንቶስ 12፥28 እና በኤፌሶን 2፥20 ላይ የነቢያትን አገልግሎት ከሐዋርያት ቀጥሎ ጠቅሶታል። ይህም ጳውሎስ ለነቢያት አገልግሎት ያለውን ከፍተኛ ግምት በግልጽ የሚያሳይ በመሆኑ፤ የነቢያትን አገልግሎት አስፈላጊነትና ጠቀሜታ ከአሁኗ ዘመን ቤተ ክርስቲያን ዐውድ አንጻር እንመለከትዋለን። ይህን ርእስ የምንመረምረው በሚከተሉት ንኡሳን ርእሶች ከፋፍለን ይሆናል።

- ነቢያት የሚለው ቃል ትርጉም
- የብሉይ ኪዳን ነቢያት
- የአዲስ ኪዳን ነቢያት
- የአሁን ዘመን ነቢያት

ነቢይ የሚለው ቃል ትርጉም

ነቢይ ማለት የወደፊቱን የሚናገር ወይም የሚያመለክት ማለት ነው። ፕሮፌሰር የሚለው የግሪክ ቃል ከሁለት ጥምር ቃሎች የተገኘ ሲሆን እነዚህም ፕሮ (ወደፊት) እና ራሚ (እናገራለሁ) የተባሉት ቃሎች ናቸው። ስለዚህ ነቢይ የሚለው ቃል ከመሆኑ አስቀድሞ ሊሆን ያለውን ነገር የሚያመለክት ማለት ነው።

በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ግን ነቢይ የሚለው ቃል አጠቃቀም ከዚህ ትርጉም የሚያልፍ ነው። በብሉይም ሆነ በአዲስ ኪዳን ነቢይ እንደ

በውየው ሆኖ ስለ ሌላ ሰው የሚናገር ወኪል (አፍ) ነው። የዚህ ጥሩ ምሳሌ በዘወትር 7512 ላይ ይገኛል። እግዚአብሔር ሙሴን እንዲህ አለው፡- እይ፡- እኔ ለፈርአን ለምላክ አድርገዋለሁ፤ ወንድምህም እርን ነቢይ ይሆንልሃል።

እርን በሙሴ ስም ስለሚናገር የእርሱ ነቢይ ተብሎ ተጠርቶአል። በዚህ ትርጉም መሠረት ነቢያት እግዚአብሔር ስምተው የሚቀበሉና ያንን የተቀበሉትን መልእክት ለሌሎች የሚያደርሱ ናቸው። በእግዚአብሔር ስም ይናገራሉ። በመጽሐፍ ቅዱስ ነቢይ የሚለው ቃል ጥቅም ላይ የሚውለው በዚህ ትርጉም መሠረት ነው። እግዚአብሔር የወደፊቱንም ሁሉ ዐዋቂ ስለ ሆነ እርሱ በገለጠላቸው ጊዜና መጠን ነቢያት ስለ ወደፊቱ ሊናገሩ ይችላሉ። ይሁን እንጂ ነቢያት አብዛኛው መልእክታቸው በእግዚአብሔር ስም ለትውልዳቸው መናገር ነው። በመሆኑም ስለ ነቢያት አገልግሎት ብሉይንና አዲስ ኪዳንን ስንመረምር የቃሉን ሁለት ትርጉሞች ልብ እንበል፡-

1. አብዛሪ፡- የእግዚአብሔርን እውነት የሚያውቅ
2. አመልካች፡- ስለ ወደፊቱ የሚተነብይ

የብሉይ ኪዳን ነቢያት

የዚህ መጽሐፍ ትክክረት የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች አሠራር በዚህ ዘመን ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ያለውን ጠቀሜታ መተንተን ስለ ሆነ፤ በዚህ ምዕራፍ ውስጥ ሰፊውን ስፍራ ለአዲስ ኪዳን ነቢያት አገልግሎት እንሰጣለን። ይሁን እንጂ የአዲስ ኪዳን የትንቢት አገልግሎት በብሉይ ኪዳን ላይ የተመሠረተ በመሆኑ፤ ስለ ብሉይ ኪዳን ነቢያት በመጠኑ እናጠናለን። የብሉይ ኪዳንን ነቢያት አገልግሎትና የአዲስ ኪዳንን ነቢያት አገልግሎት ማንጸጸሩ ተገቢ ነው፤ ምክንያቱም ከአሁን ዘመን ነቢያት የብሉይን ዐይነት አገልግሎት መጠበቅ ይገባንና አይገባን አንድ ሆነ ለመለየት ይረዳናል።

ከብሉይ ኪዳን ነቢያት መካከል ወደ አእምሮአችን ወዲያውኑ የሚመጡትና ትዝ የሚሉን ሙሴ፣ ኤልያስ፣ ኢሳይያስ፣ ኤርምያስ፣ ሕዝቅኤልና የመሳሰሉት ናቸው። ብሉይ ኪዳን ስለ ሌሎች በርካታ ነቢያትና አገልግሎታቸው ያወሳል፤ አሁን ግን የሁሉንም የብሉይ ኪዳን ነቢያት አገልግሎት በጥቅል ለማየት እነዚህ የተመረጡ ሰዎች በምሳሌነት ያገለግላሉናል። የሚቀጥለው ሠንጠረዥ ይህን አገልግሎታቸውን በዐዋቅ ያሳየናል፡-

የብሉይ ኪዳን ነቢያት	ሙሴ	ኤልያስ	ኢሳይያስ	ኤርምያስ	ሕዝቅኤል
በእግዚአብሔር መጠራት	✓	✓	✓	✓	✓
በመንፈስ መመራት	✓	✓	✓	✓	✓
የእግዚአብሔርን ድምፅ መስማት	✓	✓	✓	✓	✓
የእግዚአብሔርን ቃል መናገር	✓	✓	✓	✓	✓
የወደፊቱን ማመልከት	✓	✓	✓	✓	✓
ተአምራትን ማድረግ	✓	✓			
ሕዝብን መምራት	✓				
በእገር ጉዳይ መሳተፍ	✓	✓	✓	✓	
ለሌሎች እገር ሕዝቦችና መሪዎች መናገር	✓	✓	✓	✓	✓
የእግዚአብሔርን ቃል መጻፍ	✓		✓	✓	✓

በሠንጠረዥ ላይ የተጠቀሱትን ማስረጃዎች በተመለከተ በብዙ የመጽሐፍ ቅዱስ ምንጣቦች ማስደገፍ የሚቻል ሲሆን ከቦታ መጣበብ የተነሣ አንባቢው ሌሎች የብሉይ ኪዳን ድጋፍ ሰጪ ምንጮችን እንዲያነብ እንተዋለን። ሠንጠረዥ ግን በዐጭሩም ቢሆን የሚያስረዳን አንዳንድ የብሉይ ኪዳን ነቢያት አገልግሎታቸው በሥልጣን የተደገፈ፣ ተሰሚነት የነበረው፣ ለአስራኤልና ከዚያም ውጭ ለነበሩ ሕዝቦች የእግዚአብሔርን ቃል የሚያውጅና የሚገልጥ እንደ ነበረ ነው።

በብሉይ ኪዳን የተጠቀሱት ነቢያት እነዚህን የሚመስሉ ብቻ አልነበሩም። የእግዚአብሔር መንፈስ በድንገት ሲወርድባቸው ትንቢት የተናገሩ ሰዎች ነቢያት ተብለዋል። በዘኁልቀ 11፥24-29 በምናገኘው ምሳሌ ላይ የእግዚአብሔር መንፈስ በሰባው ሽማግሌዎች ላይ ሲያርፍ ኤልያድና ሞዳድ ትንቢት እንዲናገሩ አስችሎአቸዋል። ኢየሱስ ተቃውሞ ባለማ ጊዜ ሙሴ፣ "የእግዚአብሔር ሕዝብ ሁሉ ነቢያት ቢሆኑ፣ እግዚአብሔርም በእነርሱ ላይ መንፈሱን ቢያሳድርባቸውም ምንኛ ደስ ባለኝ!" አለ።

በዚህ ምንጣብ ነቢይ የሚለው ቃል ሥራ ላይ የዋለው ከመንፈስ ቅዱስ አሠራር የተነሣ ወቅታዊ አገልግሎት ለሰጡና ትንቢት ለተናገሩ ሰዎች ነው። የእነዚህ ሰዎች የአገልግሎት ድርሻ ከሙሴም ሆነ ከሌሎች ታላላቅ ነቢያት ጋር የሚነጻጸርና የሚመሳሰል አይደለም። በብሉይ ኪዳን የነቢያት አገልግሎት በተለያዩ ደረጃ የተከናወነ ሲሆን፣ ይህን ልዩነት መረዳትም የአዲስ ኪዳን ነቢያትን አገልግሎት ለማወቅ ያግዛል።

የአዲስ ኪዳን ነቢያት

ከኢየሱስ ክርስቶስ መምጣት በኋላ ያለውን የትንቢት ስጦታ ጠባይ ለመረዳት በበዓለ ጎምሳ ቀን የተከናወነውን አስደናቂ ከሥተት ማወቁ ተገቢ ነው (ሐሥ 2)። ከበዓለ ጎምሳ በፊት መንፈስ ቅዱስን ይቀበሉ የነበሩ ሰዎች ጥቂት ሲሆኑ የበዓለ ጎምሳ ቀን ግን የሙሴ ጸሎትና የኢየሱስ ትንቢት ፍጻሜ ያገኙበትና እግዚአብሔር መንፈሱን በሰዎች ሁሉ ላይ ያፈሰሰበት ዕለት ነው (ኢዩ 2፥28፤ ሐሥ 2፥16-17)።

በሐዋርያት ሥራ 2 ላይ የተጠቀሰው ታሪክ በሰው ልጆች የታሪክ ሂደት ታላቅ የለውጥ ምዕራፍ የተመዘገበበት ቀን ነው። እግዚአብሔር በሰው ልጆች ላይ የሚሠራውን ሥራ የሚለየው መሥመር ብሉይ ኪዳንና በአዲስ ኪዳን መካከል የነበረው ጊዜ ሳይሆን፣ በክርስቶስ ሞትና ትንሣኤ እና መንፈስ ቅዱስ በወረደበት በበዓለ ጎምሳ ቀን መካከል ያሉት ስባት ሳምንታት ናቸው። ከዚህ ዕለት ጀምሮ መንፈስ ቅዱስ ለሁሉም ሰው ተሰጠ፤ ሁሉም የእግዚአብሔር ሕዝብ ለነቢይነት ታጩ (ሐሥ 2፥16-18)።

ከዚህ የተነሣ ከበዓለ ጎምሳ ዕለት በፊት ነቢያት ተብለው የሚጠሩ ሁሉ እንደ ብሉይ ኪዳን ነቢያት ይቈጠራሉ። መጥምቁ ዮሐንስ በብሉይ ኪዳን ነቢያት ተርታ የመጨረሻው ነቢይ በመሆን ለዚህ ተገቢ ምሳሌ ነው። ኢየሱስም ይህን እውነት እንዲህ በማለት ገልጾታል፡-

ነቢያት ሁሉና ሕጉ እስከ ዮሐንስ ድረስ ትንቢት ተናገሩ (ማቴ 11፥13)። ኢየሱስ እንደዚህ በማለቱ የነቢያት ትውልድ ከሙሴ ጀምሮ በቀጥታ እስከ ዮሐንስ ድረስ ተያይዞ የመጣ መሆኑን ገልጦታል፤ ኢየሱስ እስከ መጣበት ጊዜ ድረስ የትንቢት አገልግሎት ወደ ኢየሱስ የሚያመለከት አገልግሎት ነበር። ኢየሱስ ከመጣ በኋላ ግን የትንቢት አገልግሎት ድርሻ ምንድን ነው? የትንቢት የትኩረት አቅጣጫ የተሰጠ ስለ ሆነ ከበዓለ ጎምሳ ቀን በኋላ የተነሡ ነቢያት የአገልግሎት ድርሻ ከብሉይ ኪዳን ነቢያት የአገልግሎት ድርሻ የተለየ ሆኖ ብናገኘው መደነቅ አይገባንም።

የአዲስ ኪዳን ነቢያትን ስናጠና ነቢይ የሚለው ቃል ቢያንስ ሦስት ልዩ ልዩ ደረጃዎች እንዳሉት እናስተውላለን፡-

1. ሁሉም የእግዚአብሔር ሕዝብ ነቢያት የተሰኙበት ትርጓሜ አለ (ሐሥ 2፥16-18)
2. ትንቢትን መናገር ለሁሉም ሳይሆን ለአንዳንድ ክርስቲያኖች እንደ መንፈስ ቅዱስ ስጦታ ይሰጣል፤ ይህን ስጦታ የተቀበሉ ሰዎችም ነቢያት ተብለው ተጠቅሰዋል (1ቆሮ 12፥8-11)።

3. የእግዚአብሔርን ሕዝብ ለእግዚአብሔር ሥራ እንዲያዘጋጁ ለቤተ ክርስቲያን የተሰጡ ሰዎችም ነቢያት ናቸው (ኤፌ 4÷11-12)።

የዚህ ምዕራፍ ዐላማ በተራ ቊጥር 3 ላይ የተጠቀሱትን ነቢያት ማጥናት ሲሆን፤ በቅድሚያ ግን በቊጥር 1 እና 2 ላይ ያሉትን መመልከት ያስፈልገናል።

የእግዚአብሔር ሕዝብ ሁሉ ነቢያት ናቸው

በዚህ ምዕራፍ መግቢያ ላይ እንደ ተመልከትነው ነቢይ ማለት በእግዚአብሔር ስም የሚናገር መልእክተኛ ነው። በዚህ ትርጉም ሁሉም የእግዚአብሔር ሕዝብ ነቢያት መሆናቸውን መረዳት ይቻላል። ሁላችንም በእርሱ ስም ለመናገር ተጠርተናል። እንደ እግዚአብሔር ልጆች በመንፈስ ቅዱስ መመራት የልጅነት መብታችን ሲሆን (ሮሜ 8÷14)፡- በበዓለ ጎምላ ቀን መንፈስ ቅዱስ የተሰጠበት ዐላማ ግን ጎይልን ተቀብለን ምስክሮች እንድንሆን ነው (ሐሥ 1÷8)። መንፈስ ቅዱስ የፈሰሰው የእግዚአብሔር ሕዝብ ሁሉ ትንቢት እንዲናገሩ ነው፤ እነዚህም ወንድ ልጆችና ሴት ልጆች፤ ወጣቶችና ሽማግሌዎች፤ ሌሌዎች ወንዶችና ሴቶች ሁሉ ናቸው (ሐሥ 2÷16-18)።

ይህ ማለት ግን ሁሉም ክርስቲያኖች በኤፌሶን 4÷11 እንደ ተጠቀሱት ነቢያት ይሆናሉ ማለት ወይም በ1ቆሮንቶስ 12-14 እንደ ተዘረዘረው ትንቢት የመናገር ስጦታ ይኖራቸዋል ማለት አይደለም። ይሁን እንጂ ሁሉም ክርስቲያኖች እግዚአብሔር የመንፈሱን ተስፋ በሰጣቸው መንፈስ ቅዱስን ሲቀበሉ በስሙ መናገር ይችላሉ ማለት ነው። በሐዋርያት ሥራ 8÷1 ላይ በኢየሩሳሌም ቤተ ክርስቲያን ከተነሣው ታላቅ ስደት የተነሣ ከሐዋርያት በቀር ሁሉም ክርስቲያኖች ወደ ይሁዳና ወደ ሰማርያ እንደ ተበተኑ እናነባለን። በቊጥር 4 ላይ የተበተኑትም ቃሉን እየሰበኩ ዞሩ ይላል።

እነዚህ የተበተኑት ሰዎች ዛሬ በምንረዳው መልኩ የተጠሩ ሰባኪዎች አልነበሩም፤ ወይም እንደ መጥምቁ ዮሐንስ ያሉ ነቢያትም አልነበሩም፤ የእግዚአብሔርን መንፈስ ተቀብለዋልና በስሙ ተናገሩ፤

ከዚህም የተነሣ ሰባኪዎችና ነቢያት ነበሩ። በዐጭሩ የእግዚአብሔር ሕዝብ ሁሉ በእግዚአብሔር ስም ለመናገር ተጠርተዋል። የእግዚአብሔር ሕዝብ ሁሉ ነቢያት ናቸው።

ትንቢት የመናገር ስጦታ

በ1ቆሮንቶስ 12÷8-11 ላይ ጳውሎስ ዘጠኝ መንፈሳውያት ስጦታዎችን ይዘረዝራል። ከእነዚህም መካከል ትንቢት መናገር አንዱ ነው። 1ቆሮ 12÷10-11 እንዲህ ይላል፡-

... ለአንዱም ትንቢትን መናገር... ይህን ሁሉ ግን ያ አንዱ መንፈስ እንደሚፈቅድ ለእያንዳንዱ ለብቻው እያካፈለ ያደርጋል።

ይህ ቃል ስጦታው ለሁሉም ክርስቲያን የተሰጠ እለመሆኑን ያመለክታል። በሮሜ 12÷6 ላይ ያለውም ቃል ይህን ያጸናል፡-

እንደ ተሰጠንም ጸጋ ልዩ ልዩ ስጦታ አለን፤ ትንቢት ቢሆን እንደ ለምነታችን መጠን ትንቢት እንናገር።

ስለዚህ ስጦታ በዚህ መጽሐፍ በክፍል ሁለት ውስጥ በ1ቆሮንቶስ 12÷8-10 ላይ የተዘረዘሩትን ዘጠኙን ስጦታዎች እንድ በእንድ ስናጠና በዝርዝር እንመለከታለን። ለጊዜው ግን ስለዚህ ስጦታ የምንረዳው ነገር ቢኖር፤ ይህ ስጦታ ግለሰብ ክርስቲያኖች ለቤተ ክርስቲያን የሚሆን የሚያጽናና እና የሚያንጽ መልእክት እንዲያስተላልፉ በመንፈስ ቅዱስ የሚሰጣቸው መሆኑን ነው (1ቆሮ 14÷3-4)። ሁሉም ክርስቲያኖች በእግዚአብሔር ስም በመናገር ትንቢት የሚናገሩ ቢሆንም ይህን ስጦታ በሁሉም የሚሠራ አይደለም። በሌላ መልኩ ደግሞ ይህ ስጦታ የሚገ ለጥባቸው ሁሉ በኤፌሶን 4÷11 ላይ የተጠቀሱትን ነቢያት የሚመስሉ ናቸው ማለትም አይደለም። በዐጭር ቃል፡-

- ሁሉም የእግዚአብሔር ሕዝብ ትንቢት ሊናገሩ ይገባል (በስሙ መናገር)
- ትንቢት የመናገር ስጦታን የሚቀበሉት ሁሉ ሳይሆኑ እንዳንዶች ናቸው (ቤተ ክርስቲያንን ለማንጽ)።
- እነዚህ ሁሉ ግን በኤፌሶን 4÷11 ላይ የተጠቀሱትን ነቢያት የሚመስሉ ተደርገው አይቈጠሩም።

ይህ እንዲህ ከሆነ በኤፌሶን 4፥11 ላይ የተጠቀሱት ነቢያት የትኞቹ ናቸው? ትንቢትን የመናገር ስጦታ ከሚገልጥባቸው አገልጋዮች በሚለዩት ምን ላይ ነው?

የነቢይ አገልግሎት

ትንቢት በመናገር ስጦታ (1ቆሮ 12፥10) በነቢይነት ስጦታ (ኤፌ 4፥11) መካከል ያለውን ልዩነት ለማብራራት በምዕራፍ አንድ ላይ የጠቀስነውን መለስ ብለን እንመልከት። በ1ቆሮ 12 ላይ የተዘረዘሩት ስጦታዎች በመንፈስ ቅዱስ አማካይነት ለግለሰብ ክርስቲያኖች የሚሰጡ ተአምራዊ ችሎታዎች ናቸው። በኤፌሶን 4፥11 የተጠቀሱት ግን ክርስቶስ ለቤተ ክርስቲያን የሰጣቸው አገልጋይ ሰዎች ናቸው። በአንደኛው የስጦታዎች ዝርዝር ውስጥ ደግሞ ትንቢትን የመናገር ስጦታ ከመጠቀሱና በሌላኛው ዝርዝር ውስጥ ደግሞ ነቢያት ከመጠቀሳቸው በቀር ሁለቱም ዝርዝሮች የሚያመለክታቸው ነገር የለም፤ አንዱ ዝርዝር ከሌላው የተለየ ነው። በኤፌሶን 4፥11 ላይ የተጠቀሱት ነቢያት ትንቢት የመናገር ስጦታ ብቻ የሚገልጥባቸው ሰዎች ናቸው ወይስ ከዚህ የተለዩ?

ለዚህ ጥያቄ መልስ ለማግኘት በሐዋርያት ሥራ የተጠቀሱትን አንዳንድ ነቢያት አገልግሎት መመርመር ያስፈልጋል። በወንጌላት የተጠቀሱት ነቢያት ሐና (ሉቃስ 2፥36)፣ መጥምቁ ዮሐንስ (ማቴ 11፥9) እና ጌታ ኢየሱስ (ዮሐ 4፥19) ከበዓለ ጎምላ በፊት ያገለገሉ ናቸው። በመልእክቶች ውስጥ አንዳንድ የብሉይ ኪዳን ነቢያት በስም ከመጠቀሳቸው በቀር ከበዓለ ጎምላ በኋላ የተነሡ ነቢያት ሰዎችን አናገኝም። የኤፌሶን 4፥11 ስጦታዎች ምላሌ ሆነው በአዲስ ኪዳን የምናገኛቸው ነቢያት የተጠቀሱት በሐዋርያት ሥራ ውስጥ ነው። እነዚህም አጋቦስ (ሐሥ 11፥27-28፣ 21፥10)፣ ይሁዳና ሲላስ (ሐሥ 15፥32) እና በሐዋርያት ሥራ 13፥1-2 ላይ የተጠቀሱት በሙሉ ወይም በከፊል ናቸው። እነዚህም በርናባስ፣ ስምያን፣ ሉክሮስ፣ ምናሔና ጳውሎስ ናቸው። በዚህ ምንባብ ውስጥ የተጠቀሱት ለዎች ሁሉም ነቢያትና አስተማሪዎች ይሁኑ ወይም ከፊሎቹ ነቢያት የቀሩት አስተማሪዎች ይሁኑ ለመለየት አዳጋች ነው።

ከተጠቀሱት ሰዎች መካከል ስለ ስምያን፣ ሉክሮስና ምናሔ አገልግሎት ዝርዝር ማስረጃ የለም። በርናባስና ጳውሎስም ሐዋርያት ስለ ነበሩ በሐዋርያነት አገልግሎታቸውና በነቢይነት አገልግሎታቸው መካከል የነበረውን ልዩነት መረዳት አስቸጋሪ ነው። ይሁዳና ሲላስ ወንድሞችን በብዙ ቃል መክረው አጸኑላቸው (ሐሥ 15፥23)። ኢየሱስ ክርስቶስ የእግዚአብሔር ልጅ እንደ ሆነ ሲላስ ሰብኮአል (2ቆሮ 1፥19-20)። ከዚህ በተጨማሪ ከሐዋርያው ጳውሎስ ጋር በሁለተኛው የወንጌል ጉዞ አብሮ ሠራተኛ ከመሆኑ በቀር ስለ ግል አገልግሎቱ የተጠቀሰ ዝርዝር ማስረጃ የለም።

ከነቢያት መካከል ስለ አገልግሎቱ ዝርዝር ያለ ማስረጃ የምናገኝበት ሰው አጋቦስ ነው። ከመንፈስ ቅዱስ በተሰጠው መገለጥ በግል ጥነት የተናገረ ሰው ሲሆን ወደፊት ሊሆኑ ስላላቸው ጉዳዮችም በትክክል ተንብዮአል (ሐሥ 11፥27-28፣ 21፥10)። በዓለም ሁሉ ሊመጣ ስላለው ረጋብና (ሐሥ 11፥27-30) ጳውሎስ በኢየሩሳሌም ስለሚጠብቀው እስራት የተነበያቸው (ሐሥ 21፥11) ትንቢቶች በምላሌነት ይጠቀሳሉ።

የአጋቦስ የትንቢት አገልግሎት ትንቢት ከመናገር ስጦታ ያለፈ ነበር፤ ምክንያቱም ትንቢት የመናገር ስጦታ የወደፊቱን የማመልከት ጠባይ የለውም። ይሁን እንጂ የአጋቦስ ነቢይነት ለአገር መሪዎች ሳይቀር መልእክት እንዳስተላለፉት እንደ ብሉይ ኪዳን ነቢያት እንደ ሙሴና እንደ ኤልያስ ነቢይነት ነው ማለት አይቻልም። በብሉይ ኪዳን የእግዚአብሔር ሕዝብ ተብሎ የሚጠራው አንድ ወገን ሲሆን በአዲስ ኪዳን የእግዚአብሔር ሕዝብ ተብለው የሚጠሩት ግን በቤተ ክርስቲያን የታቀፉት ኅብረብሔር አማኞች ናቸው። ከበዓለ ጎምላ በኋላ በአዲስ ኪዳን ለአንድ አገር ሕዝብ የተመደቡና የተላኩ ነቢያት አልተነሡም፤ ይልቁንም ነቢያት የሚናገሩት ለቤተ ክርስቲያን ነው፤ ምክንያቱም በአዲስ ኪዳን የእግዚአብሔር ሕዝብ ቤተ ክርስቲያን ናት።

በኤፌሶን 4፥11 ላይ የተጠቀሱት ነቢያት ትንቢትን ከመናገር ስጦታ የላቀ አገልግሎት ያላቸው ሲሆኑ፣ ከብሉይ ኪዳን ነቢያትና በአዲስ ኪዳንም ከተጠቀሱት ከእነመጥምቁ ዮሐንስ ጋር የሚመሳሰሉ አይደሉም። ይህ ግንዛቤ በአሁን ዘመን ለሚነሡ ነቢያት ስለሚጠቅም በሚገባ መረዳት ያስፈልጋል።

የአሁን ዘመን ነቢያት

እስካሁን የተመለከተው የብሉይ ኪዳንና የአዲስ ኪዳን ነቢያትን የአገልግሎት ድርሻ ነው። ሀላግችንም በኤፌሶን 4፡11 ላይ የተጠቀሰውን የነቢይነት ስጦታ ለይቶ ለመረዳት ነው። የደረሰንበት ድምዳሜ አንደሚከተለው ይጠቃለላል፤ በኤፌሶን 4፡11 ላይ የተጠቀሱት ነቢያት፡-

- ከብሉይ ኪዳን ነቢያት ጋር
- ከበዓለ ገምሳ በፊት ከተነሡት የአዲስ ኪዳን ነቢያት ጋር
- ትንቢት ከመናገር ስጦታ (1ቆሮ 12፡10) ጋር አንድና ተመሳሳይ አይደለም። የአሁን ዘመን ነቢያትን የአገልግሎት ድርሻ ለማወቅ የሚከተሉትን መመርመር ይኖርብናል፡-
- ከበዓለ ገምሳ በኋላ የተነሡ የአዲስ ኪዳን ነቢያትን በምሳሌነት ማጥናት (ለዚህ ምሳሌ የሚሆነን አጋቦስ ነው)
- ከኤፌሶን 4፡11 ነቢያት ጋር ተዛማጅነት ያላቸውን በጳውሎስ መልእክቶች ውስጥ የሚገኙ ጥቅሶችን ማጥናት እነዚህን በቅደም ተከተል አናጠናለን።

አጋቦስ

የአጋቦስ አገልግሎት በሐዋርያት ሥራ ምዕራፍ 11 እና 21 ላይ ተጠቅሶአል። በሐዋርያት ሥራ 11፡27-28 ላይ ነቢያት ከኢየሩሳሌም ወደ አንጾኪያ እንደ መጡ የተጻፈ ሲሆን፤ ከእነርሱም አጋቦስ የሚሉት አንድ ሰው ተነሥቶ በዓለም ሁሉ ታላቅ ራብ ሲሆን እንዳለው በመንፈስ አመለከተ። ከዚህ በማስከተል የተባለው ራብ መከሰቱን ብቻ ሳይሆን ደቀ መዛሙርቱ ለማድረግ የተነሣሁትን ርዳታና እንዴት ለመላክ እንደወሰኑ እናነባለን (ቍ 28) ርዳታውን በይሁዳ ለሚገኙ ወገኖች ለመላክ የወሰኑ ሲሆን (ቍ 29) ይህንንም ስጦታ በበርናባስና በጳውሎስ በኩል ላኩት (ቍ 30)።

ሁለት ነገሮችን ልብ እንበል። በመጀመሪያ አጋቦስ የተናገረው

ቃል ተፈጸመ። የተናገረው ባይፈጸም ኖሮ በዘኁልቀ 18፡21-22 መርሕ መሠረት ከሐሰት ትንቢት ይቈጠር ነበር። ትንቢታዊ መገለጥ ከእግዚአብሔር ዘንድ ከሆነ በርግጥ ይፈጸማል። በሁለተኛ ደረጃ ነቢዩ ደቀ መዛሙርቱ ምን ማድረግ እንዳለባቸው አልተናገራቸውም። አጋቦስ ሊሆን ስላለው ነገር ቃል ብቻ ነው ያመጣላቸው። ነቢዩ ለቤተ ክርስቲያንም ሆነ ለግለሰቦች መመሪያ ሲሰጥ የሚያሳይ ፍንጭ የለም።

ይህ ጉዳይ በሐዋርያት ሥራ 21 ላይ የሆነውን ስናነብ የበለጠ ግልጽ ይሆንልናል። እርሱ እንዲህ ይነበባል፡-

... ነቢይ የነበረ አጋቦስ የሚሉት አንድ ሰው ከይሁዳ ወረደ። ወደ እኛም መጣና የጳውሎስን መታጠቂያ ወስዶ የገዛ እጁንና እግሩን አሰረ። እንዲሁ መንፈስ ቅዱስ፡- ይህ መታጠቂያ ያለውን ሰው አይሁድ በኢየሩሳሌም እንደዚህ ያስረታል፤ በአሕዛብም እጅ አሳልፈው ይሰጡታል ይላል አለ (ቍጥር 10-11)።

ከዚህ በኋላ ደቀ መዛሙቱ ጳውሎስ ወደ ኢየሩሳሌም እንዳይሄድ ለመኑት (ቍ 12)፤ ጳውሎስ ግን ስለ ጌታ ስለ ኢየሱስ ስም በኢየሩሳሌም ለመሞት አንኳ ተዘጋጅቻለሁ ብሎ መለሰላቸው (ቍ 13)። ጳውሎስን ሊያሳምኑት ባልቻሉ ጊዜ ደቀ መዛሙርቱ የጌታ ፈቃድ ይሁን አሉ (ቍ 14)።

በድጋሚ የምንረዳው ነቢዩ ለጳውሎስ መመሪያ ያልሰጠው መሆኑን ነው። አጋቦስ ለጳውሎስ የተናገረው ወደ ኢየሩሳሌም ሄዶ በዚያ አይሁዶች እንደሚይዙትና ለአሕዛብ አሳልፈው እንደሚሰጡት ነው። አትሂድ ብሎ ግን አልነገረውም። ጳውሎስ እንዳይሄድ የለመኑት በሚቀጥሉት ቍጥሮች ላይ የተጠቀሱት ደቀመዛሙርት ናቸው። ለትን ቢቱ ቃል የራሳቸውን ትርጓሜ ሰጡት። ጳውሎስ ግን እነዚህ ደቀ መዛሙርት እግዚአብሔር እየተናገረ ያለውን ነገር እንዳልተረዱ ገባው። እርሱ በራሱ እግዚአብሔር ከእርሱ የሚሻውን ነገር ተረድቶአልና።

ይህን አሳብ የበለጠ ለመረዳት እንዲረዳን ወደ ሐዋርያት ሥራ 20 እንመለስ። ጳውሎስ በዓለ ገምሳን በኢየሩሳሌም ለማሳለፍ በጉዞ ላይ ነው (ቍ 16)። ወደ ሚሊጢን ሲደርስ የኤፌሶን ቤተ ክርስቲያን ሽማግሌዎች ወደ እርሱ እንዲመጡ ይልክባቸዋል (ቍ 17)። በስንብት መልእክቱም እንዲህ ይላቸዋል፡-

አሁንም፡- እነሆ በመንፈስ ታስፎ ወደ ኢየሩሳሌም እሄዳለሁ፡- በዚያም የሚያገኘን ምን እንደ ሆነ አላውቅም፤ ነገር ግን መንፈስ ቅዱስ፡- እስራትና መከራ ይቈይሃል ብሎ በየከተማው ሁሉ ይመሰክርልኛል፡፡ ነገር ግን ሩጫዬንና ከጌታ ከኢየሱስ የተቀበልሁትን አገልግሎት እርሱም የእግዚአብሔርን ጸጋ ወንጌልን መመስከር እፈጽም ዘንድ ነፍሴን በእኔ ዘንድ እንደማትከብር እንደ ከንቱ ነገር እቈጥራለሁ (ቀጥ 22-24)፡፡

በዚህ ምንባብ ውስጥ ሦስት ነገሮች ሊታወቁ ይገባል፡፡ በመጀመሪያ ደረጃ በዚያ ዘመን የትንቢት አገልግሎት የተለመደ መሆኑ ነው፡፡ ጳውሎስ በየከተማው የትንቢት ቃል ይሰማ ነበር፡፡ በሁለተኛ ደረጃ እነዚህ የትንቢት መልእክቶች አንድን ጉዳይ የሚያጸኑ ነበሩ፡፡ ይህም ጉዳይ ጳውሎስ በኢየሩሳሌም የሚታሰር መሆኑ ነው፡፡ ይህም ሁሉ ሆኖ እግዚአብሔር ወደ ኢየሩሳሌም መሄዱን እንደሚፈልግ ጳውሎስ አመነ፤ መንፈስ ቅዱስ ግድ ይለው ነበርና፡፡

በሐዋርያት ሥራ 21፥4 ላይ ደቀ መዛሙርት፤ «ጳውሎስን ወደ ኢየሩሳሌም እንዳይወጣ በመንፈስ አሉት» የሚለውን ቃል ለመረዳት ከላይ ያስፈርናቸውን ነጥቦች ማገናዘብ ይጠቅማል፡፡ ጳውሎስ መንፈስ ቅዱስ ይመስክርልኛል ያለውን ቃል የሚፃረር ልመና ነው ደቀ መዛሙርቱ ያቀረቡት፡፡ ስለ አጋቦስ የተነገረው ቃል ፍቺውን ያበራልናል (ቀጥ 10-14)፡፡ በጢሮስ የነበሩት ደቀ መዛሙርት የፈጸሙት ስህተት የቂኅሪያዎቹ የፈጸሙት ዓይነት ነው፡፡ የጳውሎስን የወደፊት እስራት በተመለከተ ከመንፈስ ቅዱስ መገለጥን ተቀብለዋል፤ ጳውሎስ ወደ ኢየሩሳሌም መሄድ የለበትም ብለው መደምደማቸው ግን ስሕተት ነበረ፡፡

ከአጋቦስ አገልግሎት የምንረዳው ቁም ነገር በኤፌሶን 4፥11 ላይ የተጠቀሱት ነቢያት የወደፊቱን ለማመልከት ከመንፈስ ቅዱስ መገለጥ ይቀበላሉ፡፡ ሆኖም ግን ለቤተ ክርስቲያንም ሆነ ለግለሰብ ክርስቲያኖች ትንቢቱን አስመልክቶ ምን ማድረግ እንዳለባቸው መመሪያ መስጠት የእነርሱ ኅላፊነት አይደለም፡፡ ክርስቲያኖች ምን ማድረግ እንደሚገባን ለመዘጋጀት ያስችለን ዘንድ ነቢያት ከመንፈስ ቅዱስ የሆነ መልእክት ሊያስተላልፉን ይችላሉ (ሐሥ 11)፤ ወይም በመከራና በስደት ውስጥ

ስናልፍ በእግዚአብሔር ፈቃድ ውስጥ መሆናችንን እንድንረዳ የመጽናናት ቃል ሊያመጡልን ይችላሉ (ሐሥ 20-21)፡፡

የኤፌሶን 4፥11 ነቢያት ከዚህ በላይ አይጠበቅባቸውም? ለዚህ ጥያቄ መልስ ለማግኘት የነቢያትን አገልግሎት አስመልክቶ በጳውሎስ መልእክቶች የሚገኙ አንዳንድ ምንባቦችን እንመረምራለን፡፡

በጳውሎስ መልእክቶች ውስጥ የተጠቀሱ ነቢያት

የነቢያት አገልግሎት ያለው ከፍተኛ አስተዋፅኦ በጳውሎስ ጽሑፎች ውስጥ ስፍራ አለ፡፡ በኤፌሶን 4፥11 ላይ ጳውሎስ የነቢያትን አገልግሎት ከሐዋርያት ጉን ለጉን የጠቀሰ ሲሆን በሌሎች ሦስት ስፍራዎችም እንዲሁ በተጨማሪ ጽፎአል፡፡ እነዚህም በ1ቆሮንቶስ 12፥28 (14፥29-32)፣ በኤፌሶን 2፥20 እና 3፥5 ላይ ይገኛሉ፡፡

እነዚህን ክፍሎች አንድ በአንድ የምናብራራቸው ሲሆን፤ ማጥናት አስፈላጊ በሚሆንበት ሥፍራ ላይ በዚህ ዘመን ላለው የነቢያት አገልግሎት ያላቸውን ተዛምዶ እንመለከታለን፡፡

1ቆሮንቶስ 12፥28

በ1ቆሮንቶስ 12፥28 ላይ ጳውሎስ ይህን ይለናል፡-

እግዚአብሔርም በቤተ ክርስቲያን አንዳንዶቹን፡- አስቀድሞ ሐዋርያትን፡- ሁለተኛም ነቢያትን፡- ሦስተኛም አስተማሪዎችን፡- ቀጥሎም ተአምራት ማድረግን... ወዘተ አድርጎአል፡፡

የመጀመሪያዎቹ ሦስቱ ቅደም ተከተላቸው በኤፌሶን 4፥11 ላይ እንደ ተጻፈው መሆኑ ጳውሎስ ለእነዚህ ለጦታዎች ያለውን ትኩረት ያመለክታል፡፡ በዚህ ጥቅስ ነቢያት ተብለው የተጠሩት በኤፌሶን 4፥11 ላይ የተጠቀሱትን ነቢያት እንደሚመስሉ ይታመናል፡፡ እግዚአብሔር ለቤተ ክርስቲያን አድርጎአል በማለት ጳውሎስ በግልጽ አስቀምጦታል፡፡ ከሐዋርያት ጋር ጉን ለጉን መጠቀሳቸው እነዚህ ነቢያት የብሉይ ኪዳን ነቢያት እንዳልሆኑ ያሳያል፡፡ እንደነዚህ ዐይነቶቹ ነቢያት ዛሬም በቤተ

ክርስቲያን እንዲነሡ የምንጠብቃቸው ናቸው።

በዚህ ጥቅስ ውስጥ የነቢያት የአገልግሎት ድርሻ ተገልጦ ባና ይም፤ ከሁለት ምዕራፍ በኋላ በሚገኝ ምንባብ ውስጥ ጥቂት መረጃዎችን ማግኘት እንችላለን።

1ቆሮንቶስ 14፡29-32

በዚህ ምዕራፍ ውስጥ ጳውሎስ በእግዚአብሔር ቤተ ክርስቲያን ሊኖር ስለሚገባው ሥርዐት ጽፎአል፤ የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች አጠቃቀምም ሰዎች እንዲታነጹበት እንጂ እንዲታወኩበት አለመሆኑን ያስረዳል።

ከዚህ በመነሣት የነቢያትን አገልግሎት አስመልክቶ የሚከተለውን መመሪያ አስተላልፎአል፡-

²⁹ነቢያትም ሁለት ወይም ሦስት ሆነው ይናገሩ፤ ሌሎችም ይለዩአቸው። ³⁰ በዚያ ለሚቀመጥ ለሌላ ግን አንድ ነገር ቢገለጥለት ፊተኛው ዝም ይበል። ³¹ሁሉም እንዲማሩ ሁሉም እንዲመክሩ ሁላችሁ በእያንዳንዳችሁ ትንቢት ልትናገሩ ትችላላችሁ። ³²የነቢያትም መናፍስት ለነቢያት ይገዛሉ።

ይህ ምንባብ የሚከተሉትን ፍሬ ነገሮች ያስተምረናል፡-

- ነቢዩ መልእክት የሚቀበለው በመገለጥ መሆኑን (ቍ 30)
- ይህ መገለጥ ሌላው እየተናገረ ባለም ድንገት ለኩነት እንደሚችል (ቍ 30)
- በመገለጡ ውስጥ ትምህርትም ምክርም ሊተላለፍ መቻሉን (ቍ 31)
- ነቢያት ከቁጥጥር ውጭ ሊሆኑ አለመቻላቸውን (ቍ 32)፤ ንግግራቸው ንም የማቋረጥ ችሎታ ያላቸው መሆኑን! (ቍ 30)
- ነቢያት ስለሚናገሩት ነገር ተጠያቂ መሆናቸውን (ቍ 32)።
- የነቢዩ መልእክት ስሕተት አልባ ተደርጎ መወሰድ የለለበትና ሊመዘን የሚገባው መሆኑን (ቍ 29) (1ተሰ 5፡20-21)።

- በአንድ የሰብሳቢ ወቅት የሚተላለፉ መልእክቶች ቍጥር በሁለት ወይም

በሦስት ተገድቦአል። በአንድ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ሊኖሩ የሚገባቸው ነቢያት ሁለት ወይም ሦስት ናቸው የሚል አንድምታ ከሌለው በቀር ይህ የመልእክቶች ብዛት ገደብ ከቍጥር 31 ጋር ይጣረሳል።

በመጨረሻም በቍጥር 37 ላይ ጳውሎስ ይህን ያስገነዝባል፡-

ማንም ነቢይ ወይም መንፈሳዊ የሆነ ቢመስለው ይህች የጽፍሁላችሁ የጌታ ትእዛዝ እንደ ሆነች ይወቅ።

ይህ አባባል የጳውሎስ የሐዋርያነቱ ሥልጣን ከነቢዩ ሥልጣን እንደሚልቅ ያስረዳል። ይህ የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍል ለአሁኑ ዘመን ነቢያት የሚያስተላልፈው ወቅታዊ ትምህርት ቢኖር፤ የትኛውም የትንቢት መገለጥ ከተጻፈው የመጽሐፍ ቅዱስ ቃል ሥልጣን አንደ ማይበልጥ ወይም ከእርሱ ጋር እንደማይተካከል ነው።

ኤፌሶን 2፡20

ይህ ጥቅስ ነቢያት ከሐዋርያት ጋር በመሆን የቤተ ክርስቲያንን መሠረት እንደሚያንጹ ያስረዳል። እነዚህ የብሉይ ኪዳን ነቢያት ናቸው የሚል አስተያየት አለ። በዚህ ትርጉም ሲወሰድ ቤተ ክርስቲያን በብሉይ ኪዳንና በአዲስ ኪዳን መገለጥ ላይ እንደ ተመሠረተች ያሳያል (አንደኛው በነቢያት ሌላኛው በሐዋርያት በአብዛኛው ተጽፈዋልና)። ጥቅሱ ይህን የመሰለ አንድምታ ያለው ቢመስልም፤ በሁለት ምክንያቶች ትርጉሙ ይህ አይደለም። በመጀመሪያ የጥቅሱ ትክክለኛ ትርጉም ይህ ቢሆን ኖሮ፤ ጳውሎስ ቅደም ተከተሉን ነቢያትና ሐዋርያት ብሎ ያስቀምጠው ነበር፤ ምክንያቱም ብሉይ ከአዲስ ይቀድማልና። ሁለተኛውና ዋነኛው ምክንያት ጳውሎስ ሐዋርያትና ነቢያት በማለት የሚጠቅሳቸውና በሌሎችም ክፍሎች የሚገኙት ማስረጃዎች የቤተ ክርስቲያን ነቢያት መሆናቸውን ይጠቁማሉ (ኤፌ 3፡5 ይመልከቱ)።

ነቢያትና ሐዋርያት የቤተ ክርስቲያን መሠረት የሚያንጹት በምን መልክ ነው? ለዚህ ጥያቄ መልስ የምናገኘው ስለ ሐዋርያት አገልግሎት የተነጋገርነውን መለስ ብለን ስንቃኝ ነው። ጳውሎስን የመሳሰሉ

ሐዋርያት ለቤተ ክርስቲያን መሠረት ያኖሩባቸው ሁለት መንገዶች አሉ። አንደኛው መንገድ የእግዚአብሔርን ቃል ሙሉ መገለጥ ከመንፈስ ቅዱስ የመቀበልና ለመላው ቤተ ክርስቲያን የማስተላለፍ መንገድ ነው (ዮሐ 16፡12-15፤ ኤፌ 2፡20፤3፡5)። ሁለተኛው መንገድ ጳውሎስ በቆሮንቶስ የአጥቢያ ቤተ ክርስቲያንን መሠረት እንዳኖረ ሁሉ የማኖር መንገድ ነው (1ቆሮ 3፡10)። የአሁን ዘመን ሐዋርያት ለመላዋ ቤተ ክርስቲያን መሠረት የማኖር ሥልጣን ባይሰጣቸውም ለአጥቢያ ቤተ ክርስቲያን መሠረት የማኖር የእገልግሎት ድርሻ አላቸው።

ይህ ተግባር ከነቢያት አገልግሎት ጋር እንዴት ይያያዛል? ጳውሎስ የቀድሞ ነቢያት ከሐዋርያት ጋር በመሆን ለመላዋ ቤተ ክርስቲያን መሠረት እንዳኖሩ ይገለጻል፤ ሆኖም ነቢያት አጥቢያ ቤተ ክርስቲያን መሠረት የማኖር ድርሻ ነበራቸው? ለዚህ ማስረጃ አለን? ነቢያት የአጥቢያ ቤተ ክርስቲያንን ያቋቋሙበት ምንም ማስረጃ የለንም። በተዘዋዋሪ መንገድ የተጠቀሰ ብቸኛ የአዲስ ኪዳን ምሳሌ ያለን ነቢዩ ሲላስ ብቻ ነው (ሐሥ 15፡32)። ሲላስ ከጳውሎስ ጋር በሁለተኛው የወንጌል ጉዞ ዐብሮት እንደ ተጓዘ እንረዳለን (ሐሥ 15፡40)፤ ይሁን እንጂ ማርቆስ በርናባስን በጉዞው እንዳጀበው ሁሉ ሲላስ ጳውሎስን ከማጀቡ በቀር ለቤተ ክርስቲያን ምሥራታ በነቢይነቱ ያደረገው አስተዋፅኦ አልተጠቀሰም።

ነቢያት ከሐዋርያት ጋር ሆነው የተጠቀሱባቸው ክፍሎች ዐውዳቸው የሚያሳየው ለመላዋ ቤተ ክርስቲያን መሠረት ሲያኖሩ ነው። በኤፌሶን 2 ላይ የተጠቀሰው ክፍል አሕዛብ እንደ አይሁድ ሁሉ በክርስቶስ የእግዚአብሔር ሕዝብ ሆነው እንደ ተቀላቀሉ ነው። አሕዛብ ከእንግዲህ ወዲህ ከቅዱሳን ጋር ባላገሮችና የእግዚአብሔር ቤተሰቦች ናቸው እንጂ እንግዲህ መጽተኞች አይደላቸውም። በሐዋርያትና በነቢያት መሠረት ላይ ታንጻችኋል። የማእዘኑም ራስ ድንጋይ ክርስቶስ ኢየሱስ ነው (ኤፌ 2፡19-20)። ይህ ክፍል መላዋን ቤተ ክርስቲያን ስለማገዝ ይናገራል። በኤፌሶን 3፡5 ላይም ይህንኑ አሳዝ የሚያጸና ቃል ይገኛል።

ኤፌሶን 3፡4-16

በዚህ ክፍልም ጳውሎስ ነቢያትን ከሐዋርያት ጉን ለጉን ይጠቅሳል።

ይህን ስታንቡ የክርስቶስን ምስጢር እንዴት እንደማስተውል ልትመለከቱ ትችላላችሁ፤ 5-6 ይህም አሕዛብ ዐብረው እንዲወርሱ። በአንድ አካልም አብረው እንዲሆኑ። ወንጌልን በመስብከም በክርስቶስ ኢየሱስ በሆነ የተሰፋ ቃል ዐብረው እንዲካፈሉ። ለቅዱሳን ሐዋርያትና ነቢያት በመንፈስ አሁን እንደ ተገለጠ በሌሎቹ ትውልዶች ዘንድ ለሰው ልጆች አልታወቀም።

አስቀድመን እንዳመለከትነው ይህ ክፍል በግልጽ የሚናገረው መላዋን ቤተ ክርስቲያን በማገዝ አገልግሎት ነቢያት የነበራቸውን ድርሻ ነው። ጳውሎስ የክርስቶስ ምስጢር ለሌሎቹ ለቀደሙት ትውልዶች አልተገለጠም፤ አልታወቀም ስለሚል ይህ ክፍል ስለብሉይ ኪዳን ነቢያት እንደማይናገር እንረዳለን። ስለ አሁን ዘመን ነቢያትም የሚናገር አይደለም፤ በመንፈስ አሁን እንደ ተገለጠ በማለት ጳውሎስ ራሱ ስለ ኖረበት ዘመን ይጠቅሳል። በዚህ ምንባብ የተጠቀሱት ነቢያት በጳውሎስ ትውልድ ዘመን የኖሩ ነቢያት ናቸው። ቤተ ክርስቲያን የታነጸችው በእነዚህ ነቢያት ነው። ምክንያቱም የቤተ ክርስቲያን መሠረት የክርስቶስ ምስጢር መገለጥ ነው።

በእኔ መረዳት በኤፌሶን 2፡20 እና 3፡5 ላይ የሚገኘው የነቢያት አገልግሎት ድርሻ ለአሁን ዘመን ነቢያት የተሰጠ ጥላፊነት አይደለም። ይህ ማለት ግን በአሁኑ ዘመን ነቢያት የሉም ማለት አይደለም። ይህ ከእኛ ይራቅ! በጳውሎስ ዘመን የኖሩ ነቢያት የክርስቶስ ወንጌል ምስጢር በመጀመሪያ ስለ ተገለጠላቸው፤ ለመላዋ ቤተ ክርስቲያን መሠረት የማኖር የእገልግሎት ድርሻ ነበራቸው። ከዚህ በቀር በሌላው የነቢያት የእገልግሎት ዘርፍ ሁሉ የአሁን ዘመን ነቢያት ድርሻ አላቸው። እንደ አዲስ ኪዳን ነቢያት ሁሉ ከመንፈስ ቅዱስ የሆነ መገለጥና ቃል በመቀበል ለቤተ ክርስቲያን ማስተላለፍና የእግዚአብሔርንም ሕዝብ ለአገልግሎት ማዘጋጀት ይችላሉ (ኤፌ 4፡11-12)።

መደምደሚያ

የክርስቲያን ነቢይ አገልግሎት ከእግዚአብሔር የሆነን የመገለጥ ቃል ለእግዚአብሔር ሕዝብ ማድረስ ነው። ይህ መልእክት እንዳንድ ጊዜ

የወደፊቱን የሚያመለክት የትንቢት ቃል ሊሆን ይችላል (ሐሥ 11:28; 21:1)፤ አብዛኛውን ጊዜ ግን የመገለጡ ቃል የማጽናናትና የምክር ቃል ይሆናል (1ቆሮ 14:31)። ይሁን እንጂ ነቢያት ለእግዚአብሔር ሕዝብ መመሪያ ሰጪዎች ለመሆናቸው የአዲስ ኪዳን ማስረጃ የለም። መመሪያን ያካተተ መገለጥ ሆኖ ከተገኘ አስቀድሞ እግዚአብሔር ለማለስቡ የተናገረውን ለማጽናት ሲባል ብቻ ተግባራዊ ይሆናል። በሐዋርያት ሥራ 13:1-3 ጳውሎስና ዘርናባስ አስቀድሞ የተቀበሉትን ጥሪ መንፈስ ቅዱስ ሲያጸናላቸውና በዚህ መልኩ ለቤተ ክርስቲያኒቱ መመሪያ ሲሰጥ እናነባለን።

ከቅዱሳት መጻሕፍት ትንቢት በቀር ሌላው ሁሉ ስሕተት አልባ የትንቢት መልእክት ተደርጎ ስለማይቈጠር፣ ሁሉም የትንቢት መልእክቶች በመጽሐፍ ቅዱስ ቃል ሊመዘኑ ይገባል። የትንቢቱ ይዘት ከመጽሐፍ ቅዱስ አስተምህሮ ጋር ተያያዥነት ከሌለው (ለምሳሌ በአጋቦስ የተነገረው የጳውሎስ በኢየሩሳሌም መታሰር)፣ ትንቢቱ በሚመለከታቸው ሰዎች መመዘን አለበት። በመሆኑም የትንቢት መልእክቶች መተላለፍ ያለባቸው በክርስቲያኖች ኅብረት መካከል ሲሆን ይዘቱን ለመመዘን የሚችሉ ብቁ ምስክሮች ባሉበት ነው።

በመጨረሻም፡- በሐዋርያት ሥራና በሐዋርያው ጳውሎስ መልእክቶች ውስጥ የነቢያት አገልግሎት አስፈላጊነት በሰፊ ስለ ተገለጸ፣ በ21ኛው ክፍለ ዘመን የምትገኝ ቤተ ክርስቲያን ለዚህ አገልግሎት ሥፍራ ልትሰጥ ይገባል። የትንቢት መልእክቶችን ለመመዘን የመጽሐፍ ቅዱስ ሰውቀትና መንፈስ ቅዱስን የመስማት ተመክሮ አስፈላጊ ናቸው። የእግዚአብሔር ሕዝብም ትንቢት የመናገርን ስጦታ በብርቱ እንዲፈልጉ ማበረታታት ይኖርብናል (1ቆሮ 12:10)። ይህን ብናደርግ አንዳንዶች ይህ ጸጋ ሲሠራባቸውና በነቢያት አገልግሎት ሲሳተፉ ለማየት እንበቃለን።

ምዕራፍ አራት

የወንጌል ሰባኪዎች

በዚህ ምዕራፍ ውስጥ አዲስ ኪዳን የወንጌል ሰባኪዎች ሥራ ምን ያህል ጠቃሚ መሆኑን እንደ ሚያስተምረን እንዳስሳለን። ይሁን እንጂ በቅድሚያ ስለ ወንጌላውያን ያለንን የተሳሳተ አመለካከት መገንዘብ ይገባናል። ይህ የተሳሳተ አመለካከት መነሻው ካጋጠሙን አንዳንድ የግል የወንጌል ድርጅት ያላቸው ወንጌላውያን አካሄድና አስተምህሮ ድክመት ሊሆን ይችላል፤ ቢሆንም ስለ ወንጌል ሰባኪነት ስጦታ ምንነትና ስለ ወንጌላውያን አሠራር ትክክለኛውን ትምህርት የምናገኘው ከአዲስ ኪዳን ነው። በዚህ ርዕስ ላይ መጽሐፍ ቅዱሳዊ ግንዛቤ አንዲኖረን በሚከተሉት ንኡሳን ዘርፎች ከፋፍለን እናጠናለን።

- ወንጌል ሰባኪ (ወንጌላዊ) የሚለው ቃል ትርጉም
- የወንጌል ሰባኪነት በአዲስ ኪዳን
- የአሁን ዘመን ወንጌላውያን

የወንጌል ሰባኪ (ወንጌላዊ) ትርጉም

አዲስ ኪዳን በተጻፈበት የግሪክ ቋንቋ ኢዋግሊስቴ (ወንጌላዊ) የሚለው ቃል ከሁለት የግሪክ ቃሎች ጋር ተያያዥነት አለው፡ ቃሎቹ ኢዋግሊዮንና ኢዋግሊዞ የተሰኙት ናቸው። ኢዋግሊዮን ማለት የምሥራች ቃል ማለት ሲሆን ወንጌል ተብሎ ተተርጉሞአል። ኢዋግሊዞ ደግሞ ግስ ሲሆን ትርጓሜው የምሥራችን ቃል ማድረስ ነው፤ ይህም ቃል ወንጌል መሰበክ ወይም ማሠራጨት ተብሎ ተተርጉሞአል። ስለዚህም ኢዋግሊስቴስ የተሰኘው ቃል መሠረታዊ ትርጉሙ፡-

- የምሥራች ቃል የሚያመጣ ሰው
- ወንጌልን የሚሰብክ ሰው
- ወንጌላዊ ማለት ነው።

የወንጌል ሰብከት በአዲስ ኪዳን

ወንጌል ሰብኪ የሚለው ቃል በአዲስ ኪዳን ውስጥ የተጠቀሰው ሦስት ጊዜ ብቻ ነው። ከኤፌሶን 4፡11 በተጨማሪ የተጠቀሰው በ2ጢሞቴዎስ 4፡5 (ጢሞቴዎስ የወንጌል ሰብኪነትን ሥራ አድርግ የተባለበት) እና በሐዋርያት ሥራ 21፡8 (ፊልጶስ ወንጌላዊው ፊልጶስ ተብሎ የተጠራበት) ላይ ነው። ይሁን እንጂ ኢዋንጂላዊ የሚለው ግስ ብዙ ጊዜ ተጠቅሶአል። ቃሉ ከበዓል ኅምሳ ቀን በፊት እንደሚከተለው ሥራ ላይ ውሎአል፡-

- የክርስቶስን መወለድ መላዕክት ሲያበሥሩ (ሉቃ 1፡19፡2፡10)
 - በመጥምቁ ዮሐንስ ሰብከት (ሉቃ 3፡18)
 - በኢየሱስ በተላኩት 12 ሐዋርያት አገልግሎት (ሉቃ 9፡6)
 - በኢየሱስ አገልግሎት (ማቴ 11፡5፤ ሉቃ 4፡18፡44፡7፡22፤ 8፡1፡20፡1)
- ከበዓል ኅምሳ ቀን በኋላ ኢዋንጂላዊ በሚከተሉት መንገዶች ሥራ ላይ ውሎአል፡-
- በሐዋርያት ሰብከት ወቅት
 - በወንጌላዊው ፊልጶስ አገልግሎት
 - ወንጌልን በመስከሩ ሰዎች ሁሉ

ቀጥሎ እያንዳንዳቸውን በመጠኑ እንመርምር። አንባቢው ስለ በዓል ኅምሳ ታሪካዊነት በቀደሙት ምዕራፎች የተጠቀሰውን ልብ ይላል። የበዓል ኅምሳ ቀን በእግዚአብሔር ታሪክን የመሥራት እንቅስቃሴ ውስጥ የለውጥ ምዕራፍ የታየበት ዕለት ነው። በመሆኑም ከበዓል ኅምሳ በፊት የነበረው የክርስቶስና የሐዋርያቱ አገልግሎት ልዩ ተልእኮ እንደ ሆነ

መረዳቱ ተገቢ ነው። በአሁኑ ዘመን በቤተ ክርስቲያን ለሚጠበቀው አገልግሎት መሠረተ ሰፊ ምሳሌዎች የምናገኘው ከበዓል ኅምሳ ቀን በኋላ ከታየው ተመክሮ ነው።

ሐዋርያት ወንጌልን ይሰብኩ ነበር

ሐዋርያ ከወንጌላዊ የተለየና የላቀ ተልእኮ አለው። ሆኖም የቤተ ክርስቲያን ምሥረታ ያለወንጌል ሰብከት ዕውን ስለማይሆን ሐዋርያት ወንጌልን ይሰብካሉ። የጥንት ሐዋርያት የወንጌል ሰብከትን የዕለት ተዕለት ተግባራቸው አድርገውታል። በሐዋርያት ሥራ 5፡42 ላይ ዕለት ዕለትም . . . ማስተማርንና መስበክን አይተውም ነበር ተብሎ ተጽፎአል።

ሐዋርያት ቃሉን ለማሠራጨት በተገኘው ዕድል ሁሉ ተጠቅመዋል። ጴጥሮስና ዮሐንስ ከሰማርያ ወደ ኢየሩሳሌም ሲመለሱ በብዙ የሰማርያ መንደሮች ወንጌልን ሰብከው ነበር (ሐሥ 8፡25)። ጳውሎስና ባልንጆሮቹም እንደዚሁ በሄዱበት ሁሉ ወንጌልን ይሰብኩ ነበር (ሐሥ 14፡7፡15፡21፤ ከ15፡35፤ 16፡10፤ 17፡18 ጋር አነጻ)

ወንጌላውያን ወንጌልን ይሰብኩ ነበር

በሐዋርያት ሥራ 21፡8 ላይ ፊልጶስ ወንጌላዊው ፊልጶስ ተብሎ ተጠራቀአል። በሐዋርያት ሥራ 8 ላይ አገልግሎቱ በዝርዝር የተጠቀሰ ሲሆን በሰማርያ ስለ እግዚአብሔር መንግሥት እንደ ሰበከ ተጽፎአል (8፡12)። የአሁኑ ዘመን ወንጌላውያንን ተልእኮ በዝርዝር በምናቀርብበት በዚህ ምዕራፍ የመጨረሻ ክፍል ይህን ጉዳይ በስፋት እናነግላለን። ምክንያቱም በአዲስ ኪዳን ወንጌላዊ ተብሎ የተጠቀሰ ብቸኛ ምሳሌ ፊልጶስ በመሆኑና እንደዚሁም ለወንጌላዊ ተግባር የተሰጠ ብቸኛ የአዲስ ኪዳን ምሳሌ በሐዋርያት ሥራ 8 ላይ የተጠቀሰው ታሪክ ስለ ሆነ ነው። ስለዚህ የፊልጶስን ምሳሌነትና ተግባር ለወደኋላ እናቂያለን።

ሁሉም አማኞች ወንጌልን ይሰብኩ ነበር

ወንጌልን መመስከር ከሐዋርያትና ከወንጌላውያን ብቻ የሚጠበቅ ተግባር ሳይሆን ከሁሉም አማኝ የሚጠበቅ ተግባር ነው። ጢሞቴዎስ ወንጌላዊ ባይሆንም፤ ከእርሱ የወንጌል ሰባኪነትን ሥራ ማከናወን ይፈለግበት ነበር (2 ጢሞ 4፡5)። በሐዋርያት ሥራ 8፡1-4 እንደ ተሙለከተው እያንዳንዱ አማኝ የወንጌልን ሥራ መሥራት ነበረበት። ቊጥር 1 እንደዚህ ይላል፡-

... ሁሉም ከሐዋርያትም በቀር ወደ ይሁዳና ወደ ሰማርያ አገሮች ተበተኑ። በቊጥር 4 እንዲህ ተብሎ ተነግሮአል፡-

የተበተኑትም ቃሉን እየሰበኩ ዞሩ (ኢዋገሊዞ)።

ከሁለቱ ቊጥሮች የምንረዳው እያንዳንዱ አማኝ ወንጌልን እየሰበከ ይዞር እንደ ነበር ነው። ይህ ማለት ግን እያንዳንዱ መስካሪ የሐዋርያነት ወይም የወንጌል ሰባኪነት ስጦታ ነበረው ማለት አይደለም፤ ነገር ግን እያንዳንዱ ክርስቲያን ወንጌልን መመስከር ይችላል፤ መመስከርም አለበት። ይህ የአማኞች ሁሉ ተሳትፎ ውጤታማ ስለ ነበር በእንጾኪያ፤ ቊጥራቸውም እጅግ የሚሆን ሰዎች አምነው ወደ ጌታ ዘወር አሉ (ሐሥ 11፡19-21)። ከዚህ አገልግሎት የተነሣ የተመሠረተችው የእንጾኪያ ቤተ ክርስቲያን ሐዋርያዊ የወንጌል ራእይ ስለ ነበራት፤ ጳውሎስንና በርናባስን ለመጀመሪያው የወንጌል ጉዞአቸው ላኪ ሆነች።

በኤፌሶን 4፡11 በተጠቀሰው ዐይነት የወንጌል ሰባኪነት ጥሪና ስጦታ ባይኖረንም፤ ወንጌልን የመመስከር ኅላፊነት እንዳለብን ከእነዚህ ቀደምት አማኞች ተመክሮ እንማራለን። ለዚህ ኅላፊነት የሚፈለገው መስፈርት በጌታ በኢየሱስ ማመን ብቻ ነው (ማር 16፡15)።

ጢሞቴዎስ ወንጌላዊ ነበርን?

የአዲስ ኪዳን ወንጌላውያንን አስመልክተን በዚህ ክፍል የጀመርነውን ጥናት ከማጠናቀቃችን በፊት፤ ጢሞቴዎስ ወንጌላዊ ነው ወይስ አይደለም? ለሚለው ጥያቄ መልስ ለመስጠት እንዋክራለን። ይህን ጥያቄ የሚያስነሣው በ2ጢሞቴዎስ 4፡5 ላይ ጳውሎስ ጢሞቴዎስን

የወንጌል ሰባኪነትን ሥራ አድርግ ብሎ የመከረው ቃል ነው። ይህን ጥቅስ መነሻ በማድረግ ጢሞቴዎስ ወንጌላዊ እንደ ሆነና ይህ ባይሆን ኖሮ፤ ጳውሎስ ይህን መሰል መመሪያ ሊሰጠው እንደማይችል የሚገምቱ ሰዎች አሉ።

በጥቅሉ ከአዲስ ኪዳን እንደ ተረዳነው የወንጌል ሰባኪነት ስጦታ ባይኖራቸውም ወንጌልን መሰበክ የሁሉም ክርስቲያኖች ኅላፊነት ነው። ጢሞቴዎስ የአገልግሎት ስጦታው ባይሆንም ወንጌልን የመሰበክ ኅላፊነት አለበት። ጢሞቴዎስ ወንጌላዊ ቢሆን ኖሮ እንደ ወንጌላዊ የአገልግሎት ኅላፊነቱን እንዲወጣ ጳውሎስ በግልጽ ይነግረዋል እንጂ ለሁሉም የሚሆን ዐደራ ብቻ አይሰጠውም ነበር።

በመሆኑም ይህ ጥቅስ የጢሞቴዎስን ወንጌላዊነት አያረጋግጥም። ከዚህ በመነሣት የምንደርስበት ድምዳሜ በአዲስ ኪዳን ወንጌላዊ ተብሎ የተጠራው ፊልጶስ ብቻ ስለ ሆነና ተግባሩም የተዘረዘረ የወንጌል ሰባኪ እርሱ ብቻ በመሆኑ ለአሁን ዘመን የወንጌላዊነት ሥራ አብነት ሆኖ የሚጠቀሰው እርሱ ብቻ እንደሆነ ነው።

የአሁን ዘመን ወንጌላውያን

በአዲስ ኪዳን የተሰጠን የወንጌላዊነት አገልግሎት ብቸኛ ምሳሌ ፊልጶስ በመሆኑና ተግባሩም በሐዋርያት ሥራ 8 ላይ ስለ ተዘረዘረ፤ ለአሁን ዘመን ወንጌላውያን የሚሆነውን ትምህርት ከእርሱ ጥሪና ሥራ እንቀሰማለን። ይሁን እንጂ እያንዳንዱ ወንጌላዊ የግድ በሁሉ ነገር ፊልጶስን መምሰል አለበት ማለት አይደለም። ከሐዋርያት ሥራ ምዕራፍ 8 የተወሰኑ ጠቃሚ መርሆችን እንማራለን፤ ምዕራፉ ስለሚከተሉት ይነግረናል፡-

- ስለ ወንጌላዊው መልእክት ምንነት
- ስለ ታዳሚው ማንነት
- ስለ መንፈስ ቅዱስ አምላካዊ ዕገዛ አስፈላጊነት
- አዳዲስ አማኞችን ለማገልገል ስለሚከናወኑ የመጀመሪያ ተግባራት

የወንጌላዊው መልእክት

የወንጌላዊው መልእክት ምን ይዘት እንዳለው የሚጠቁሙ ክፍሎች በሐዋርያት ሥራ ምዕራፍ 8 ላይ ተዘርዝረዋል፡-

የተበተኑትም ቃሉን እየሰበኩ ዞሩ (ቍ 4)፡፡

ፊልጶስም ወደ ሰማሪያ ከተማ ወርዶ ክርስቶስን ሰበከላቸው (ቍ 5)

... የሰማሪያ ሰዎች የእግዚአብሔርን ቃል እንደ ተቀበሉ ... (ቍ 14)

እነርሱም ከመሰከሩና የጌታን ቃል ከተናገሩ በኋላ ... (ቍ 25)

ፊልጶስም ... ከዚህ መጽሐፍ ጀምሮ ስለ ኢየሱስ ወንጌልን ሰበከለት (ቍ 35)፡፡

እነዚህ ጥቅሶች መልእክቱ ቃሉ እንደ ሆነ ያሰረዳሉ፡፡

መልእክቱ ስለ ክርስቶስ ኢየሱስ መሰበክ እንደ ሆነም ተጠቅሶአል፡፡

ይህን የበለጠ ለመረዳት ቃል የሚለው ቃል በሐዋርያት ሥራ እንዴት ሥራ ላይ እንደ ዋለ እንመልከት፡-

የእግዚአብሔር ቃል፡- የሐዋርያት ሥራ 4፡31፤ 6፡2፤ 6፡7፤ 8፡14፤ 11፡1፤ 21፡24፤ 13፡5፤ 13፡7፤ 13፡44፤ 13፡48፤ 16፡32፤ 18፡11

የጌታ ቃል፡- የሐዋርያት ሥራ 8፡25፤ 13፡49፤ 15፡35፤ 15፡36፤ 19፡10፡20

ቃሉ፡- የሐዋርያት ሥራ 4፡4፤ 6፡4፤ 8፡4 . . . ወዘተ

የእግዚአብሔር ቃል እንደ ሆነ የምናምነው መጽሐፍ ቅዱስን ነው፡፡ ሆኖም በሐዋርያት ሥራ ውስጥ ቃል ተብሎ የተጠቀሰው መጽሐፍ ቅዱስ በሁለንተናው ላይሆን የወንጌሉ መልእክት ነው፡፡

ቃሉ፡-

- የመዳን ቃል ነው (ሐሥ 13፡26)

- የጌታ ጸጋ ቃል ነው (ሐሥ 14፡3)

- የወንጌል ቃል ነው (ሐሥ 15፡7)

እነዚህ ሦስቱ አገላለጾች ለቃስ የእግዚአብሔር ቃልና የጌታ ቃል በማለት እያለዋወጠ የተጠቀመባቸው በምን ትርጉም እንደ ሆነ ያሰረዳል፡፡ የሉቃስ ትርጉም የሚከተለው ነው፡-

የወንጌል መልእክት የሚነግረን እግዚአብሔር ከምሕረቱ (ጸጋው) የተነሣ ኢየሱስ ክርስቶስን እንደ ሳከልና እርሱም ለገጠአተኞች የመዳን መንገድ መሆኑን ነው፡፡

በሐዋርያት ሥራ ምዕራፍ 8 ላይ ሉቃስ የሰማርያ ሰዎች በፊልጶስ የተሰበከላቸውን የእግዚአብሔር ቃል ተቀበሉ ያለው በዚህ ትርጉም ነው (ቍ 12-14)፡፡ ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ መሰበክ ማለት ይህን መልእክት ማቅረብ ነው፡፡ የወንጌላዊው መልእክትም ይህ ነው፡፡

የወንጌል ታዳሚዎች

የወንጌላዊው የመልእክት ይዘት ምን እንደ ሆነ ካረጋገጥን ዘንድ የታዳሚዎቹን ማንነት ለማወቅ ይቀለናል፡፡ የወንጌል ታዳሚዎች ክርስቶስ የዓለም መድኃኒት መሆኑን ገና ያላወቁና በየስፍራው የሚገኙ ሰዎች ናቸው፡፡ ይህም ታዳሚዎቹ ታላላቅ ገባኤዎች ሊሆኑ ይችላሉ ማለት ነው፡፡ አሊያም ግለሰቦች ናቸው፡፡ ዓላማችንም ክርስቶስን በእነዚህ ገባኤዎች ላይ መሰበክ ወይም ለግለሰቦች መመሰከር ነው፡፡

በሐዋርያት ሥራ ምዕራፍ 8 ላይ የተጠቀሰው የፊልጶስ አገልግሎትም እነዚህን ሁለቱን የወንጌል ታዳሚዎች የሚያመለክት ነው፡፡ በቍጥር 1-15 የሚገኘው ክፍል ለአንድ ንብረተ ሰብ ወንጌልን ስለ መመሰከር የሚናገር ሲሆን ከቍጥር 26-39 ያለው ደግሞ ለአንድ ግለሰብ ክርስቶስን ስለመመሰከር ይዘግባል፡፡ እያንዳንዳቸውን በዐጭሩ እንመልከት፡፡

የጀማ ስብከተ ወንጌል

በሐዋርያት ሥራ 8፡5-13 ላይ ፊልጶስ በሰማርያ ለሚገኝ ሕዝብ ወንጌልን በጎይልና በሥልጣን ሰበከ (ቍ 6)፡፡ ከአድማጮቹ መካከል

አንዳንዶቹ በአጋንንት ታስረው የነበሩ ሲሆኑ ሌሎች ደግሞ በልዩ ልዩ ሕመም የሚወቃዩ ነበሩ (ቍ 7)። ፊልጶስ ወደ እካባቢያቸው እስከ መጣበት ጊዜ ድረስ ሲሞን የተባለ አንድ ጠንቋይን ይከተሉ ነበር (ቍ 9)። ከታናሹ እስከ ታላቁ ድረስ የሰማርያ ሕዝብ በሙሉ ሲሞንን ያደምጥ ነበር (ቍ 10)። ነገር ግን ስለ እግዚአብሔር መንግሥትና ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ ስም ፊልጶስን እየሰበከላቸው ባመኑ ጊዜ ወንዶችም ሴቶችም ተጠመቁ (ቍ 12)። በሰይጣን ሐሰት ተታለው የነበሩ ሁሉ የወንጌልን እውነትና ኅይል ሲቀበሉ ዐርነት ወጡ።

ይህ ምንባብ የወንጌላዊ አገልግሎት የሚያስገኘውን ለውጥና ያለውን ብቃት ያሳካል። የፊልጶስ ቅድስት አገልግሎት ለታሰሩት መፈታትን፣ ለታመሙት ፈውስንና ለኅብረተ ሰቡ ደስታን በማስገኘቱ፣ ከተማዪቱ እንዳለች ወደ ክርስቶስ ዘወር አለች። ዛሬም ከዚህ የተለየ ሁኔታ እናይም። በሰይጣን የተታለሉ፣ እውነትን የማያውቁ፣ በወንጌል የሚገኘው ዐርነት የሚያስፈልጋቸው ብዙዎች ናቸው። በታላላቅ ጉባኤዎች ላይ ወንጌልን ለመስበክ ወንጌላውያን ዛሬም ሰፊ ዕድል አላቸው። ይህንን ዕድል ተጠቅመው ስለሚሰብኩትና በአገልግሎታቸውም ብዙዎች ወደ ክርስቶስ ዘወር እንዲሉ ስላደረጉት ወንጌላውያን እግዚአብሔር ይመስገን።

የአንድ ለአንድ ምስክርነት

ወንጌላውያን በጀግ ስብከተ ወንጌል ብቻ አይወሰኑም። ለግለሰቦችም ይሰብካሉ። ወንጌል በጉባኤ የሚተላለፍ ቢሆንም መልእክቱ የሚደርሰው ግን ለእያንዳንዱ በነፍስ ወከፍ ነው። እግዚአብሔር በሰማርያ ያስጀመረውን ታላቅ አገልግሎት ትቶ መሄድ አስቸጋሪ ቢመስልም ፊልጶስ ወደ ምድረ በዳ እንዲሄድ ሲነገረው ግን ታዘዘ (ቍ 26)። በምድረ በዳም የኢትዮጵያ ንግሥት ባለሥልጣን ከነበረ ጃንደረባ ጋር ተገናኘ፤ ይህም ሰው ወደ ኢየሱሳሌም ለስግደት ሄዶ የሚመለስ ነበር። ጃንደረባው በሠረገላው ተቀምጦ ሲጓዝ የኢሳይያስን የትንቢት መጽሐፍ ያነብ ነበር።

ፊልጶስ በመንፈስ ቅዱስ ምሪት ወደ ሰረገላው በመቅረብና

በመውጣት ለጃንደረባው ስለ ኢየሱስ ሰበከለት (ቍ 35)። ይህ ስብከት የሰውዬውን ሕይወት ለወጠው፣ በውሃም ተጠመቀ። በኢትዮጵያ ከመጀመሪያው ምእተ ዓመት ጀምሮ ክርስቲያናዊ ምስክርነትና ቤተ ክርስቲያን ለመኖሩ ማስረጃዎች ሰላሉ፤ ጅግሬው የወንጌላዊው ፊልጶስና የጃንደረባው የግንኙነት ወቅት እንደ ሆነ ይታመናል።

ይህ የሚያስተምረን ወንጌላዊው ለብዙዎች የጀግ ስብከተ ወንጌልን እንደሚያካሂድ ሁሉ በግልም በነፍስ ወከፍ ወንጌልን መስበክ የሚያስፈልገው መሆኑን ነው። ፈጽሞ በማንገምታቸው ስፍራዎች እውነትን የተጠሙ ግለሰቦች ይኖራሉ፤ እነዚህ ደግሞ የሚመራቸው ክሌለ ወደ እውነት ሊደርሱ አይችሉም (ቍ 31)። የወንጌላውያን የሥራ ድርሻ መንፈስ ቅዱስ ወደሚመራቸው ስፍራና ሰዎች በመሄድ ከቅዱሳት መጽሐፍት ስለ ክርስቶስ እውነቱን ለሁሉም መናገር ነው። ይህ ደግሞ ትልቅ ዐደራ ነውና የመንፈስ ቅዱስን ዕገዛ ይፈልጋል።

የመንፈስ ቅዱስ ተአምራዊ ዕገዛ

የሐዋርያት ሥራ ምዕራፍ 8 በግልጽ እንደሚያስረዳን ፊልጶስ አገልግሎቱን ለማከናወን ከእግዚአብሔር ዘንድ መንፈሳዊ ጉልበት ተቀብሎአል። ወዴት መሄድ እንዳለበት አምላካዊ ምሪት ተቀበለ (ቍ 26)፤ ምን ማድረግ እንዳለበትም ኅይል የተቀበለውም ከመንፈስ ቅዱስ ነው (ቍ 39)። በሰማርያ ፊልጶስ ያከናወናቸው ተአምራት ማለትም ሰዎችን ከአጋንንት እስራት ነጻ ማውጣቱና እንደዚሁም ሽባዎችንና ዐንካሶችን መፈወሱ በሕዝቡ ዘንድ ተቀባይነትን አስገኘለት። ከዚህም የተነሣ የሰበከውን የወንጌል እውነት ለመቀበል ሕዝቡ ዘንበል አሉ። ስለእግዚአብሔር መንግሥት ወንጌል መስበክ ማለት መናገር ብቻ ሳይሆን፣ የመንግሥቱን ኅይል መግለጥም ጭምር ነው።

መንፈሳዊ ስጦታዎች በአሁኑ ዘመን ባለች ቤተ ክርስቲያን ውስጥ እይገለጡም የሚል አቋም ያላቸው ሰዎች በአሁኑ ጊዜ ካሉ ከወንጌላውያን አገልግሎት ተአምራት ማድረግን አይጠብቁም። ይህ ዘይነቱ እምነት ለወንጌላውያን ድጋፍ የተሰጠውን የጸጋ ትጥቅ ከማስፈታቱም ባሻገር፣ በግልጽ የተጻፈውን መጽሐፍ ቅዱሳዊ እውነት

እንደ መካድ ይቈጠራል። ወደ ዓለም እንድንሄድና ወንጌልን ለፍጥረት እንድንሰብክ ክርስቶስ ሲያዝዝን የሚያምኑትን ምልክቶች እንደሚከተሉት ተስፋ ሰጥቶአል (ማር 16፥15-18)።

ጳውሎስ እንደ ዓፈው የክርስቶስን ወንጌል በሙላት ማወጅ ማለት በምልክትና በድንቅ ነገር ንይዳለ። በመንፈስ ቅዱስም ንይዳለ መስበክ ማለት ነው (ሮሜ 15፥18-19)። እስካሁን እንደ ተመለከትነው በአዲስ ኪዳን ወንጌላዊ ተብሎ የተጠራ ብቸኛ ሰው ፊልጶስ ነው። ስለ እርሱ አገልግሎትም ያለን ዝርዝር መረጃ በሐዋርያት ሥራ ምዕራፍ 8 ላይ የሚገኘው ብቻ ነው። በመሆኑም በሐዋርያት ሥራ 8 ላይ የምናገኘው ትምህርት በአሁኑ ዘመን ለሚገኙ ወንጌላውያን መመሪያና አብነት ነው። የክርስቶስን ወንጌል በመንፈስ ቅዱስ ዕገዛ ለማወጅ ያለን የአዲስ ኪዳን ምሳሌ ይህ ሰውና አገልግሎቱ ብቻ ናቸው።

የመጀመሪያ ተግባራት ለአዳዲስ አማኞች

በሐዋርያት ሥራ ምዕራፍ 8 ላይ የምናገኛቸው ተጨማሪ ትምህርቶች ወንጌላዊው አዳዲስ አማኞችን በተመለከተ የሚያከናውናቸው የመጀመሪያ ተግባራት ናቸው። ጴጥሮስ በበዓለ ንምሳ ቀን ሲሰብክ እንዲህ አለ፡-

ንስሐ ግቡ፡- ንጢኢታችሁም ይሰረይ ዘንድ እያንዳንዳችሁ

በኢየሱስ ክርስቶስ ስም ተጠመቁ የመንፈስ ቅዱስንም

ስጦታ ትቀበላላችሁ (ሐሥ 2፥38)።

ይህ ቃል በክርስቶስና ሕይወት ጅማሬ ወቅት መከናወን ስለሚገባቸው ጉዳዮች በሐዋርያት ሥራ መጽሐፍ ውስጥ አገልጋዮች የተከተሉት መርሕ ነው፡-

1. ንስሐና በክርስቶስ ማመን
2. በውሃ መጠመቅ
3. የመንፈስ ቅዱስን ስጦታ መቀበል

ይህ ቅደም ተከተል የሚለዋወጥበት ሁኔታ አለ። በቆርኔሌዎስ ቤት

በቅድሚያ የመንፈስ ቅዱስን ስጦታ ተቀብለው ነው በኋላ በውሃ የተጠመቁት። በሐዋርያት ሥራ መንፈስ ቅዱስን መቀበል ማለት የዳግም ልደት ተመክሮ ሳይሆን ለአገልግሎት የመንፈስ ቅዱስን ንይዳ መልበስ ነው።

የዘመኑ የወንጌል ሥርዓት በተራ ቍጥር 2 እና 3 ላይ የሚገኙትን ትኩረት አይሰጣቸውም፤ ይሁን እንጂ ሦስቱም በአዲስ አማኞች ዘንድ የሚጠበቁ ተፈላጊ የወንጌል ስብከት ውጤቶች ናቸው። የወንጌላዊ የሥራ ድርሻን አስመልክቶ በሐዋርያት ሥራ ምዕራፍ 8 ላይ የተጠቀሰውም እነዚህን ያካተተ ነው። ስለ ውሃ ጥምቀት ባመኑት ጊዜ . . . ተጠመቁ (ቍ 12) ይላል።

በሌሎች የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍሎች ስለ ጥምቀት የምናነበውም ይህንኑ ነው። ሰዎች የሚጠመቁት ከማመናቸው በፊት ሳይሆን ባመኑ ወቅት ነው። ስለ ጃንደረባውም የተጻፈው ይኸው ነው (ሐሥ 8፥36)። የጃንደረባው ታሪክ በአዲስ ኪዳን ዘመን ጥምቀት እንዴት ይፈጸም እንደ ነበረ ያሳያል። ይህም በውኃ ውስጥ በማጥለቅ ነበር! የሐዋርያት ሥራ ምዕራፍ 8 እንደሚያስረዳው ወንጌላውያን በእነርሱ አገልግሎት ወደ ክርስቶስ ዘወር ያሉትን አዳዲስ አማኞች ማጥመቅ ይጠበቅባቸዋል። ፊልጶስ ሲሞንን የመሰለ ሰው ለምን አጠመቀ? የሚል ጥያቄ ይነሣ ይሆናል። እምነት የተጠማቂው እንጂ የአጥማቂው አይደለም (ቍ 13)። በዚህ ላይ ደግሞ የሰውን ጥልቅ የልብ አሳብ ከእግዚአብሔር መንፈስ በቀር ማን ሊያውቅና ሊገልጥ ይችላል (ቍ 22)?

በውሃ ማጥመቅ የኢየሱስ ትእዛዝ ስለ ሆነ ሊተዝበር ይገባል (ማቴ 28፥19-20) የመንፈስ ቅዱስን ስለመቀበል ጉዳይ ፊልጶስ በስማርያ ከገጠመው ሁኔታ አምስት ነገሮችን እንማራለን፡-

በመጀመሪያ ደረጃ፡- መንፈስ ቅዱስን መቀበል (ቍ 15) ማለት መንፈስ ቅዱስ በእነርሱ ላይ ወረደባቸው ማለት ነው (ቍ 16)። ይህ የሚያስረዳው ሉቃስ የጠቀሰው የመንፈስ ቅዱስን የዳግም ልደት ሥራ ሳይሆን መንፈስ ቅዱስን በተቀበሉ ጊዜ ደቀ መዛሙርቱ ለአገልግሎት ንይዳ እንደሚቀበሉ ኢየሱስ ክርስቶስ የገባቸውን የተስፋ ቃል ነው (ሐሥ 1፥8)።

በሁለተኛ ደረጃ፡- ከምንባቡ የምንረዳው አንድ ሰው ክርስቲያን

ሆኖ፤ በውሃም ተጠምቆ ሳለ የመንፈስ ቅዱስን ስጦታ ያልተቀበለ ሊሆን እንደሚችል ነው።

በሦስተኛ ደረጃ፡- መንፈስ ቅዱስን የመቀበል ልምምድ አንድ ሰው ክርስቲያን እንደ ሆነ ወዲያውኑ ቢከናወን የተሻለ ነው። የሰማርያ ሰዎች የጌታን ቃል መቀበላቸው እንደ ተሰማ በኢየሩሳሌም ያለችው ቤተ ክርስቲያን ጴጥሮስንና ዮሐንስን ወዲያው ላከቻቸው (ቍ 14)።

በአራተኛ ደረጃ፡- ፊልጶስ በፊውስና ተአምራትን በማድረግ መንፈስ ቅዱስ በታላቅ ገይል ቢሠራበትም እጅ በመጫን ሰዎች መንፈስ ቅዱስን እንዲቀበሉ አላደረገም። ጴጥሮስ፤ ዮሐንስና የደማስቆው ሐናንያ ይህን በመግለጽ አድርገዋል (ሐሥ 9፡17)።

በመጨረሻም፡- የወንጌላውያን አገልግሎት በሌሎች አገልግሎት መደገፍ አለበት። ይህ ለሁላችን አገልግሎት አስፈላጊ ነው። የትኛውም የአገልግሎት ጸጋ ቢኖረን፤ በራሳችን ብቁ አይደለንም። የክርስቶስ አካል ብልቶች እንደ መሆናችን (1ቆሮ 12፡14-21) ልዩ ልዩ ጸጋዎች አሉን፤ አንዳችን ለሌላው እናስፈልጋለን። ብቻችንን መቆም የለብንም። እርስ በርስ ተደጋጋፊዎች ነን። ብዙ ሕዝብን የሚሰብ አገልግሎት ያላቸውና አድናቆትን ያተረፉ ወንጌላውያን ይህን ትምህርት ልብ ሊሉ ይገባል። ታላላቅ የወንጌል ማገበራትን የሚያቋቁሙ ወንጌላውያን አንድ ነገር ማስተዋል አለባቸው፤ ይህ ተቋማዊ አደረጃጀት በራሱ በሕተት ባይሆንም፤ የሌሎች ጸጋ እንደሚያስፈልጋቸውና በክርስቶስ አካል መደገፍ እንዳለባቸው መዘንጋት የለባቸውም።

የወንጌላዊ አገልግሎት ክስፍራ ወደ ስፍራ የሚያንቀሳቅስ ነው ወይስ በአጥቢያ ቤተ ክርስቲያን የተወሰነ ነው? የሚለውን ጥያቄ በዚህ ወቅት ማንነትና መልስ መስጠት ይኖርብናል።

ተዘዋዋሪ አገልግሎት?

በመጀመሪያ እይታ ሲታይ፤ በሐዋርያት ሥራ ምዕራፍ 8 ላይ የተገለጸው የፊልጶስ አገልግሎት ጉዞ የበዛበት ሥራ ይመስላል። በቍጥር 5 ላይ ፊልጶስ ከኢየሩሳሌም ወደ ሰማርያ ይጓዛል፤ ከዚያም

በቍጥር 26 ላይ ወደ ጋዛ ምድረ በዳ ሲቀጥል ይታያል፤ ከዚያም በኋላ በአዛውን ይገኛል።

ከአዛውን በኋላ፡-

ወደ ቂሣርያም እስኪመጣ ድረስ እየሠራ በከተማዎቹ ሁሉ ወንጌልን ይሰብክ ነበር (ቍ 40)።

ይህ ክፍል የወንጌላዊ አገልግሎት ከቦታ ወደ ቦታ የሚያዘዋውር ነው የሚል አስተሳሰብ ያሳድራል፤ ሆኖም አገልግሎቱ ሊያዘዋውር የሚችል ይሆናል እንጂ የግድ የሚያዘዋውር ብቻ መሆን የለበትም። በሐዋርያት ሥራ ምዕራፍ 8 ላይ የተጠቀሰው የፊልጶስ እንቅስቃሴ በዚያ ወቅት ለነበረው የሕይወቱ ክፍል እግዚአብሔር ያቀደለት ከመሆኑ የተነሣ የተደረገ ሳይሆን እንዳልቀረ ይታስባል።

በሐዋርያት ሥራ ምዕራፍ 21 ላይ እንደምናነበው ፊልጶስ የሚኖረው በቂሣርያ ነበረ። በዚያ አገር ስንት ዓመት እንደ ኖረ አናውቅም። በሐዋርያት ሥራ 8 ላይ መጨረሻ የተጓዘው ወደ ቂሣሪያ ስለ ነበር በዚያ መኖሪያውን ያደረገውና ትጻርም የመሠረተው እዚያ ሊሆን ይችላል። በሐዋርያት ሥራ 21 ላይ ጳውሎስ ቂሣሪያ ወደሚገኘው ወደ ፊልጶስ ቤት ሲመጣ ፊልጶስ በዚያ ወቅት አራት ደናግል ሴቶች ልጆች ነበሩት፤ እነርሱም ትንቢት የመናገር ስጦታ ነበራቸው (ቍ 9)።

ፊልጶስ ከሐዋርያት ሥራ ምዕራፍ 8 በኋላ ጉዞ አላደረገም ብለን መደምደም አንችልም፤ ሆኖም መኖሪያውን በቂሣሪያ ማድረጉ የተረጋገጠ ነበር። ይህ የሚጠቀሙን ፊልጶስ አጥቢያ ቤተ ክርስቲያንን የአገልግሎቱ ማእከል ማድረጉን ነው። ይህ የማይሆንበት ምክንያት የለም። በኤፌሶን 4፡11 ላይ እንደ ተጻፈው የወንጌል ሰባኪ የእግዚአብሔርን ሕዝብ ለእግዚአብሔር ሥራ የማዘጋጀት ጥላፊነት አለበት (ቍ 12)። ፊልጶስ ይህንን ተግባር በቂሣሪያ ሳያከናውን አይቀርም።

በትቅሉ የወንጌላዊ አገልግሎት ክስፍራ ወደ ስፍራ የሚያዘዋውር ሊሆን ይችላል፤ ነገር ግን አጥቢያ ቤተ ክርስቲያንን ማእከል አድርጎ ሊያገለግልም ይችላል። አገልግሎቱ ሁለቱንም ያጣመረ ነው። ዞሮ ዞሮ እንደ ሌሎች አገልግሎቶች ሁሉ ወንጌላዊው ለአጥቢያ ቤተ ክርስቲያን

አመራር ተጠሪነትና ተጠያቂነት አለበት።

መደምደሚያ

ወንጌላዊ የሚለው ቃል በአዲስ ኪዳን የተጠቀሰው ሦስት ጊዜ ብቻ ሲሆን በዚህ አገልግሎት የተጠራው ብቸኛ ሰው ፊልጶስ ነው። የፊልጶስ አገልግሎት በአብዛኛው የተዘረዘረው በሐዋርያት ሥራ ምዕራፍ 8 ላይ በመሆኑ፣ ስለዚህ አስፈላጊ ስጦታ ብዙውን ትምህርት የምናገኘው ከዚህ ምዕራፍ ነው።

ከዚህ ምዕራፍ የምንቀስመው አንድ ትምህርት ቢኖር፣ የወንጌላዊው መልእክትና የልቡ ትርታ ስለ ኢየሱስ ወንጌልን መስበክ ነው። ይህም መልእክት የጌታ ቃል ነው። ይህ ቃል ለብዙ ሰዎች ለአንድም ሰው ሊሰበክ ይገባል። ወንጌላዊው ቃሉን ሲያስተላልፍ እግዚአብሔር መልእክቱን በተአምራት፣ በምልክትና በድንቅ ነገሮች እንደሚያጸና ማመንና መጠባበቅ አለበት። ወንጌላዊው ወዴት መጓዝ እንዳለበትና ምን ማከናወን እንዳለበት መንፈስ ቅዱስ ይመራዋል።

የወንጌላዊው ግብ ሰዎች ንስሐ እንዲገቡና በክርስቶስ እንዲያምኑ ማድረግ ብቻ ሳይሆን፣ አዳዲስ አማኞችን በውሃ ማጥመቅ ይኖርበታል። ሌሎች ሠራተኞችን በአገልግሎት በማሳተፍ፣ ያመኑት ወዲያውኑ የመንፈስ ቅዱስን ኅይል እንዲሞሉ መጸለይ ይገባል። የወንጌል አገልጋይ ተዘዋዋሪም ሆነ በአጥቢያ ቤተ ክርስቲያን ተቀማጭ የሚፈለግበት አንድ ኅላፊነት ቢኖር፣ ከሌሎች አገልጋዮች ጋር ጥምረት ፈጥሮ በመደጋገፍ መንቀሳቀስ ነው።

በመጨረሻም፡- የወንጌል ሰባኪነት ስጦታ ለሁሉም የእግዚአብሔር ሕዝብ የተሰጠ አይደለም፤ ይሁን እንጂ ስለ ኢየሱስ ወንጌልን መስበክ ከሁሉም የእግዚአብሔር ሕዝብ ይጠበቃል። በሐዋርያት ሥራ እንደ ተገልጸው፣ መንፈስ ቅዱስ የተሰጠበትም ምክንያት በኢየሩሳሌም፣ በይሁዳ፣ በሰማርያና እስከ ዓለም ዳርቻ ሁሉ ሕያው የሆነውን የክርስቶስን ኅይል ለመመስከር ነው (ሐሥ 1፥8)።

ምዕራፍ ዐምስት

እረኞች

ሰለዚህ በጣም ተፈላጊ ስጦታ ስናጠና የሚያጋጥመን መስናክል ቢኖር፣ ስለ ስጦታው እናውቃለን ብንልም የሚገባውን ያህል አለማወቃችን ነው። ብዙዎቻችን በቅርብ የሚያገለግሉን እረኞች ስላሉና ስለምናውቃቸው፣ መጽሐፍ ቅዱስ ስለ እረኞች የሚናገረውን እውነት የምንረዳው እነርሱን ባየንበት ዐይን ነው። አዲስ ኪዳን ስለዚህ ስጦታ የሚናገረንን በተከፈተ ልቦና ለመረዳት እንዲያመቸን ከልምድ ያገኘነውን ታሳቢ ዕውቀት ለጊዜው አናቁየው።

በዚህ ምዕራፍ ውስጥ የማሳየው አመለካከት በብዙዎች ዘንድ ተቀባይነት ያለው ቢሆንም በሁሉም ዘንድ ተቀባይነት ሳይኖረው ይቸላል። በኤፌሶ 4፥11 ላይ የተጠቀሱት እረኞች በሌሎች የአዲስ ኪዳን ክፍሎች ሽማግሌዎችና ኤጲስቆጶሳት ተብለው የሚጠሩት ሲሆኑ፣ እነዚህ ሦስት ቃሎች አንድን አገልግሎት የሚገልጹ ተለዋጭ ቃላት ናቸው።

የትኛውንም አመለካከት ብንከተል የእረኞች የአገልግሎት ድርሻ ተብሎ የተላለፈልን መመሪያ ለሽማግሌዎችና ለጳጳሳት የተሰጠው ያው ተመሳሳይ የአገልግሎት ድርሻ ነው። እነዚህ ሦስቱ የተለያዩ አገልግሎቶች ናቸው ብለን ብንቈጥር እንኳ (አዲስ ኪዳን ይህን አያመለክትም) በዚህ ምዕራፍ የምናጠናቸው በእንድነት ነው።

እረኛ፣ ሽማግሌና ኤጲስ ቆጶስ በአዲስ ኪዳን ለአንድ የመሪነት አገልግሎት የተሰጡ ስያሜዎች ናቸው የሚል አቋም ቢኖረንም፣ ይህን አቋም የያዘሁት የማናቸውንም የቤተ ክርስቲያን እውቃቀር ለመውቀሥ አለመሆኑን አንባቢ እንዲረዳልኝ አፈልጋለሁ። የእኔ አስተያየት አዲስ ኪዳን በተጻፈበት ዘመን እረኛ፣ ሽማግሌና ኤጲስ ቆጶስ አንድና ተመሳሳይ ናቸው የሚል ቀላልና ግልጽ አስተያየት ነው። ይህ አስተምህሮ በአሁኑ ዘመን በምትገኝ አጥቢያ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ እንዴት

ይተገበራል የሚለውን ጉዳይ የእያንዳንዱ ቤተ ክርስቲያን አመራር የሚወሰነው ይሆናል።

ይህን ርእሰ በሚከተሉት ዘርፎች ከፋፍለን እናጠናዋለን።

- እረኛ ማለት መንጋ ጠባቂ ማለት ነው
- እረኞች በአዲስ ኪዳን
- ሽማግሌዎችና ኤጲስ ቆጶሳት
- በአዲስ ኪዳን የእረኞች ጥምረት
- የአሁን ዘመን እረኞች

እረኛ መንጋን የሚጠብቅ ነው

ፓስተር የሚለው የእንግሊዝኛው ቃል ከላቲን የተወረሰ ሲሆን ትርጓሜው እረኛ ማለት ነው። የግሪኩ ቃል ፖይሚን ሲሆን በኤፌሶን 4፡11 ላይ እረኞች የሚል ትርጉም ተሰጥቶታል። በአዲስ ኪዳን ቃሉ በሦስት መንገድ ሥራ ላይ ውሎአል፤ ይኸውም የሚከተሉትን የሚመለከት ነው።

የበጎችን መንጋ የሚጠብቁ ሰዎችን፡- ለምሳሌ በክርስቶስ መወለድ ጊዜ (ሉቃ 2፡8፤ 15፤ 18፤ 20) ።

የእግዚአብሔርን ሕዝብ የሚጠብቁ ሰዎችን (ኤፌ 4፡11)

መልካሙን እረኛ ኢየሱስን (ዮሐ 10፡11፤ 14፤ ዕብ 13፡20፤ 1ጴጥ 2፡25፤ 5፡4)

እግዚአብሔር በእረኛ ሕዝቡም በመንጋ ተመስሎ የተሰጠው ትምህርት በብሉይ ኪዳን በስፋትና በጥልቀት ይታያል። መዝሙር 23 ለዚህ ሀይነተኛ መግለጫ ነው። የእስራኤል ገዢዎችም በሕዝቡ ዘንድ እረኛ ተደርገው ይቈጠራሉ (ሕዝ 34)።

በአዲስ ኪዳን ፓይሚን የሚለው ቃል ለቤተ ክርስቲያን የመሪነት አገልግሎት የዋለው በኤፌሶን 4፡11 ላይ ብቻ ነው። እንዲህ ይላል፡ ...

እርሱም (ክርስቶስ) አንዳንዶቹ ... እረኞች እንዲሆኑ ሰጠ፤ ... ቅዱሳን አገልግሎትን ለመሥራት ... ፍጹማን ይሆኑ ዘንድ።

የእነዚህን እረኞች ማንነት በሚመለከት የሚነሳው ጥያቄ መልስ ሊያገኝ ይገባዋል። በአዲስ ኪዳን ውስጥ እረኛ ተብሎ የተሰየመ ግለሰብ የለም። በአሁን ዘመን ላለው አገልግሎት በምሳሌነት የምንጠቅሰው እረኛም አንድ ሆነ ብዙኃን እረኞች የሉም። ያሉን ምሳሌዎች አዲስ ኪዳን ተለዋጭ ቃላትን በመጠቀም የሚጠራቸውና ከኤፌሶን 4፡11 በተጨማሪ በሌሎች ክፍሎች ውስጥ የሚገኙት ናቸው። ስለ እረኞች ለማወቅ ያለን አማራጭም ይኸው ነው።

እረኞች በአዲስ ኪዳን

የአዲስ ኪዳን እረኞች እነማን ናቸው? እረኞችን ለመለየት በኤፌሶን 4፡11 ላይ የተዘረዘሩትን የመሪነት አገልግሎቶች በሐዋርያት ሥራ ውስጥ ከሚገኙት ጋር እናነጻጽራለን። በኤፌሶን የተዘረዘሩት ሐዋርያት፣ ነቢያት፣ የወንጌል ሰባኪዎች፣ እረኞችና አስተማሪዎች ናቸው። በሐዋርያት ሥራ ውስጥ ሐዋርያት፣ ነቢያት፣ ወንጌላውያንና አንዳንድ አስተማሪዎች የተጠቀሱ ሲሆን እረኛ የሚለው ስም ግን አልተጠቀሰም። ይህ ማለት በሐዋርያት ዘመን እረኞች አልነበሩም ማለት ነው? በፍጹም አይደለም። በሐዋርያት ሥራ ውስጥ እረኛ የሚለው ስም ባይጠቀስም መጠበቅ የሚለው የቃሉ ግሥ ተጠቅሶአል። በሐዋርያት ሥራ ውስጥ መንጋውን የመጠበቅ ኅላፊነት የተሰጣቸው ሰዎች ደግሞ ቤተ ክርስቲያን ሽማግሌዎች ወይም ጳጳሳት ናቸው።

በሐዋርያት ሥራ 20 ላይ ይህ ተብራርቶአል። በተለይ በቀጥር 17 ላይ እንደ ተመለከተው ጳውሎስ የኤፌሶን ቤተ ክርስቲያን ሽማግሌዎችን አስጠርቶ ለእግዚአብሔር ሥራ እንዲተጉ ያበረታታቸዋል። ይህ ሐሳብ በሚቀጥሉት ቀጥሮችም ላይ ይገኛል። በቀጥር 28 ላይ እንዲህ ይላል፡-

በገዛ ደሙ የዋጁትን የእግዚአብሔርን ቤተ ክርስቲያን ትጠብቁአት ዘንድ መንፈስ ቅዱስ እናንተን ጳጳሳት አድርጎ ለሾመባት ለመንጋው ሁሉና ለራሳችሁ ተጠንቀቁ።

መጠበቅ ለሚለው ቃል የሚገባው የግሪክ ግሥ ፖይማይና ሲሆን ትርጓሜውም የአረኝነት ሥራ መሥራት ማለት ነው።

ሽማግሌዎች እና ጳጳሳት ለመንጋው እንዲጠነቀቁና የእግዚአብሔርን ቤተ ክርስቲያን እንዲጠብቁ (እረኛ እንዲሆኑ) የተሾሙ ናቸው። ይህ ቃል የሚገልጸው የኤፌሶን ቤተ ክርስቲያን ሽማግሌዎች የቤተ ክርስቲያኒቱ እረኞችና ጠባቂዎች መሆናቸውን ነው። ጳውሎስ በኤፌሶን መልእክቱ 4፡11 ላይ እረኞች ብሎ የሚጠራቸው በሐዋርያት ሥራ 20 ላይ ሽማግሌዎችና ጳጳሳት ብሎ የሚጠራቸውን አገልጋዮችና ምናልባትም እነዚያኑ ተመሳሳይ ሰዎች ሊሆን እንደሚችል እንገምታለን።

ተመሳሳይ ትርጉም ያዘለው ሌላው የአዲስ ኪዳን ክፍል 1ጴጥሮስ 5፡1-4 ነው። ሽማግሌዎች (ቍ 1) የእግዚአብሔርን መንጋ እንዲጠብቁና እንዲጉበኙ ተመክረዋል።

እነዚህ ሁለት ምንባቦች በአዲስ ኪዳን ዘመን እረኞች የተባሉት መሪዎች አንዳንድ ጊዜ ሽማግሌዎች ወይም ኤጲስ ቆጶሳት (ጳጳሳት) ተብሎ ይጠሩ እንደ ነበር ያሳያሉ። በቲቶ 1፡5-7 ላይም ሽማግሌና ኤጲስ ቆጶስ የሚሉት ቃላት እየተፈራረቁ አገልግለዋል።

እረኞችና ሽማግሌዎች ሁለቱ በአንድ ዐይነት መንገድ መንጋውን ይጠብቁ ማለት ስሕተት ነው፤ እረኝነት የተሰጠ ሰጦታ (ኤፌ 4፡11) ሲሆን ሽማግሌነት ግን አይደለም የሚል አመለካከት አለ። የዚህ ትምህርት ጉድለት እግዚአብሔር ለአንድ ሰው የጸጋ ሰጦታ ሳይሰጠው የአገልግሎት ገላፊነትና ዐደራ ይሰጠዋል እንደ ማለት መቆጠሩ ነው። ይህ ፈጽሞ የማይታሰብ ነው። በአዲስ ኪዳን የአረኝነት ሥራ ሲሠሩ የሚታዩት ሽማግሌዎች ብቻ ስለ ሆኑ በሁለቱ መካከል ልዩነት ማስቀመጥ ለምን ያስፈልጋል?

በእረኞችና በሽማግሌዎች መካከል ልዩነት እንዳለ የሚያስቡ ወገኖች ምክንያታቸውና መነሻቸው ሲወርድ ሲዋረድ የመጣን የቤተ ክርስቲያን የአመራር ወግ መጠበቅ ሊሆን ይችላል። በብዙ አብያተ ክርስቲያናት ዘንድ ሽማግሌዎች ተብለው የሚጠሩት እረኞች አይደሉም። አዲስ ኪዳንን ከራሳችን ወገና ተመክሮ በመነሣት ብቻ ልንተረጉመው

አይገባም። መጽሐፉ ራሱ ይናገር ዘንድ እንፍቀድለት። በእኔ መረዳት ሽማግሌ ማለት የመጽሐፍ ቅዱስ መስፈርቶችን ያሟላና የእግዚአብሔርን መንጋ እንዲጠብቅ ክርስቶስ ለቤተ ክርስቲያን ሰጦታ አድርጎ የሰጠው መሪ ነው። ከዚህ ትርጉም ውጭ በአሁን ዘመን ሽማግሌዎች ተብለው የሚጠሩት ሁሉ አዲስ ኪዳን ለቤተ ክርስቲያን መሪነት ያስቀመጠውን መመዘኛ ያሳሟሉና እውነተኛ ያልሆኑ ሽማግሌዎች ናቸው። የሽማግሌዎችን መጽሐፍ ቅዱሳዊ መስፈርቶች ስናጠና ይህ አባባል ግልጽ እየሆነ ይመጣል።

ሽማግሌዎችና ኤጲስ ቆጶሳት

ቀደም ባለው ክፍል ሽማግሌና ኤጲስ ቆጶስ የሚሉት ቃላት እረኛ ለሚለው ቃል ተለዋጭ ቃላት እንደ ሆኑና ለምቹም አንድ ዐይነት አገልጋዮች እንደ ሆኑ ተመልክተናል። እያንዳንዳቸውን ለየብቻ እንመልከት።

ሽማግሌ

ሽማግሌ የሚለውን የሚተካው የግሪክ ቃል ፕሬቦስተሮስ ነው። ቃሉ የቅጽሉ ፕሬቦስብ ተነጻጻሪ ሲሆን ትርጓሜው በጣም የሽመገለ፤ ጠና ያለ፤ አዛውንት፤ ማለት ነው። የአዲስ ኪዳን ባህላዊ ዐውድ የአይሁድና የግሪክ ኅብረተ ሰብ ሲሆን በሁለቱም ባህሎች በጥበብና በልምድ የበለጸጉ አረጋውያን በኅብረተ ሰቡ ዘንድ ለመሪነት ይፈለጋሉ። ቤተ ክርስቲያንም መሪዎቿን ሽማግሌዎች ብላ መጥራቷ ተገቢ ነበር።

ይሁን እንጂ በዕድሜ ጠና ያሉ ሰዎች ሁሉ በቤተ ክርስቲያን አመራር ውስጥ ሽማግሌዎች ይሆናሉ ማለት አይደለም፤ ምክንያቱም ሁሉም በዕድሜ ጠና ያሉ ሰዎች ሁሉ የመሪነት ብቃቱ አይኖራቸውምና። በመሆኑም አዲስ ኪዳንን ስናጠና ፕሬቦስተሮስ የሚለው ቃል በዕድሜ ጠና ላለ ሰው ይሁን ወይም ለቤተ ክርስቲያን ሽማግሌ በየትኛው አገባብ እንደ ዋለ መለየቱ ተገቢ ነው። ይህን ለመረዳት ደግሞ ሥነ ጽሑፋዊ ዐውዱን መገንዘብ ይጠቅማል።

ፕሬቦስተሮስ የሚለውን ቃል ትርጉማዊ ትንታኔ ከማጠናቀቃችን በፊት

ግን አበክረን መረዳት ያለብን የቃሉ ትርጉም የሸመገለ ማለት ብቻ ሳይሆን በጣም የሸመገለ ማለት መሆኑን ነው። ለምሳሌ ያህል በጠፋው ልጅ ታሪክ ውስጥ ታላቅ ወንድምየው የሸመገለ ሰው አይደለም። ከወንድሙ ይልቅ በዕድሜ ጠና ያለ ነው። እዚህ ላይ የዋለው ቃል ፕሬስቡፕሪስ የሚለው ቃል ሲሆን ትርጉሙን ለማብራራት ያህል እንጂ ቃሉ የገባው የቤተ ክርስቲያን ሽማግሌን ለመግለጽ እንዳልሆነ እናስተውላለን። ፍሬ ነገሩ ግን የቤተ ክርስቲያን ሽማግሌዎች የግድ በዕድሜ የገፉ መሆን የለባቸውም። የቤተ ክርስቲያን ሽማግሌዎች ከሚመሩት ሕዝብ ይልቅ በክርስቶስ ያደጉ መሆን ይጠበቅባቸዋል።

ኤጲስ ቆጶስ

እረኛ ለሚለው ቃል በአዲስ ኪዳን የምናገኘው ሌላ ተለዋጭ ቃል ኤጲስ ቆጶስ የሚለው ነው። የቃሉ ትርጉም አስተዳዳሪ ወይም የበላይ ጠባቂ ማለት ነው። በአማርኛው ትርጉም በሐዋርያት ሥራ 20÷28 ላይ ጳጳሳት ተብሎ ተጠቅሶአል። ይሁን እንጂ በአዲስ ኪዳን ዘመን የነበሩት የቤተ ክርስቲያን ኤጲስ ቆጶሳት (ጳጳሳት) በዚህ ዘመን ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ያሉትን የሚመስሉ መሪዎች አልነበሩም። የቃሉ ትርጉም ሕዝብ ጠባቂ ተንከባካቢ ማለት ብቻ ነው። በዘመኑ ቋንቋ አስተዳዳሪ ከሚል ያለፈ ትርጉም የለውም። እነዚህ ሰዎች ኃላፊነታቸው የእግዚአብሔርን መንጋ መጠበቅና መንከባከብ ስለ ሆነ (ሐዋ 20÷28፤ 1ጴጥሮ 5÷14) የቤተ ክርስቲያን እረኞች ናቸው።

በአዲስ ኪዳን የእረኞች ጥምረት

በአዲስ ኪዳን ሽማግሌዎች በብዙ ቊጥር ስለ ተጠቀሱ የእረኞች ጥምረት በሚል ርእስ ይህን ክፍል እናጠናዋለን። ለአጥቢያ ቤተ ክርስቲያን አመራር ይህ ጠቃሚ መርሕ ስለ ሆነ፤ በቅድሚያ የብዙኃንን አመራር እንመለከትና በማስከተልም በቤተ ክርስቲያን አመራር ውስጥ ስላለው የኅላፊነት እርከን ማብራሪያ እንሰጣለን። ከዚያም አዲስ ኪዳን ስለ ጥምረቱ አባላት የአገልግሎት ድርሻ ስለ ብቃት መስፈርታቸውና ስለ አሻሻማቸው የሚያስተምረንን በመዳሰስ ክፍሉን እንደመድማለን።

የብዙኃን አመራር

አዲስ ኪዳን በአብዛኛው ስፍራ የአጥቢያ ቤተ ክርስቲያን እረኞች (ሽማግሌዎች) ብዙኃን እንደ ሆኑ ይጠቅሳል። የአዲስ ኪዳን ማስረጃዎችን በማስቀደም የብዙኃን አመራርን አሳማኝነት እንገልጻለን።

ስለ ብዙኃን አመራር የአዲስ ኪዳን ማስረጃዎች

የሚከተሉትን ጥቅሶች እንመርምር፡-

በየቤተ ክርስቲያኒቱም ሽማግሌዎችን ከሾሙላቸው በኋላ... (ሐሥ14÷23) በዚህ የተካተቱት አራት አብያተ ክርስቲያናት ሲሆኑ እነርሱም በደርቤን፣ በልስጥራን፣ በኢቆንዮንና በጽስድያ የሚገኙ ናቸው። ሐዋርያት በእያንዳንዱ ቤተ ክርስቲያን (ነጠላ ቊጥር) ሽማግሌዎችን (ብዙ ቊጥር) እንደ ሾሙላቸው እናስተውል። በኢየሩሳሌም ስለ ተከናወነው እንዲህ ተብሎ ተጽፎአል።

ያን ጊዜ ሐዋርያትና ሽማግሌዎች ከቤተ ክርስቲያኑ ሁሉ ጋር... (ሐሥ 15÷22) ። በዚህ ስፍራም በድጋሚ ሽማግሌዎች በብዙ ቊጥር የተጠቀሱ ሲሆን ቤተ ክርስቲያን በነጠላ ቊጥር ተገልጿ እንመለከታለን። በኤፌሶንም ተመሳሳይ ነው። በሐዋርያት ሥራ 20÷17 ላይ የሚከተለውን እናነባለን፡-

ከሚሊጢንም ወደ ኤፌሶን ልኮ የቤተ ክርስቲያንን ሽማግሌዎች አስጠራቸው።

ያዕቆብ ለተባተኑት ለዐሥራ ሁለቱ ወገኖች በጻፈው መልእክቱ (1÷1) በእያንዳንዱ ቤተ ክርስቲያን የብዙኃን አመራር ጥምረት መኖሩን ያመለክታል። በ5÷14 ላይ ከእናንተ የታመመ ማንም ቢኖር የቤተ ክርስቲያንን (ነጠላ) ሽማግሌዎች (ብዙ) ወደ እርሱ ይጥራ ይላል።

የብዙኃን አመራር አስፈላጊ ለመሆኑ አሳማኝ ምክንያቶች

በብዙ አብያተ ክርስቲያናት አደረጃጀት የአንድ ሰው አገልግሎት የተለመደ ሥርዐት ሆኖ ቂይቶአል። ከቅርብ ዓመታት ወዲህ ግን

የጥምረት አመራር ጠቃሚነቱ እየጉላ መጥቶአል ለዚህም የሚሰጡት ምክንያቶች ከዚህ በታች ተዘርዝረዋል፡-

በአጥቢያ ቤተ ክርስቲያን እስተዳደር የብዙኃን አመራር አስፈላጊነት አሳማኝ ምክንያቶች	
1. ዐይነትና ብዛት	አንድ ሰው ምንም ያህል በጸጋ ስጦታ የተካነ ቢሆንም፣ ቤተ ክርስቲያን የሚያስፈልጋትን ሁሉ ብቻውን አሟልቶ መያዝ አይችልም፡፡
2. የጥበቃ ዋስትና	የብዙኃን አመራር የአገልግሎትን መመጣጠን ያስገኛል ሚዛናዊነት ይጠበቃል ከእድልዎና አንድ ወገን ተኮር ከመሆን ያድናል፡፡
3. የተፈጥሮ ጠባይ መደጋገፍ	ሰዎች ልዩ ልዩ የጠባይ ዝንባሌ ስላሉና ከምናገለግላቸው ሰዎች ጋር ያለን ቅርርብ ከጠባይ ጋር ትስስር ስላለው መሪዎች በተፈጥሮ ጠባያቸውም ስብጥር ቢኖራቸው ይደገፋል፡፡
4. ፍሬያማነት	በእግባቡ ተደራጅተንና ተቀናጅተን ካገለገልን በሥራው ላይ ብዙ ሆነን በተሰማራን ቁጥር ብዙ ማከናወን እንችላለን፡፡
5. ኃላፊነት	የኃላፊነት ሽክም ሰአንድ ሰው ብቻ ሲተው ይከብድበታል ኃላፊነት የተሻለ የሚሆነው ሲጋሩት ነው፡፡
6. ቀጣይነት	በአንድ ሰው ሥርዐት ውስጥ የሚገኝ አመራር ግለሰብ ከቦታው ሲለቅ ክፍተት ከመፈጠሩም ባሻገር መመለቃቀል ያስከትላል፡፡ በብዙኃን አመራር ግን አንድ ሰው ወይም ጥቂቶች ለጊዜው ቢጉድሉ ስንኳ ቀጣይነት ያለው አገልግሎት ይኖራል፡፡
7. ክብር	በአንድ ሰው አመራር ሥር ያለ አገልግሎት በቤተ ክርስቲያኒቱ ስኬት ግለሰብ ብቻውን የሚከብርበት አደጋ ይፈጠራል፡፡ የብዙኃን አመራር ግን የእግዚአብሔር ክብር እንዲታይ አመቺ ሁኔታ ይፈጥራል፡፡

በአዲስ ኪዳን ዘመን በእያንዳንዱ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ከአንድ በላይ መሪ ከነበረ፣ በአሁን ዘመን በምትገኝ ቤተ ክርስቲያን የብዙኃን አመራር መኖር አለበት፡፡ ኃላፊነትን የሚሸከም አንድ ግንባር ቀደም መሪ ነበር ወይ? እንዲህ ከሆነ ደግሞ በእያንዳንዱ ቤተ ክርስቲያን የአመራር መዋቅር ውስጥ የኃላፊነት እርከኖች ነበሩ ወይ?

የተለያዩ የኃላፊነት እርከኖች

የሽማግሌ የአገልግሎት ኃላፊነት በአዲስ ኪዳን ዘመን በጣም የከበረ ሥራ ከመሆኑ የተነሳ ጳውሎስ ለጢሞቴዎስ ሲጽፍለት በሁለት ወይም በሦስት ምስክሮች ካልተደገፈ በቀር በሽማግሌ ላይ ክስ እንዳይቀበል ይደነግጋል (1ጢሞ 5፡19) ፡፡ በተጨማሪም በ1ጢሞቴዎስ 5፡17 ላይ ሁሉም ሽማግሌዎች ክብር እንደሚሰጣቸውና ይልቁንም በመስበክና በማስተማር የሚደክሙት ዕጥፍ ክብር እንደሚገባቸው ተጽፎአል፡፡ የዚህ ቃል ትርጉም የሚያስተምሩና የማያስተምሩ ሁለት ዐይነት ሽማግሌዎች አሉ ማለት አይደለም፡፡ ሁሉም ለማስተማር ብቁ ሆነው መገኘት እንዳለባቸው ተገልጿል (1ጢሞ 3፡2) ፡፡ ልዩነቱ ከመካከላቸው ከሌሎች የተሻለ የሚተገኙ የሚደክሙ አንዳንድ ሰዎች መኖራቸው ነው፡፡ እነዚህ ደግሞ ዕጥፍ ክብርና ክፍያ ይገባቸዋል፡፡ በአዲስ ኪዳን ዘመን የሽማግሌ ተግባር ምን ያህል አስፈላጊ እንደ ሆነ ይህ ክፍል ያስረዳል፡፡ ታዲያ በመካከላቸው የኃላፊነት እርከን ነበር? ከዚህ ጋር በተያያዘ የሚከተሉትን ነጥቦች አናጠን፡-

1. ሐዋርያት (ሽማግሌዎች የነበሩት 1ጴጥ 5፡1) ባቋቋሟቸው አብያተ ክርስቲያናት ውስጥ ራሳቸው ሥልጣን ነበራቸው፡፡ ሽማግሌዎች አንዴ ከተሾሙ እነዚህ የቤተ ክርስቲያኒቱን ጉዳይ በማስተዳደር ኃላፊነቱን ይጋሩ ነበር፤ ሆኖም መሥራቹ ሐዋርያ ሁል ጊዜ ይከበር ነበር፡፡ በአንዳንድ አብያተ ክርስቲያናት በአሁን ዘመን ያሉ መሪ መጋቢዎች (ሲኒየር ፓስተሮች) ዕውቅና ባይሰጣቸውም የሐዋርያነት ጸጋ ይኖራቸዋል፡፡
2. ያዕቆብ በኢየሩሳሌም ቤተ ክርስቲያን የመሪነት ድርሻ ሳይኖረው አይቀርም (ሐሥ15፡13፡21፡18) ፡፡ በኢየሩሳሌም ጉባኤ ላይ ተነሥቶ

መናገሩ በአብዛኛው ከገላጩ የተነሣ መሆኑ ሲታመን፤ በሌላ በኩል ግን በመንፈስ ቅዱስ መሪነት አንደ ማንኛውም ተሳታፊ ያቀረበው አሳቦ ሊሆን እንደሚችልም ይገመታል። የተናገረው ከመሪነት ገላጩት አንጻር ከሆነ፤ ከአኩሮች መካከል ተቀዳሚ የሚያሰኝ ስፍራ ነበረው ማለት ነው። ቀዳሚ መሪነቱ ደግሞ እንደ ሐዋርያ ስለ ሚቈጠርም ሊሆን ይችላል (ገላ 1፡19) ። በምዕራፍ ሁለት ያዕቆብ የጌታ ወንድም በሚል የተጻፈውን ይመልከቱ።

3. ቀደም ብለን የጠቀስነው ቤተ ክርስቲያንን በመልካም የሚያስተዳድሩና ይልቁንም በመስበክና በማስተማር የሚደክሙት ዕጥፍ ክብርና ክፍያ እንደሚገባቸው ነው (1ጢሞ 5፡17)። ይህ መርሕ ሙሉ ጊዜያቸውን በሰጡ እረኞች ላይ ሊተገበር ይችላል።
4. አዲስ ከተሾሙት ይልቅ በአገልግሎቱ የቈዩት የበለጠ አክብሮት ሳይሰጣቸው አይቀርም። ፕሬስቡተርስ የሚለው ቃል አንድምታ በእረኝነት አገልግሎት ለረጅም ዘመን የቈዩት አገልግሎቱን በቅርብ ከጀመሩት የበለጠ ክብር እንደሚሰጣቸው ነው (1ተሰ 5፡12-13)።
5. በጥንቷ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ አንድ ወጥ የአመራር መዋቅር አልነበረም። በሐዋርያት ሥራ እንደምናነበው የቤተ ክርስቲያን አስተዳደር በሂደት እያደገ የመጣና የቤተ ክርስቲያንን ወቅታዊ ፍላጎት ያገናዘበ ነበር። የነበረው ግትር መዋቅር ሳይሆን ለለውጥ የተመቻቸ ነበር።
6. በዮሐንስ ራእይ 2-3 የተጠቀሱት የአብያተ ክርስቲያናት መላእክት የሚያመለክቱት በአንዳንድ አብያተ ክርስቲያናት ቀዳሚ መሪ መኖሩን ነው። ለጌሎስ የተሰኘው የግሪክ ቃል መልእክተኛ ማለት ነው (ብዙውን ጊዜ መልአክ ተብሎ ተተርጉሞአል)። በዚህ ክፍል ላይ መላእክት ተብለው የተጠሩት የቤተ ክርስቲያን መሪዎች ለመሆናቸው ሙሉ ለሙሉ ርግጠኞች አይደሉም። በመላው አዲስ ኪዳን የሐጌሎስ ትርጓሜ መላእክት ማለት ስለ ሆነ በዚህም ክፍል የተጠቀሱት መላዕክት ሊሆኑ ይችላሉ።
7. በአሁኑ ዘመን በተግባር እንደምናየው ራእይንና ተልእኮን ለማስፈጸም ሲባል አንድ ሰው ተቀዳሚ ገላጩትን ሊወስድ ይገባል። በአዲስ ኪዳን

በቂ ማስረጃ ባይኖርም በተራ ቊጥር 5 ላይ የተጠቀሰውን መርሕ ብንክተል የሚጣራስ ነገር አይኖርም። በእኔ መሪዳት የማልሰማማብት ጉዳይ ያን አንድ ሰው መጋቢ (ፓስተር) ብሎ መጥራትና ሌሎችን ደግሞ ሽማግሌዎች ብሎ መጥራቱ ላይ ነው። ምክንያቱም ሁሉም ሽማግሌዎች የእረኝነት ገላጩት ስላላቸው ነው። ከመጽሐፍ ቅዱስ መርሕና ከአካባቢው ሁኔታ ጋር የተጣጣመ ስያሜ መጠቀሙ አግባብ ነው።

እኔ እንደ ተረዳሁት ከላይ በተዘረዘሩት ሰባት ነጥቦች እንደ ተመላከትነው ልዩ ልዩ የአወቃቀርና የስያሜ ስልቶች ለመጠቀም በቂ ክፍተት አለ አንድ ሰው ከአኩሮቹ መካከል ተቀዳሚ መሪ ሊሆን የሚችልበት ዕድልም አለ። ዋናው ጉዳይ ግን ሽማግሌዎች የአዲስ ኪዳንን የብቃት መስፈርት አሟልተው መገኘታቸው ነው። ይህን የበለጠ ለማብራራት የሽማግሌዎችን የሥራ ዝርዝር አናጠናለን። ይህም ደግሞ በትርጉም ደረጃ የእረኞች የሥራ ዝርዝር ማለት ነው።

የአገልግሎት ድርጅ

የሽማግሌዎች የአገልግሎት ገላጩት አጥቢያ ቤተ ክርስቲያንን መጠበቅ እንደ ሆነ አዲስ ኪዳን በግልጽ ያስረዳል (1ጢሞ 3፡5)። ገላጩቱ በሦስት መንገዶች ተግባራዊ ይሆናል፡-

- እንደ እረኞች መንጋውን በመንከባከብ
- እንደ አስተማሪዎች የእግዚብሔርን ሕዝብ በማስተማር
- አንደ አስተዳዳሪዎች የቤተ ክርስቲያንን ሥራ በማስተባባር ነው።

መንጋውን መጠበቅ

በሐዋርያት ሥራ 20፡28 እና በ1ጴጥሮስ 5፡2 ላይ ሽማግሌዎች የእግዚአብሔርን መንጋ (ቤተ ክርስቲያን) እንዲጠብቁ መጻፉን ቀደም ብለን አይተናል። መንጋን መጠበቅ የእረኛ ተግባር ሲሆን ይህም በሦስት መንገዶች ይከናወናል።

- በመመገብ

- በመከላከል

- በመጠገን

በመጀመሪያ ደረጃ ይማኒዮ ማለት መመገብም መጠበቅም ማለት ነው። የእረኛ ተቀዳሚውና እጅግ ተፈላጊው ኅላፊነት መንጋው በሚገባ መመገቡን ማረጋገጥ ነው። ይህም ማለት በገዛ ራስ እጅ አንድ በአንድ መመገብ ብቻ ሳይሆን፤ መንጋው ራሱ ሊመገብ ወደሚችልበት የለመለመ መስክ ማለማራትንም ይጨምራል (መዝ 23)። ይህን ምሳሌ የእግዚአብሔርን ሕዝብ እንዲጠብቁ በተሾሙ ሽማግሌዎች ዐውድ ስን- መረምረው፤ ሽማግሌዎች የክርስቲያን መንፈሳዊ ምግብ የሆነውን የእግዚአብሔርን ቃል ለሕዝቡ ማስተማር እንዳለባቸው እንረዳለን (ኢዮብ 23፡12፤ 1ቆሮ 3፡2፤ ዕብ 5፡12-14)። በተጨማሪም እረኞች ምእመኑ ራሱን በእግዚአብሔር ቃል ሊመግብ የሚችልበትን ዘዴ ማሳየት ይጠበቅባቸዋል።

በሁለተኛ ደረጃ መንጋውን ከነጣቂ አውሬዎች ማለትም ከተኩላዎች መከላከል የእረኛ ኅላፊነት ነው። ጳውሎስ የኤፌሶንን ሽማግሌዎች በሐዋርያት ሥራ 20፡28-30 ላይ እንዲህ በማለት ያስጠ ነቅቃቸዋል፡-

... ለመንጋው ሁሉና ለራሳችሁ ተጠንቀቁ። ከሄድሁ በኋላ ለመንጋው የማይራሩ ጨካኞች ተኩላዎች እንዲገቡባችሁ... ጠማማ ነገርን የሚናገሩ ሰዎች በመካከላችሁ እንዲነሡ እኔ አውቃለሁ።

እነዚህ በተኩላ የተመሰሉት እውነትን የሚያጣምሙና የተሳሳተ ትምህርትን የሚያስፋፉ ሰዎች ናቸው። መንጋውን መከላከል ማለት የእግዚአብሔር ሕዝብ በሰላም ትምህርት እንዳይወሰድ መጠበቅ ነው።

በመጨረሻም የእረኛ አንዱ ኅላፊነት በመንጋው መካከል የታመሙትን ማከምና መጠገን ነው። በ1ጢሞቴዎስ 3፡5 ላይ የእግዚአብሔርን ቤተ ክርስቲያን መጠበቅ ለሚለው የግሪኩ ቃል ኤፒሚሊዮማይ ሲሆን የሕክምና እንደምታ ያለው ቃል ነው። በምንባቡ ውስጥ ቃሉ የያዘው ፍቺ ይህ ባይሆንም፤ የጥበቃው ዐይነት ብዙ እንደ ሆነ ግን ያመለክታል። እረኞች የበጎቻቸውን ሕይወት በብዙ አቅጣጫ

መንከባከብ ይጠበቅባቸዋል። በዚህ መሠረት የታመመ ክርስቲያን የእ ምነት ጸሎት እድርገውለት ይፈወስ ዘንድ የቤተ ክርስቲያን ሽማግ ሌዎችን እንዲጠራ በያዕቆብ 5፡14 ላይ ምክር ተሰጥቶታል።

የእግዚአብሔርን ሕዝብ ማስተማር

ሽማግሌዎች ከእረኝነት ኅላፊነት በተጨማሪ የአስተማሪነት ድርሻም አላቸው። በ1ጢሞቴዎስ 2፡3 ላይ ኤጲስ ቆጶስ ለማስተማር የሚበቃ መሆን እንዳለበት የተገለጸ ሲሆን፤ በ1ጢሞቴዎስ 5፡17 ላይ ደግሞ በመልካም የሚያስተዳድሩ ሽማግሌዎች ይልቁንም በመስበክና በማስተማር የሚደክሙት ዕጥፍ ክብር ይገባቸዋል ይላል። ጳውሎስ፤ በቲቶ 1፡9 ላይ ሽማግሌ ሕይወት በሚገኝበት ትምህርት ደግሞ ሊመክር ተቃዋሚዎቹንም ሊወቅስ ይችል ዘንድ፤ እንደ ተማረው በታመነው ቃል ይጽና ይላል። ይህ የማስተማር አገልግሎታቸው ቀደም ብለን ካየናቸው የመመገብና የመንከባከብ ሥራዎቻቸው ጋር ተያያዥነት አለው።

የቤተ ክርስቲያንን ጉዳይ ማስተዳደርና መምራት

ሽማግሌዎች እረኞችና አስተማሪዎች ብቻ ሳይሆኑ አስተዳዳሪዎችም ጭምር ናቸው (ሐሥ 20፡17 ከቀጥ 28፤ ከቲቶ 1፡6-7 ከ1ጴጥሮስ 5፡2 ጋር አነጻ)። ኤጲስ ቆጶስ በብዙ አብያተ ክርስቲያናት ዘንድ የሚዘወተር ስያሜ አይደለም። አስተዳዳሪ ግን ተመጣጣኝና የተለመደ ቃል ሲሆን ትርጉሙም መጠበቅ ወይም መምራት ማለት ነው (1ጢሞ 3፡5፤ 5፡17)። የተሰጣቸው ሥልጣንና ኅላፊነት እንዳለ ሆኖ ሽማግሌዎች እግዚአብሔር ሀደራ የሰጣቸውን ሕዝብ ሊንከባከቡት እንጂ በጋይላ ሊገዙትና ሊሠለጥኑበት አይገባም (1ጴጥ 5፡3)።

የሽማግሌዎችን የአገልግሎት ድርሻ የሚመለከተውን ርእሰ ጉዳይ ስናጠናቅቅ አንድ መዘንጋት የሌለበት ነገር አለ። ሽማግሌዎች መንጋውን የሚጠብቁ እረኞች ናቸው። ለእግዚአብሔር ሕዝብ የእርሱን እውነት የሚያስተምሩ አስተማሪዎች ናቸው። እንዲሁም የቤተ ክርስቲያንን ጉዳይ በኅላፊነት የሚመሩ አስተዳዳሪዎችም ናቸው። ታዲያ

ሽማግሌዎችና እረኞች እንድ ካልሆኑ፤ የእረኞች ተግባርና ኃላፊነት ከእነዚህ ሌላ ምን ሊሆን ነው?

የብቃት መስፈርቶች

የሽማግሌዎችን የአገልግሎት ድርሻ በትክክል ለመወጣት የሚፈለገው የብቃት መስፈርት በጠጢሞቹም 3÷1-7 እና በቲቶ1÷5-9 ላይ ይገኛል። በእነዚህ ሁለት ምንባቦች የምንግኘው፡- ሽማግሌ የማይነቀፍ፤ የአንዲት ሚስት ባል፤ ልክኛ፤ ራሱን የሚገዛ፤ እንደሚገባው የሚሠራና እንግዳ ተቀባይ መሆን እንዳለበት ነው። በተጨማሪም ሽማግሌዎች ቃሉን የሚያስተምሩ፤ የሐሰት አስተማሪዎችን ዝም የሚያሰኙ፤ በወይን ጠጅ የማይሰክሩ፤ የማይጨቃጨቁ፤ ነገር ግን ገር የሆኑ፤ ገንዘብን የማይወዱና አዲስ ክርስቲያን ያልሆኑ መሆን ይገባቸዋል። እንደዚሁም ሽማግሌዎች በውጭ መልካም ምስክርነት ያላቸው፤ ቤተ ሰባቸውን በመልካም የሚያስተዳድሩና ልጆቻቸውን በሥርዐት የሚመሩ እንዲሆኑም ይፈለጋል።

የመጨረሻው መስፈርት የሚያሳየው ሽማግሌዎች በዕድሜ የገፉ ሰዎች እንዳልሆኑ ነው። ገና ለዐቅመ አዳምና ለዐቅመ ሔዋን ያልደረሱ ልጆች ያሉአቸው ጉልማሶችም ሊሆኑ ይችላሉ። ቀደም ብለን እንደተመለከትነው ፕሬስቡተሮስ የሚለው የግሪክ ቃል የሽመገለ ማለት ሳይሆን በኩር (ታላቅ) ማለት ነው። ይህም ሽማግሌዎች መንፈሳዊ እድገት የሚታይባቸው ሰዎች መሆናቸውን ያስረዳል። ቀጥሎ የምንመለከተው ሽማግሌዎች እንዴት እንደሚሾሙ ነው።

አሻሻም

በኢየሩሳሌም የነበሩት ሽማግሌዎች በጉላኤው ላይ የተሳተፉ መሆናቸውን ከማንበባችን በቀር እንዴት እንደ ተሾሙ አናውቅም። በሐዋርያት ሥራ 14÷23 ላይ እንደምናነበው ጳውሎስና በርናባስ ባቋቋሙአቸው አብያተ ክርስቲያናት ሁሉ ሽማግሌዎችን ሾመዋል።

ስለዚህ ሽማግሌዎች በሐዋርያት ይሾሙ ነበር ማለት እንችላለን። በኋላ ላይ ደግሞ ሽማግሌዎች በሌሎች ሽማግሌዎች ይሾሙ ነበር። በጳውሎስ የተሳከው ቲቶ በቤተ ክርስቲያን ታሪክ ኢጲስ ቆጶስ እንደ ሆነ የሚጠቀስ ሲሆን፤ በየከተማው ሽማግሌዎችን እንዲሾም የተሳከ ነበር (ቲቶ1÷5)። ይህ የሚያስረዳው የአንዲት ቤተ ክርስቲያን የእረኞች ጥምረት ከመነሻው የሚሾመው በመሥራች ሐዋርያቱ እንደ ሆነና አዳዲስ ሽማግሌዎችን በጥምረቱ መጨመር ሲፈለግ ደግሞ አስቀድሞ የተቋቋመው የእረኞች ጥምረት እንደሚጨምር ነበር።

ይህ እንዳለ ሆኖ ሽማግሌን፤ እረኛን፤ ወይም አስተዳዳሪን በበላይነት የሚሾመው እግዚአብሔር ብቻ እንደ ሆነ አዲስ ኪዳን ያስረዳል (ሐሥ 20÷28 ኤፌ 4÷7-11)። አገልግሎትን የሚሰጠው እግዚአብሔር ሲሆን እኛ ደግሞ ስጦታው ሲገለጥ እናስተውላለን። አገልግሎቱ ከተፈተነ በኋላ እግዚአብሔር ስጦታውን የሰጠው ስለ መሆኑ በግለሰቡ ላይ እጅ በመጫን እናረጋግጣለን። መፈተን የሚለው ቃል ከጠጢሞቹም 3÷10 ስለ ዲያቆናት ከተነገረው የተወሰደ ቃል ነው። ቃሉ እነዚህም ደግሞ ብሎ ከላይ ካለው አሳብ ጋር ስለሚያያዝ ዲያቆናት የሚፈተኑት እንደ ኤጲስ ቆጶሳቱ መሆኑን ይጠቀማል።

የአሁን ዘመን እረኞች

በአዲስ ኪዳን የተመለከትናቸውን አጠቃላይ መርሆች በአሁን ዘመን የእረኞች አገልግሎት ላይ መተግበሩ በቀላሉ የሚታይ አይሆንም። ሁኔታዎች በየአጥቢያ ቤተ ክርስቲያኑ ይለያያሉ። መርሆቹን በአግባቡ ከተረዱን እያንዳንዱ አጥቢያ ቤተ ክርስቲያን በሚገኝበት ልዩ ሁኔታ ውስጥ አፈጻጸሙን በጸሎት መከታተል ጠቃሚ ይሆናል። ስለዚህም እስካሁን የተማርናቸው ትምህርቶች ለአሁን ዘመን ቤተ ክርስቲያን ያላቸውን ጠቀሜታ በሚከተሉት መርሆች እናጠቃልላለን።

ቃላት

እረኛ ፣ ሽማግሌና ኢጲስ ቆጶስ (ጳጳስ) የተሰኙት ቃላት የእግዚአብሔርን መንጋ ለሚጠብቁ አገልጋዮች ሁሉ መጠሪያ ሊሆኑ

ይችላሉ። ስለዚህም በአዲስ ኪዳን የእረኛ ተግባርና ገላፊነት ምን እንደሆነ ማወቅ ስንፈልግ፤ የሽማግሌዎችንና የኤጲስ ቆጶላትን ሥራ ልናጠና ይገባል። በአሁኑ ዘመን በምትገኝ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ በእረኛ፤ በሽማግሌና በኤጲስ ቆጶስ መካከል ልዩነት እንዳለ አድርጎ መመልከት አነጋጋሪ ነው። ይህን ማድረግ ከአዲስ ኪዳን አስተምህሮና ከወቅቱ የቤተ ክርስቲያን ሁኔታ አንጻር ግራ መጋባትንና ምስቅልቅል ሁኔታን ይፈጥራል።

የብዙኃን አመራር

በአንድ አጥቢያ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ከአንድ በላይ መሪ እንዳለ አንረዳለን። በአንድ ሰው ብቻ የምትመራ ቤተ ክርስቲያን በዚህ ዘመን ካለች፤ ያ ሰው ሥራውንና ገላፊነቱን የሚጋራው ስጦታ ያለው ሰው መፈለግ ይገባዋል። ይሁን እንጂ ሰውን የሚሰጥ አግዚአብሔር ስለ ሆነ ቊጥር ለማብዛት ሲባል የብቃት መስፈርቱን የማያሟሉ ሰዎችን መሾም አይገባም። አንድ መሪ ብቅ ብቅ የሚሉ ታዳጊ አገልጋዮችን የሚያስተውል የዘወትር መንፈሳዊ እይታና ሽክም ሊኖረው ያስፈልጋል። የእረኝነት ስጦታ ያላቸው እስኪገኙም ከእርሱ የጉደለውን ሊያሟሉ የሚችሉና በሌሎች የጸጋ ስጦታዎች የሚያገለግሉ ሰዎችን ማቅረብና ማሳተፍ ይጠቅመዋል።

የገላፊነት እርከን

በአሁኑ ጊዜ ብዙ አብያተ ክርስቲያናት ተደጋጋፊ የሆነ ጸጋና አገልግሎት ባላቸው የብዙኃን ጥምረት የሚመሩ ሲሆን፤ ከመካከላቸውም አንዱ ተቀዳሚ መሪ (እረኛ፤ መሪ መጋቢ) በመሆን ያስተባብራቸዋል። ይህን የብዙኃን እረኞች ጥምረት አስፈላጊነት የሚያመለክቱ ሰባት ነጥቦችን ቀደም ብለን ተመልክተናል። ይሁን እንጂ የእረኝነት ስጦታ ለሌላቸው ሽማግሌዎች ዕድል የሚሰጥ የቤተ ክርስቲያን አወቃቀር አስፈላጊ አይደለም።

ብቃትና የአገልግሎት ድርሻ

የአዲስ ኪዳን ሽማግሌዎች ተግባራቸው መመገብ፤ ማስተማርና ቤተ ክርስቲያንን ማስተዳደር በመሆኑ፤ እነዚህን ለማከናወን የሚያስችል የጸጋ ስጦታ የሌላቸው ሰዎች ሽማግሌ ሆነው መሾም የለባቸውም።

አሻሻያ

አዳዲስ አብያተ ክርስቲያናትን በተመለከተ የእረኞችን የጥምረት አመራር መሾም ያለባቸው የሐዋርያነት ጸጋ ያላቸውና አብያተ ክርስቲያናቱን ያቋቋሙት መሪዎች ናቸው። ተቋቁመው ለሰነበቱና የእረኞች ጥምረት ለተሾሙባቸው አብያተ ክርስቲያናት ተጨማሪ ሽማግሌዎች ሲያስፈልጉ ነባሩ አመራር መሰየም ይችላል። ችግር የሚከሰተው የእረኞች ጥምረት ከዚህ በፊት ያልተቋቋመ ከሆነ ብቻ ነው። አንድ መጋቢ የሐዋርያነት ስጦታ እንዳለው ካልተረጋገጠ በቀር፤ ከገላፊነቱ ሲለቅ ተተኪውን ራሱ መሾም አግባብ አይሆንም። በሹመት ወቅት ከአጥቢያ ቤተ ክርስቲያን ውጭ ሐዋርያዊ አገልግሎትን የሚያስፈጽሙ መሪዎችን ማሳተፍ አንድ አማራጭ ነው።

የትኛውንም የአሻሻያ ዘዴ ስንጠቀም የአጥቢያ ቤተ ክርስቲያን አባላት ተሳትፎ መታሰብ አለበት። አንዳንድ አብያተ ክርስቲያናት እረኞችን በዲሞክራሲያዊ አሠራር ሲሾሙ፤ ሌሎች ደግሞ ይህ አሠራር መጽሐፍ ቅዱሳዊ አይደለም በማለት ይቃወሙታል። በእኔ አመለካከት የእረኞች አሻሻያ ቀደም ባለው አንቀጽ ላይ በተዘረዘሩት መርሆች መሠረት መፈጸም ይገባዋል፤ ይህን የመሰለ ወሳኝ ጉዳይ በሚያጋጥምበት ጊዜ የአባላትንም አስተያየት ማሰባሰቡ ጠቃሚ ይሆናል። በአግዚአብሔር መንፈስ መመራት ለሁሉም የአግዚአብሔር ልጆች የተሰጠ መብት ነው (ሮሜ 8፡14)። ኢየሱስ ድምፂን ይሰማሉ ብሎ የተናገረላቸው በጎቹን (እረኞችን አይደለም) ነው (ዮሐ 10፡3፤ 5፡14-16)። የአሻሻሙ ሥርዐት ምንም ሆነ ምንም ከሁሉም ይልቅ የሚገደን የሚሾሙት ሰዎች በጠባይ በአገልግሎት ልምድና በጸጋ ስጦታ የተጠቀሱትን የብቃት መስፈርቶች ማሟላታቸው ነው።

መደምደሚያ

በዚህ ምዕራፍ ውስጥ የአዲስ ኪዳን እረኞችን ማንነት ለመለየት ጥረት ያደረግን ሲሆን፤ እነርሱም፡- በሌሎች ክፍሎች ሽማግሌዎች፣ ኤዲስ ቆጃሳት (ጳጳሳት) ተብለው የሚጠሩት እንደ ሆኑ አረጋግጠናል። ኅላፊነታቸውም አጥቢያ ቤተ ክርስቲያንን መጠበቅ፣ ማስተማር፣ ማስተዳደርና መምራት ነው። በእረኞች ጥምረት ውስጥ ልዩ ልዩ የኅላፊነት እርከኖች ሊኖሩ ቢችሉም፤ እያንዳንዱ አጥቢያ ቤተ ክርስቲያን ብዙኃን መሪዎች ነበሩት።

ከእኩዮች መካከል ተቀዳሚ በመሆን አንድ ሰው በኅላፊነት የሚመራበት ሁኔታ ሊኖር እንደሚችልም እንረዳለን። ይሁን እንጂ ያን አንድ ሰው መጋቢ (ፓስተር) በማለትና የተቀሩትን ሽማግሌዎች በማለት መጥራቱ አዲስ ኪዳናዊ ካላመሆኑም በተጨማሪ ሽማግሌዎቹ የእረኝነት ተግባር ማከናወን እንዳይችሉ መገደብ ይሆናል።

የእረኞች ጥምረት በቤተ ክርስቲያን ምሥረታ ወቅት የሚሰየመው ቤተ ክርስቲያኒቱን በመሠረተው(ቱት) ሐዋርያ(ት) ነው። ከዚያ በኋላ ባሉት ዘመናት አዳዲስ ሽማግሌዎችን መጨመር ሲያስፈልግ ነባሩ የእረኞች አመራር መስየም ይችላል። ተፈላጊው ነገር በአዲስ ኪዳን የተሰጠውን የጠባይ፣ የችሎታና የጸጋ መስፈርት ማሟላታቸውን ማረጋገጥ ነው።

በመጨረሻም በሐዋርያት ሥራ ውስጥ ቤተ ክርስቲያን ባደገች መጠን የአመራር ሥርዐቱም እየዳበረ ይሄድ ነበር። የአመራር ሥርዐቱ ከአንድ አጥቢያ ወደ ሌላው ይለያይ ነበር። በአሁኑ ዘመን ያሉ መሪዎች የአዲስ ኪዳን መርሆች ከየቤተ ክርስቲያናቸው ሁኔታ ጋር እንዴት ሊዛመዱና ሊጣጣሙ እንደሚገባ የመንፈስ ቅዱስን ምሪት መከተሉ ይበጃቸዋል። በዚህ ምዕራፍ ውስጥ የተካተቱትም እነዚህ መርሆች ናቸው።

ምዕራፍ ስድስት

አስተማሪዎች

በዚህ ምዕራፍ የምንማረው በኤፌሶን 4፡11 ከተጠቀሱት ዐምስት ስጦታዎች ውስጥ በመጨረሻ ስለተጠቀሰው ስጦታ ስለ አስተማሪነት ነው። በአሁን ዘመን ስለሚገኙት አስተማሪዎች ከማንሣታችን በፊት የአስተማሪ ትርጉም ምን እንደ ሆነና በአዲስ ኪዳንም የነበረው ተግባር ምን እንደ ነበር እናጠናለን። ይህ ስጦታ ከእረኛ የተለየ ይሁን ወይም እረኞችና አስተማሪዎች እንደ አንድ ስጦታ ይቈጠሩ እንደ ሆነም በዚህ ምዕራፍ የምንዳስሰው ጉዳይ ነው። ይህን ርዕስ በሚከተሉት ንዑሳን ክፍሎች ከፋፍለን እናጠናዋለን።

- አስተማሪ የሚለው ቃል ትርጉም
- የማስተማር ጠቃሚነት
- አስተማሪዎች በአዲስ ኪዳን
- አስተማሪዎች በአሁን ዘመን ቤተ ክርስቲያን ውስጥ

አስተማሪ የሚለው ቃል ትርጉም

አስተማሪ የሚለውን ቃል ከትምህርት ቤት ጀምሮ የምናውቀውና የለመድነው ቃል ቢሆንም፤ በቀለምና በሙያ የትምህርት ተቋማት ውስጥ የሚሠሩ መምህራንና የእግዚአብሔርን ሕዝብ እንዲያስተምሩ ክርስቶስ ለቤተ ክርስቲያን በሰጣቸው አስተማሪዎች መካከል ልዩነት አለ። ይህ ማለት ክርስቲያን ያልሆኑ መምህራን የኤፌሶን 4፡11 ስጦታ የላቸውም ማለት ነው። በሌላ በኩል ግን የኤፌሶን 4፡11 ስጦታ ያላቸው ክርስቲያን አስተማሪዎች ጸጋቸውን በትምህርት ተቋማትም ሊጠቀሙ ይችላሉ።

ይህም ሆኖ የቃሉ መሠረታዊ ትርጉም አንድ ነው። በኤፌሶን 4፥11 አስተማሪዎች ለሚለው ቃል የተጠቀሰው የግሪኩ ቃል ዲዳስካሎስ ነው። ዲዳስካ ከሚለው ግሥ ጋር ተወራራሽ ሲሆን ትርጓሜው ማስተማር ወይም ማሠልጠን ማለት ነው። ንቁ አስተማሪ ዕውቀትን ያስተላልፋል፤ በተጨማሪም ተማሪዎቹ የአሠራር ብልጎትን እንዲቀስሙም ያደርጋል። ለምሳሌ ያህል፤ በጥንታዊው ግሪክ ዲዳስካሎስ ተውኔት ለሚደርሱና የተውኔቱን ክፍሎች ለተዋንያኑ ለሚያስተምሩ ሰዎች የሚሰጥ ስያሜ ነበር። ስለ ሆነም አስተማሪ ማለት የሚያስተምርና የሚያሠለጥን ማለት ነው። በኤፌሶን 4፥11 ላይም የሰፈረው በዚህ ትርጉሙ ሲሆን አስተማሪዎች ከሌሎቹ የአገልግሎት ስጦታዎች ጋር በመሆን ቅዱሳን አገልግሎትን ለመሥራትና... ፍጹሙን ይሆኑ ዘንድ ያግዛሉ።

የማስተማር ጠቃሚነት

የአስተማሪዎች አገልግሎት ከሐዋርያት፣ ከነቢያትና ከወንጌል ሰባኪዎች አገልግሎት ዝቅተኛና ያነሰ ተቀባይነት እንዳለው በአንዳንዶች ዘንድ ቢታመንም በጣም ጠቃሚ ሥራ ነው፤ ጠቃሚነቱ ከእግዚአብሔር ዘንድ የሚመነጭ ስጦታ በመሆኑ ብቻ ሳይሆን በአዲስ ኪዳን ለትምህርት ጤናማነት የተሰጠው ትኩረት ከፍተኛ ስለሆነ ነው። ቅዱሳን መጻሕፍት የተጻፉት እውነትን እንድናውቅና እውነትም ነጻ እንዲያወጣን ነው (ዮሐ 8፥32)።

በአዲስ ኪዳን ውስጥ ማስተማር የሚለው ቃል 50 ጊዜ ያህል የተጠቀሰ ሲሆን፤ የጥንት ቤተ ክርስቲያንም ለዚህ አገልግሎት ከፍተኛ ትኩረት በመስጠት ትታወቃለች፤ የዚህ ማስረጃውም ኢየሱስና ሐዋርያቱ ቃሉን በማስተማርና በመስበክ መትጋታቸው ነው (ማቴ 4፥23)።

ሦስት ሺህ ያህል ሰዎች በበዓለ ጎምሳ ቀን ንስሐ ገብተውና በውሃ ተጠምቀው የመንፈስ ቅዱስን ስጦታ ከተቀበሉ በኋላ ሐዋርያቱ የተረዱት ነገር ቢኖር እነዚህን ማስተማር እንዳለባቸው ነው፤ በመሆኑም አዲሶቹ አማኞች በሐዋርያት ትምህርት ይተጉ ነበር (ሐሥ 2፥42)።

ማስተማር እጅግ አስፈላጊ ከመሆኑ የተነሳ አንድ ለው መንፈሳዊ ተመክሮውን መጠበቅ የሚችለው በጤናማ ትምህርት ሲቀጥል ብቻ እንደ ሆነ ይታመን ነበር።

ለሚወጣ ሁሉ በክርስቶስም ትምህርት ለማይኖር ሰው አምላክ የለውም፤ በክርስቶስ ትምህርት ለሚኖር አብና ወልድ አሉት (2 ዮሐ 9)።

ይህ የሚያመለክተው ስለ ክርስቶስ ኢየሱስ ማንነት የሚተላለፍ ትምህርት ውጤቱ መጠነ ሰፊ ስለ ሆነ የአንድን ሰው የዘላለም ዕድል ፈንታ ሁሉ የሚወስን መሆኑን ነው። የሐሰት ትምህርት ሰውን ወደ ስሕተት እንደሚነጻ ሁሉ፤ ጤናማ ትምህርትም ሰውን ወደ እውነት ይመራል። የምናምነውን አስተምህሮ ምንነትና ለምን እንደምናምነው ካወቅን፤ ሕይወት በሚገኝበት ትምህርት ተቃዋሚዎችን መውቀሥ እንችላለን (ቲቶ 1፥9)። ሰዎች ነጻ የሚወጡት እውነትን በማወቅ ነው (ዮሐ 8፥32)። ጢሞቴዎስ ገና በወጣትነቱ እንዲህ ተብሎ ተነግሮታል፡-

ለማስተማርም ተጠንቀቅ። . . ለራስህና ለትምህርትህ ተጠንቀቅ። በእነዚህም ጽና ይህን ብታደርግ፡ ራስህንም የሚሰሙህንም ታድናለህና (1ጢሞ 4፥13:16)።

አስተማሪዎች በአዲስ ኪዳን

በዚህ ክፍል በአዲስ ኪዳን የተጻፈውን የአስተማሪዎችና የማስተማር ጉዳይ እናጠናለን። ይህ ጥናት በአሁን ዘመን ቤተ ክርስቲያን የአስተማሪዎች የሥራ ድርሻ ምን ሊመስል እንደሚገባው ያመለክተናል። በዚህ ክፍል የተካተቱት ርዕሶች የሚተሉት ናቸው፡-

- እረኞችና አስተማሪዎች፡- አንድ ወይስ ጥንድ ስጦታ?
- የአስተማሪዎች የአገልግሎት ድርሻ በአዲስ ኪዳን
- ተፈላጊ የብቃት መስፈርቶች
- የአጽሎስ ምሳሌነት
- ኢየሱስ ታላቁ መምህር

አረኞችና አስተማሪዎች፡- አንድ ወይስ ጥንድ ስጦታ?

ቀደም ብሎ በነበረው ምዕራፍ ውስጥ ከአረኛ (ሸማግሌ) ኅላፊነቶች አንዱ መንጋውን መመገብ እንደ ሆነ ተመልክተናል። በኤፌሶን 4፡11 ላይ አረኞችና አስተማሪዎች በግሪኩ በአንድ የተወሰነ መስተአምር ተያይዘው የተጠቀሱ ስለሆነ እንደ አንድ ስጦታ መቈጠር አለባቸው ብለው አንዳንዶች ያምናሉ። ጳውሎስ የሚጠቀምበት የግሪኩ አገባብ ይህን ትርጉም የሚደግፍ ቢሆንም፤ ትንታኔውን በዚህ ለማካተት ግን አንባቢውን ማስልቸት ይሆናል። ስለሆነም ሌሎች ድጋፍ ሰጪ ዋቢ ጽሑፎችን ማመላከሩ ይጠቅማል።

ይሁን እንጂ ይህ ችግር የሚፈታው፤ በአዲስ ኪዳን የተገለጹትን የአስተማሪዎች ማንነትና ሥራዎች በመረዳት ነው። ቀደም ብለን እንደ ተመልክትነው አረኞች አስተማሪዎች ሊሆኑ ይገባል። መንጋውን የመመገብ ኅላፊነት አለባቸው፤ በኤፌሶን 4፡11 ላይ ከአስተማሪዎች ጋር የተጣመሩትም ለዚህ ይሆናል።

አስተማሪ የግድ አረኛ መሆን አይገባውም። አረኞች በአጥቢያ ቤተ ክርስቲያን ተቀማጭ ሲሆኑ፤ አስተማሪዎች ግን ተዘዋዋሪ አገልጋዮች ሊሆኑ ይችላሉ። አጽሎስ ቢያንስ ከፊል የአገልግሎት ዘመኑ ተዘዋውሮ በማስተማር የተሸፈነ ሳይሆን አልቀረም (ሐሥ 18፡24-28፤ 1ቆሮ 16፡12፤ ቲቶ 3፡13)።

የአስተማሪዎች የአገልግሎት ድርሻ በአዲስ ኪዳን

የአስተማሪነት አገልግሎት በአጥቢያ ቤተ ክርስቲያን ብቻ የተወሰነ እንዳልሆነ ብንቀበልም፤ አስተማሪ በአንድ አጥቢያ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ የሚሰጠው የማስተማር አገልግሎት አረኛው ከሚሰጠው የማስተማር አገልግሎት የተለየ አይደለም። ተዘዋዋሪ አስተማሪም ሆነ በአጥቢያ ቤተ ክርስቲያን ተቀማጭ አረኛ፤ የአስተማሪነት አገልግሎት አንድ ዐይነት ነው። ይህ አገልግሎት የሚከተሉትን ያካትታል፡-

- የእግዚአብሔር ቃል ዕውቀትን ማስተላለፍና አገልግሎትን በተግባር ማስማመድን (በአብዛኛው የጳውሎስ መልእክቶች)
- ሌሎች ሊያስተምሩ የሚገባቸውን የትምህርት ዐይነቶች በሥርዐተ ትምህርት አስደግፎ ማስተላለፍን (2ጢሞ 2፡2፤ ኤፌ 4፡11-12)።
- የስሕተት ትምህርትን ማረምንና ሌሎች ከዚህ እንዲጠበቁ ማስተማርን (ቲቶ1፡9)።

ከዚህ አንደምንረዳው የአስተማሪ ዋነኛ ተግባር አምነው የነበሩትን መጥቀም ነው (ሐሥ 18፡27)። አስተማሪ ሌላው የተከለሰውን ተክል ውሃ ያጠጣል፤ ሌሎች በጣሉት መሠረት ላይም ይገነባል (1ቆሮ 3፡6-10)። በአሁኑ ዘመን የአስተማሪዎች ድርሻ ምን እንደ ሆነ ስናጠና ይህን ጉዳይ በዝርዝር እንመለከተዋለን።

ተፈላጊ የብቃት መስፈርቶች

በአሁኑ ጊዜ በቀለምና በሙያ የትምህርት ተቋማት የሚያስተምሩ መምህራን ተስማሚውን ሥልጠና መውሰድና ብቁ ሆነው መገኘት ይጠበቅባቸዋል። ሥራቸውን በብቃት ለመስጠት የተፈጥሮ ዝንባሌም ሊኖራቸው ይገባል። ይሁን እንጂ ሁላችንም በትምህርት ቤት ያጋጠመን ነገር ቢኖር በትምህርት ደረጃቸው ብቃት ቢኖራቸውም፤ የማስተማር ፍቅሩና ተስጥኦው የሌላቸው መምህራን መኖራቸው ነው። በተፈጥሮ የማስተማር ችሎታ የላቸውም ማለት ነው። ተፈላጊው ነገር ስጦታና ሥልጠና ነው። እነዚህ ትክክለኛ መስፈርቶች ናቸው።

በሌሎች መስኮች ስላሉ የሙያ መምህራን የተናገርነው በቤተ ክርስቲያንም ይንጸባረቃል። አስተማሪዎች በቅድሚያ ከክርስቶስ ስጦታ የተቀበሉ ሊሆኑ ይገባል (ኤፌ 4፡11)። ይህ ቀዳሚው መስፈርት ነው። ስጦታ ብቻውን በቂ አይደለም። ማንም ሰው ሌላውን ከማስተማሩ በፊት መማር አለበት። አስተማሪዎች ሁልጊዜ የእግዚአብሔርን መንገድ ከፊት ይልቅ ለማወቅና ለመማር ዝግጁ መሆን አለባቸው (ሐሥ 18፡26)። ቅዱሳት መጻሕፍትን ባወቅን መጠን የማስተማር ብቃታችንም እየጨመረ ይሄዳል።

በእኔ መረዳት ጳውሎስ በዚያን ዘመን የነበሩ ሴቶች እንዲያስተምሩ ያልፈቀደበት እንዲሁም ከነዚያን ይህ ሊሆን ይችላል (1ጢሞ 2:12)። በዚያ ኅብረተሰብ ውስጥ ሴቶች እንደ ወንዶች የመማር ዕድል ስላልነበራቸው፣ በዚህ ሁኔታ ማስተማራቸው ተገቢ አልነበረም። ጳውሎስ የወንድ አምባገነን ወይም ፀረ እንስታይ አቋም አልነበረውም። ሴት በዝግታ ትማር በማለት ለጢሞቴዎስ የላከው የማበረታቻ ቃል ሴቶች ለዚያ ባህል እንደሚመች በመገዛትና በዝግታ ቢኖሩ ነጻ የሚያወጣቸው መልእክት ነው (1ጢሞ 2:11)።

እንድ ልብ ማለት የሚገባን ነገር ቢኖር ለታዋቂው አስተማሪ ለአጵሎስ የእግዚአብሔርን መንገድ ከፊት ይልቅ የገለጡለት (ሐሥ 18:26) ጽርስቅላና አቂላ መሆናቸውን ነው። ይህም ማለት አጵሎስ የዮሐንስን ጥምቀት ብቻ ዐውቆ ነበርና (ሐሥ 18:2-5) እነዚህ ሰዎች ከዚህ በፊት ያሳወቀውን እውነት እሳውቀውታል ማለት ነው። የጽርስቅላ ስም ከባሏ በፊት መጠቀሱም የራሱ የሆነ እንድምታ አለው።

የአጵሎስ ምሳሌነት

አጵሎስ ከእረኛ አስተማሪ የሚለየው፣ በቀደመው ምዕራፍ እንደ ተመለከትነው የእረኛ አገልግሎት በአብዛኛው በአጥቢያ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ የተወሰነ በመሆኑ ነው። አጵሎስ በመዘዋወር ያስተማረ በመሆኑ ለዚህ በምሳሌነት ይጠቀሳል (ሐሥ 18:24-28፣ 1ቆሮ 16:12)። እርሱ ከእረኛ አስተማሪ ይልቅ አስተማሪ ነበር። በምሳሌነት የመረጥሁትም ለዚህ ነው።

አጵሎስ በትውልዱ አይሁዳዊ ሲሆን፣ በሮም ግዛት ውስጥ በሁለተኛ ከተማነት በምትታወቀው የግብጽዋ እስክንድሪያ ከተማ የተወለደ ሰው ነበር። በእስክንድሪያ ታዋቂ ዩኒቨርሲቲም ነበር። በሐዋርያት ሥራ 18:24 ላይ "ነገር አዎቂ" ተብሎ ስለ ተጠቀሰ በዚህ ዩኒቨርሲቲ ሳይማር አይቀርም። "በመጻሕፍት ዕውቀት የበረታ ነበር" በሚልም የቅዱሳን መጻሕፍት መረዳት እንደ ነበረው ተመልክቶአል። ይኸኛው ዕውቀቱ በአይሁድ ወግና ሥርዐት በማደጉ የተገኘ ነው። ይህ የትምህርት ደረጃው ከንግግር ተሰጥቶ ጋር ተዳምሮ አጵሎስን ታዋቂ ተናጋሪ እንዲሆን አግዞታል (ሐሥ 18:25:28)።

የዮሐንስ መጥምቁን ስብከት በመስማት ወይም ስለ ዮሐንስ መጥምቁ ከሌሎች በመስማት እውነቱን ስለ ተረዳ በአይሁድ ምክራቦች እየተገኘ ይህን የተረዳውን እውነትና ስለ ጌታ መንገድ የሚያውቀውን ያህል በብርቱ ችሎታውና በታላቅ ቅንአት ያስተምር ጀመር (ሐሥ 18:25-26)። የዮሐንስን ጥምቀት ብቻ አውቆ ነበርና (ሐሥ 18:25) በዚያን ጊዜ ዕውቀቱ የተሟላ አልነበረም።

ይህ ማለት አጵሎስ ከዮሐንስ ትምህርት የተነሣ የመሢሐ መምጣት ቅርብ እንደ ሆነ ያምን ነበር ማለት ነው እንጂ ስለ ኢየሱስ ገና አላወቀም ነበር ማለት ነው። ጽርስቅላና አቂላ ወደ ቤታቸው ወሰደው የእግዚአብሔርን መንገድ ከፊት ይልቅ ገለጡለት (ቍ 26) ። በኋላም አጵሎስ ወደ ቆሮንቶስ በመሄድ ክርስቲያኖችን አገዛቸው። ኢየሱስ እርሱ ክርስቶስ እንደ ሆነ ከቅዱሳን መጻሕፍት እየጠቀሰ በክርክር ለአይሁድ ትክክለኛውን ያስረዳ ነበር (ቍ 28)። ከዚህ ዐጭር የአጵሎስ የአገልግሎት ታሪክ የሚከተሉትን ነገሮች እንማራለን።

በመጀመሪያ ደረጃ አስተማሪዎች ሁልጊዜ የእግዚአብሔርን መንገድ ከፊት ይልቅ ለማወቅ ዝግጁና ፈቃደኛ መሆን አለባቸው (ቍ 26)። አጵሎስ ለመማር ፈቃደኛ ስለ ሆነ የላቀ አስተማሪ ሊሆን ቻለ።

ከዚህ ጋር ተያይዞም በሁለተኛ ደረጃ አስተማሪዎች ትሑታን ሊሆኑ ይገባል። ጳውሎስ በ1ቆሮንቶስ 8:1 ላይ "ዕውቀት ግን ያስታብያል" በማለት ያስጠነቅቃል። አጵሎስ የተማረ ቢሆንም ከሌሎች ለመማር ግን ፈቃደኛ ነበር።

በሦስተኛ ደረጃ የአስተማሪነት አገልግሎት ዋነኛ ዐላማ ያመኑትን ማገዝ ነው (ቍ 27፣ 1ቆሮ 3:5-6)። ይሁን እንጂ እያንዳንዱ ክርስቲያን ስለ ኢየሱስ ወንጌልን መስበክ እንዳለበት ሁሉ አስተማሪዎችም ይህ ይጠበቅባቸዋል። የአጵሎስ የማስተማር አገልግሎት የወንጌል ሥርጭትን ተግባርንም ያካተተ ነበር (ቍ 25:28)።

በአራተኛ ደረጃ የአጵሎስ ሕይወት የሚያሳየን የእግዚአብሔር የጸጋ ስጦታ የአንድን ሰው የተፈጥሮ ተሰጥኦ ያገናዘበና ከዚያም ጋር ተደጋጋፊ መሆኑን ነው። ይህ ሁልጊዜ ባይገጣጠምም ዐልፎ ዐልፎ ግን ሲሆን የሚታይ ጉዳይ ነው። ጳውሎስ እግዚአብሔር ለአሕዛብ ወንጌልን

እንዲሰበክ ከእናቱ ማሕፀን ጀምሮ እንደ ለየው ሲመሰክር (ገላ 1:15)፤ ነቢዩ ኤርምያስ ደግሞ በሆድ ሳይሠራው በፊት እግዚአብሔር ለአሕዛብ ነቢይ እንዳደረገው ተናግሮታል (ኤር 1:5)። እነዚህ ቃሎች የሚያስረዱን እግዚአብሔር በሕይወት ዘመናችን ልናከናውን ላለው ነገር ብቁ ሆነን እንድንገኝ ከእናታችን ማሕፀን ጀምሮ በተፈጥሮ ችሎታ ሊያዘጋጀን እንደሚችል ነው። በጌታ አገልግሎት ውስጥ ስንሆን ስጦታችንን ለይቶ ማወቅ ምን ያህል አስፈላጊና ውጤታማ ነው!

በመጨረሻም እጽሎት በታላቅ የመንፈስ መቃጠል ያስተማረ አገልጋይ ነው (በቀጽ 25:26:28 "ሲቃጠል"፤ "ገልጦ"፤ "በጽኑ" የሚሉትን ቃላት ልብ ይሏል)። ትምህርቱ "ደረቅ" ስለ መሆኑ ማስረጃ የለም። ጳውሎስ ስለ እጽሎት አገልግሎት "አጠጣ" ብሎ መናገሩ አያስገርምም (1ቆሮ 3:6)፤ ይህ የሚያስረዳው በተፈጥሮ ከተቸረው ችሎታ ባሻገር በመንፈስ ቅዱስ አነሣሽነት የሕይወት ውሃ ምንጭ ከሆዱ የሚፈልቅ ሰው ስለ ነበረ ፍሬያማ የማስተማር አገልግሎት ነበረው።

እጽሎት ታላቅ አስተማሪ ከነበረ፤ ከእርሱ የሚልቅና ምላሌ የሚሆንን ደግሞ አለን።

ኢየሱስ ታላቁ መምህርና ምላሌ

ኢየሱስ በርግጥም ዓለም ካወቃቸውና ከሚያውቃቸው መምህራን ሁሉ የሚልቅ መምህር ነው። ኒቆዲሞስ ስለ ኢየሱስ "መምህር ሆነህ ከእግዚአብሔር ዘንድ እንደ መጣህ እናውቃለን" ብሎአል (ዮሐ 3:2)። ሌሎችም እንዲሁ ብለዋል።

... ሕዝቡ በትምህርቱ ተገረሙ፤ እንደ ጻፎቻቸው ሳይሆን እንደ ባለሥልጣን ያስተምራቸው ነበርና (ማቴ 7:28-29)።

ኢየሱስ ቅዱሳት መጻሕፍትን ሲገልጥላቸው ሰሚዎቹ ልባቸው ይቃጠል ነበር (ሉቃስ 24:32)። ኢየሱስ ያደረገውን ሁሉ ለማድረግ ያነሣሣው ፍቅር ነው። (ማር 6:34) ላይ እንዲህ ተብሎአል፡-

... እረኛ እንደ ሌላቸው በጎች ስለነበሩ አዘነላቸው፤ ብዙም ነገር ያስተምራቸው ጀመር።

ይህ ቃል የሚያስረዳን የእረኞችንና የአስተማሪዎችን አገልግሎት ጥምረት ብቻ ሳይሆን፤ በምን ዐይነት ልብና ፍላጎት በመነሣሣት ማስተማር እንዳለብን ጭምር ያስጠነቅቀናል። አስተማሪዎች ከሆንን፤ ማስተማር ያለብን ለምናስተምራቸው ሰዎች ካለን ፍቅርና ዐዘኔታ የተነሣ እንጂ ከሙያው ፍቅር የተነሣና ዐዋቂነታችንን ለመግለጽ መሆን የለበትም። የኢየሱስ ትምህርት ግልጽና በቀላሉ መረዳት የሚቻል ነው። ታላቅ አስተማሪ የሚያሰኘው ቀላሉን ነገር አክብሮና አወሳሰቦ ማቅረብ ሳይሆን፤ አስቸጋሪ አሳቦችን ለመረዳት በሚቻል መንገድ ቀለል አድርጎ ማቅረብ ነው። ኢየሱስ ታላላቅ የእውነት ምሥጢራትን አስተምሮአል። ለመረዳት የፈለጉ ሁሉ ተረድተውታል። ትምህርቱ ግልጽ፤ ቀላልና በዕለት ተዕለት የሕይወት ገጠመኞች ላይ ተመርኩህ የተብራራና የተደገፈ ነበር።

በውኑ ኢየሱስን መምሰል ይታስባል? ኢየሱስ ልዩ መሆኑ ጥርጥር የለውም። እርሱ "ቃል" ነበር፤ እርሱ "እውነት" ነው (ዮሐ 1:1፤ 14:6) እርሱ እንዳስተማረ ለማስተማር እንዴት ይታስባል? እርሱን መሆን አንችልም፤ ከእርሱ ግን መማር እንችላለን። ኢየሱስ ሰው የሆነ አምላክ ነው እርሱ ፍጹም ሰው ነው። እንደኛ እንደ ሰዎች በጥበብ አደገ (ሉቃስ 2:52)። በእግዚአብሔር ይታመን ነበርና የሚናገረው ሁሉ እውነት ነው፤ በአንድ ወቅት እንዲህ አለ፡-

ትምህርቴስ ከላከኝ ነው እንጂ ከእኔ አይደለም (ዮሐ 7:16) ጥቂት ቂይቶም።

እኔ ከራሴ አልተናገርሁምና፤ ነገር ግን የላከኝ አብ እርሱ የምለውን የምናገረውንም ትእዛዝ ሰጠኝ (ዮሐ 12:49-50) የሚለውንና

... የምትሰሙትም ቃል የላከኝ የአብ ነው እንጂ የእኔ አይደለም (ዮሐ 14:24) ብሎ ተናግሮአል።

እነዚህ ቃሎች ይህ ዐይነቱ የማስተማር ደረጃ ከአእምሮአችን ያለፈ ነው እንድንል ይገፋፉን ይሆናል፤ ነገር ግን ካስተዋልነው

የማስተማር አገልግሎታችን በእነዚህ መርሆች ውስጥ ነው። በማስተማር ሥራው ላይ ኢየሱስ በእግዚአብሔር ከተደገፈ፣ እኛም እንደዚሁ ልናደርግ ይገባል። እንደ አጽሎስ የማስተማር ስጦታ ካለን፣ ትምህርታችንና ተመክሮአችን ለእግዚአብሔር ሥራ አስተዋዕክ ይኖራቸዋል። ይሁን እንጂ እግዚአብሔርን በመጠባበቅ ከቃሉ መስማትን ሊተካ የሚችል ነገር የለም። ይህን ባደረግን መጠን እውነት የሆነው አርሱ በእኛ ውስጥ ዐልፎ ሕዝቡን ያስተምራል። ዶናልድ ጊ አንድ ጊዜ እንዲህ ብሎአል፡-

ከእርሱ በተሰጠ በእያንዳንዱ አስተማሪ በኩል የእውነት መንፈስ የክርስቶስን ነገሮች ወስዶ ለእኛ ይገልጻል።

የአሁኑ ዘመን አስተማሪዎች

በአሁኗ ዘመን ቤተ ክርስቲያን ውስጥ የአስተማሪዎችና የማስተማር አስፈላጊነት በቀላሉ የሚገመት አይደለም። በአዳዲስ አብያተ ክርስቲያናት ተከላ፣ በሐዋርያት የተአምራት አገልግሎትና በኑ ቢያት መገለጥ ብዙ ድንቃድንቅ ሊታይ ይችላል። ከወንጌላውያን ስብከት የተነሣና መልእክታቸውም በድንቅና በተአምር ስለ ተደገፈ፣ ብዙ ሺዎች ወደ ክርስቶስ ሲመለሱ በማየት ልባችን ይነቃቃል። ይሁን እንጂ የእግዚአብሔር ሕዝብ ብዙ ጊዜ የእግዚአብሔርን ቃል በብልጎት በሚገልጡ አስተማሪዎች አይደነቅም።

በሐዋርያት የሚቋቋሙ አብያተ ክርስቲያናት በእምነታቸው እንዲያድጉ ከተፈለገ፣ በወንጌላውያን አገልግሎት ያመኑ አዳዲስ ክርስቲያኖች በእውነት እንዲጸኑና እንዲያድጉ ከተፈለገ፣ የአስተማሪው አገልግሎት ዕውቅና ሊሰጠውና በሙሉ ጎይሉ ሊገስጥ ይገባል። በጎቹ መመገባቸውን የማረጋገጡ ጎሳፊነት የእግዚአብሔርን መንጋ የሚመሩ እረኛ አስተማሪዎች ነው። እስካሁን እንደ ተመለከትነው አስተማሪዎች በኤፌሶን 4፡11 ላይ እንደ ተጠቀሱት እንደ ሌሎቹ ስጦታዎች ሁሉ ቅዱሳንን ለአገልግሎት ለማዘጋጀት የተሰጡ የቤተ ክርስቲያን ስጦታዎች ናቸው። ይህም በቃልና በሥራ ማስተማርን ያካትታል። አገልግሎትን ለመሥራት (ቍ 12) የሚለው ተግባራዊነትን ያሳያል። የክርስቶስም

ሙላቱ ወደሚሆን ወደ ሙላቱ ልክ እስክንደርስ ድረስ (ቍ 11-13) ማለት ከመንፈሳዊ ዕድገት የተነሣ በትምህርት ነፋስ ሁሉ እየተፋገመገመ ወዲያና ወዲህም እየተገላፈፍን ሕፃናት አለመሆን ማለት ነው (ቍ 14)። በዚህ ምንባብ ውስጥ የአስተምህሮ ዕውቀት አስፈላጊነት ተካትቶአል።

የአሁን ዘመን አስተማሪ የአገልግሎት ድርሻ በአዲስ ኪዳን መልእክቶች ውስጥ እንደ ተካተተው ዕውቀት፣ ሥራ፣ አስተምህሮና ሥነ ምግባር ተቀናጅተው የሚተላለፉበትን አገልግሎት መስጠት ነው። ሰዎች በተቀደሰ አካሄድ ካልተገበሩት አስተምህሮ በራሱ በቂ አይደለም። የእግዚአብሔር ቃል የልባችንን ዐይኖች ካላበራ በቀር የተቀደሰ አኗኗር መኖር አዳጋች ነው። ዐርነት የሚያወጣው እውነቱ ነው። በሮሜ 6 እንደ ተብራራው ለገጢአት መሞቴን ካልተረዳሁ በቀር ከገጢአት ዐርነት ወጥቼ መኖር አልችልም። እንደ ክርስቲያን በልባችን የምናምነው ጉዳይ አኗኗራችንን ይወስነዋል።

በመሆኑም አስተማሪዎች የመልእክታቸው ይዘት ቃልንና ሥራን ያጣመረ መሆኑን ማረጋገጥ ይገባቸዋል። ቅዱሳት መጻሕፍትን በሙላት በመግለጥ ማስተማር ቃልና ሥራ አብረው እንዲተላለፉ ይረዳል። ሆኖም ብቸኛ የማስተማር ዘዴ የመጻሕፍት ጥናት ብቻ አይደለም። ቅዱሳት መጻሕፍትን በሁለንተናቸው ማስተማር ሚዛናዊነትን ከማስጠበቁም ባሻገር በተመረጡና በሚቀሉ ምንባቦች ላይ ብቻ ከማተኩር ይጠበቃል።

ይህ እንዲህ ከሆነ በአሁኑ ዘመን በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ማስተማር ያለባቸው እነማን ናቸው? ወደሚለው ጉዳይ እናመራለን። በቀደመው ምዕራፍ ውስጥ ይህ የእረኞች (ሽማግሌዎች) ተግባር ነው ብለናል። በተጨማሪም በአብያተ ክርስቲያናት መካከል እየተዘዋወሩ ሰፊ የትምህርት መርሐ ግብርን አዘጋጅተው የሚንቀሳቀሱ የአጽሎስ ሀይነት ሰዎችም አሉ። እንደዚህ ያሉት አስተማሪዎች የጸጋ ስጦታው ያላቸው፣ የተማሩና ያለማቋረጥ ለመማርም ፈቃደኞች መሆን አለባቸው። በን ጹሕ ዐላማ የተነሣሡና የእውነት ቅንኣት ብቻ ሳይሆን፣ የሰዎች ፍቅርም የሚያቃጥላቸው ሊሆኑ ያስፈልጋል።

ፊነትም እንደ እነዚህ ያሉ ሰዎችን መመልከትና መለየት፤ በመንፈሳዊ ሕይወታቸው እንዲያድጉ ማስቻል፤ የእግዚአብሔርን ሥራ ለመሥራት ብቁና ዝግጁ እንዲሆኑ ማስተማርና፤ ለሌሎችም ደግሞ እንዴት እንደ ሚያስተምሩ የማስተማር ክሂሎትን ማስጨበጥ ነው። ጳውሎስ ጢሞ ቴዎስን ሊመክር በልዩናው የነበረው አሳብም ይህ ይሆናል፡-

ብዙ ሰዎች የመሰከሩለትን ከእኔም የሰማኸውን ሌሎችን ደግሞ ሊያስተምሩ ለሚችሉ ሲታሙኑ ሰዎች ዐደራ ሰጥ (2ጢሞ 2፥2)።

በዚህ ጥቅስ ውስጥ አራት ትውልዶች ይታያሉ። ሌሎችን ሊያስተምሩ የሚችሉ የታሙኑ ሰዎችን እንዲያስተምር ጳውሎስ ጢሞቴዎስን አስተማረው። ይህ አሠራር ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ከሰጠው ከታላቁ ተልእኮ ጋር ይስማማል። ደቀ መዛሙርቱ ኢየሱስ ያዘዛቸውን በማስተማር ሕዝቦችን ደቀ መዛሙርት ለማድረግ ተላኩ (ማቴ 28፥18-20)። የትምህርት አገልግሎት ደረጃው ሊለያይ ይችላል። በአጥቢያ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ብዙ ልምድ ያካበቱ አስተማሪዎች አዳዲሶቹን አስተማሪዎች በማሠልጠንና በማለማመድ ያገለግላሉ። አዳዲስ አማኞችን ተከታትለው የሚያሳድጉ፤ ልጆችን በማስተማር የሚያገለግሉ፤ የቤት ለቤት ጎብረቶችን የሚመሩ አገልጋዮች በነባር አስተማሪዎች ሊሠለጥኑ ይችላሉ። ይሁን እንጂ ወንጌልን የመሰከረ ሁሉ ወንጌላዊ እንዳልሆነ ሁሉ፤ ትንቢትም የተናገረ ሁሉ፤ ነቢይ እንዳልሆነ ሁሉ ያስተማረ ሁሉ በኤፌሶን 4፥11 መሠረት የአስተማሪነት ስጦታ አለው ማለት አይደለም።

በፋ ባለ መልኩ ሲታይም፤ በመጽሐፍ ቅዱስ ኮሌጅ መምህራን የሚሰጠው ትምህርትና ሥልጠና የአስተማሪነት ጸጋ ከሚገለጥባቸው መንገዶች አንዱ ነው። ይህ እውን የሚሆነው ግን መምህራኑ ተራ ምሁራን ብቻ ሳይሆኑ በኤፌሶን 4፥11 መሠረት በማስተማር ስጦታ የተካኑ ሲሆኑ ነው። የቀለም ዕውቀት ብቻውን ለአስተማሪነት አያበቃም። ሆኖም ግን የአስተማሪነት ስጦታ ያላቸው ሰዎች ይህን ጸጋ በትምህርትና በዕውቀት ሊያዳብሩት ይገባል። እንደዚሁም እንደ ጳውሎስና እንደ አጽሎስ ቀደም ብለው የተማሩ በኋላ ግን የጸጋ ስጦታውን

ይገድበኛል። አንድ መዘንጋት የሌለበት ቁም ነገር ቢኖር ማንኛውም አስተማሪ የጌታ የኢየሱስን ፈለግ ከመከተል የተሻለ ዘዴ የማያገኝ መሆኑ ነው። ኢየሱስ እግዚአብሔር አብ እንዲናገር የፈለገውን መልእክት ተቀብሎ ግልጽ፤ ቀላልና ቀጥተኛ በሆነ መንገድ ከማስተላለፉም በተጨማሪ፤ ብዙኃኑ በደስታ ሊሰሙትና ሊቀበሉት አስኪችሉ ድረስ በብዙ ምሳሌዎችና ማስረጃዎች አስተምሮአል።

መደምደሚያ

ዐርነት የሚያወጣው እውነቱ በመሆኑ ማስተማር አስፈላጊ አገልግሎት ነው። የአስተማሪነት አገልግሎት እንደ ቀደሙት ዘመናት ሁሉ ዛሬም ተፈላጊ ነው። የማስተማር ሥራ ከእግዚአብሔር ቃል ዕውቀት መግለጥን፤ በተግባር ማሳየትን፤ የሚያስተምሩ ሰዎች ሊያስተምሩ የሚገባቸውን አስተምህሮ መስጠትን፤ የስሕተት ትምህርትን መቃወምንና ሌሎች ከስሕተት እንዲጠበቁ መከላከልን ሁሉ ያካትታል።

ይህን መሰል አገልግሎት በአጥቢያ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ የመስጠት ጎላፊነት ያለባቸው እረኞች ናቸው። የእነርሱን አገልግሎት ለማገዝ የማስተማር ስጦታ ያላቸውና በአብያተ ክርስቲያናት መካከል በሰፊው የሚዘዋወሩ አስተማሪዎች ሊጋበዙ ይችላሉ። አጽሎስ ለዚህ መልካም ምሳሌያችን ቢሆንም፤ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስን የሚተካከል መምህርና ምሳሌ ግን የለም።

አስተማሪዎችን ለአገልግሎት የሚያነሣሣ ቅን ዐላማ የሕዝብ ፍቅር እንጂ የእውነት ጥማት ብቻ መሆን የለበትም። አስተማሪዎች በተጻፈው ቃል አማካይነት ዘወትር ከእግዚአብሔር ለመማር የልብ ዝግጅት የሚያስፈልጋቸው ሊሆን፤ ከሌሎች ሰዎችም ለመማር ፈቃደኝነት ይጠበቅባቸዋል። ለመማር ትሑታን የሆኑ አስተማሪዎች ጳውሎስ

ይህ ምዕራፍ በኤፌሶን 4፡11 ላይ የተዘረዘሩትን ስጦታዎች ጥናት ያካሂድንበት የክፍል አንድ መጨረሻ ነው። በክፍል ሁለት የምናጠናው በ1ቆሮንቶስ 12፡8-10 የተዘረዘሩትን ስጦታዎች ይሆናል።

ክፍል ሁለት

በመንፈስ ቅዱስ የሚሰጡ ስጦታዎች

1ቆሮንቶስ 12፡8-10